

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/202

URBROJ: 65-23-11

Zagreb, 6. srpnja 2023.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o pomorskom dobru i morskim lukama*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. srpnja 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra mora, prometa i infrastrukture Olega Butkovića i državne tajnike Josipa Bilavera, Tomislava Mihotića i dr. sc. Alena Gospočića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/163
URBROJ: 50301-05/16-23-9

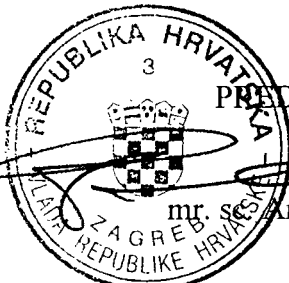
Zagreb, 6. srpnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o pomorskom dobru i morskim lukama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o pomorskom dobru i morskim lukama.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra mora, prometa i infrastrukture Olega Butkovića i državne tajnike Josipa Bilavera, Tomislava Mihotića i dr. sc. Alena Gospočića.

PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POMORSKOM DOBRU
I MORSKIM LUKAMA**

Zagreb, srpanj 2023.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

DIO PRVI UVODNE ODREDBE

Predmet i cilj Zakona Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju pojam i pravni status pomorskog dobra, zaštita pomorskog dobra, određivanje njegovih granica, evidencija i upis pomorskog dobra u katastru i zemljišnoj knjizi, imovinskoppravna pitanja, upravljanje, upotreba pomorskog dobra, koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, morske plaže, sidrišta i privezišta, pojam i razvrstaj morskih luka, lučko područje, lučke djelatnosti, luke otvorene za javni promet i osnivanje lučkih uprava, luke posebne namjene te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Cilj ovoga Zakona je uspostavljanje integralnog, kvalitetnog i transparentnog sustava zaštite, upravljanja i korištenja pomorskog dobra u Republici Hrvatskoj.

Primjenjivost propisa Članak 2.

(1) Na sva pitanja vezana za pripreme radnje, postupak davanja koncesije, ugovor o koncesiji, izmjenu ugovora o koncesiji, prestanak koncesije, prijenos koncesije, pravnu zaštitu u postupcima davanja koncesije, politiku koncesija i nadzor nad izvršavanjem obveza u skladu s ugovorom o koncesiji, način izračuna vrijednosti koncesije i koncesijske naknade primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju koncesije.

(2) Na odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje pružanje lučkih usluga, financijska transparentnost te pristojbe za lučke usluge i pristojbe za upotrebu lučke infrastrukture u lukama transeuropske prometne mreže navedenim u Prilogu II. Uredbe (EU) br. 1315/2013 primjenjuju se odredbe Zakona o provedbi Uredbe (EU) 2017/352 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2017. o uspostavi okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka („Narodne novine“, broj 66/19.) i Uredba (EU) 2017/352 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2017. o uspostavi okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka.

(3) Na zaštitu morske obale i mora od onečišćenja, osim onečišćenja s plovni i plutajućih objekata, primjenjuju se odredbe propisa koji uređuju vode i propisi koji uređuju zaštitu okoliša.

Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. **DOF 5/2011** je digitalna ortofoto karta u mjerilu 1:5000 Državne geodetske uprave izrađena na temelju aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja

2011. i druga digitalna ortofoto karta Državne geodetske uprave izrađena na temelju aerofotogrametrijskog snimanja započetog 21. lipnja 2011.

2. **dohranjivanje plaže** je dopremanje i razastiranje kamenog materijala i morskog biljnog materijala (lažine), pijeska ili šljunka na površinu žala, bez prisustva veće količine praha i/ili gline, sa svrhom nadomještanja količine materijala koja je trajno izgubljena uslijed prirodnih procesa

3. **dozvola na pomorskom dobru** je upravni akt kojim se ovlašteniku daje vremenski ograničeno pravo na obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, kojom se ne ograničava niti isključuje opća upotreba pomorskog dobra, a za obavljanje djelatnosti može služiti isključivo jednostavna građevina koja se prema propisima kojima se uređuje građenje ne smatra građenjem, izvedena u skladu s posebnim propisima koji uređuju zaštitu prirode, prostornim planom i uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona

4. **infrastrukturne građevine** su ceste, pruge, mostovi, šetnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska mreža, regulacijske i zaštitne vodne građevine i vodotoci, elektronička komunikacijska infrastruktura i sl. izgrađena na pomorskom dobru

5. **isključenje dijela pomorskog dobra iz opće upotrebe** jest korištenje pomorskog dobra na način koji potpuno isključuje opću upotrebu dijela pomorskog dobra

6. **izdvojeni lučki objekti** su infrastrukturne operativne obale (rive, gatovi, molovi i sl.) s odgovarajućim akvatorijem koje služe za prihvata plovnih objekata isključivo u svrhu ukrcanja i iskrcanja putnika i tereta, a kojima upravlja lučka uprava

7. **koncesija na pomorskom dobru** (u daljnjem tekstu: koncesija) je pravo gospodarskog korištenja pomorskog dobra koje se stječe ugovorom o koncesiji

8. **koncesionar** je gospodarski subjekt s kojim je davatelj koncesije sklopio ugovor o koncesiji sukladno odredbama ovoga Zakona

9. **lučka nadgradnja** (suprastruktura) su građevine izgrađene na lučkom području

10. **lučka podgradnja** (infrastruktura) su operativne obale i druge lučke kopnene površine, lukobrani i druge infrastrukturne građevine (npr. lučke cestovne i željezničke prometnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska mreža, elektronička komunikacijska infrastruktura, objekti za sigurnost plovidbe u luci i sl.) izgrađene na lučkom području

11. **lučko područje** je područje morske luke, koje obuhvaća jedan ili više morskih i kopnenih prostora (lučki bazen), koje se koristi za obavljanje lučkih djelatnosti, a kojim upravlja lučka uprava, koncesionar ili tijelo državne uprave

12. **luka otvorena za javni promet** je morska luka koju, pod jednakim uvjetima, može upotrebljavati svaka fizička i pravna osoba sukladno njenoj namjeni i u granicama raspoloživih kapaciteta, sukladno ovom Zakonu, propisu kojim se uređuje sigurnost plovidbe i općima aktima nadležne lučke uprave

13. **luka posebne namjene** je morska luka koja je u posebnoj upotrebi ili je dana u koncesiju gospodarskom subjektu (luka nautičkog turizma, industrijska luka, brodogradilišna luka, ribarska luka, sportska luka i dr.) i luka kojom upravlja tijelo državne uprave (vojna luka)

14. **ministar** je ministar u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva

15. **Ministarstvo** je ministarstvo u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva

16. **morska luka** je morski i s morem neposredno povezani kopneni prostor na kojem su utvrđene granice lučkog područja, a sastoji se od izgrađenih i neizgrađenih obala, lukobrana, uređaja, postrojenja i drugih objekata namijenjenih pristajanju, sidrenju i zaštiti plovnih objekata, ukrcanju i iskrcanju putnika i tereta, uskladištenju i drugom manipuliranju teretom, proizvodnji, oplemenjivanju i doradi robe te obavljanju ostalih gospodarskih djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj vezi

17. **morska plaža** je prirodni ili izgrađeni i uređeni kopneni i pripadajući morski prostor pomorskog dobra koji služi za boravak, rekreaciju i kupanje te s tim povezane aktivnosti

18. **nasip** je kopno nastalo nasipavanjem mora

19. **nasipavanje mora** je svaka ljudska radnja kojom se proširuje kopno u more
20. **nekretnina** je čestica zemljišne površine, zajedno sa svim što je sa zemljištem trajno spojeno na površini ili ispod nje
21. **ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru** je gospodarski subjekt kojem je izdana dozvola na pomorskom dobru u skladu s odredbama ovoga Zakona
22. **ovlaštenik prava na posebnu upotrebu** je pravni subjekt s kojim je sklopljen ugovor o posebnoj upotrebi pomorskog dobra u skladu s odredbama ovoga Zakona
23. **posebna upotreba pomorskog dobra** je vremenski ograničeno pravo koje se stječe ugovorom o posebnoj upotrebi pomorskog dobra
24. **prekrcajna oprema** su pojedinačni uređaji, strojevi, procesne instalacije, lučke dizalice i drugi proizvodi od kojih se sastoji postrojenje ili su samostalno ugrađeni u građevinu i služe tehnološkom procesu u luci
25. **privezište** je izdvojeni i samostalni, infrastrukturni objekt (ponton, gat, mol, riva i sl.) duljine najviše 50 metara ukupno upotrebljive operativne obale i dio morskog akvatorija izvan lučkog područja
26. **sidrište** je dio morskog akvatorija namijenjen za sidrenje i/ili vez plovnih objekata
27. **sidrište luke otvorene za javni promet** je dio morskog akvatorija koji je označen na pomorskim kartama i služi u svrhu čekanja plovila radi obavljanja ukrcaja/iskrcaja u luci i čini dio lučkog područja
28. **tradicijsko brodogradilište** jest brodogradilište u kojem se grade tradicijska plovila ili replike plovila projektiranih prije 1950. godine uz korištenje pretežito izvornih materijala gradnje
29. **upravno tijelo** je upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva
30. **žalo** je niska, šljunkovita ili pjeskovita morska obala.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI POMORSKO DOBRO

GLAVA I. OSNOVNE ODREDBE

Definicija pomorskog dobra kao općeg dobra u upotrebi svih, upravitelj pomorskog dobra i zaštita pomorskog dobra

Članak 4.

- (1) Pomorsko dobro je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu, a upotrebljava se i koristi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.
- (2) Republika Hrvatska vodi brigu, skrbi i upravlja pomorskim dobrom.
- (3) U slučaju kad je u skladu s ovim Zakonom upravljanje pomorskim dobrom povjereno drugoj osobi javnog prava ili pravnoj osobi s javnim ovlastima, ta osoba odgovara za pomorsko dobro.
- (4) Republika Hrvatska provodi nadzor i poduzima sve radnje radi zaštite pomorskog dobra neovisno da li je pomorsko dobro povjereno drugoj osobi javnog prava ili osobi (ustanovi) s javnim ovlastima.

(5) Pomorsko dobro je u upotrebi svih i svatko ima pravo, pod jednakim uvjetima, služiti se pomorskim dobrom u skladu s njegovim osobinama, prirodi i namjeni, osim kad je ovim Zakonom drugačije propisano.

Status pomorskog dobra kao stvari izvan prometa i zabrana stjecanja stvarnih prava na pomorskom dobru

Članak 5.

(1) Pomorsko dobro je izvan pravnog prometa i na njemu se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.

(2) Pomorsko dobro ne može biti predmet ugovora o zakupu niti ugovora o najmu.

(3) Građevine i drugi objekti na pomorskom dobru koji su trajno povezani s pomorskim dobrom njegova su pripadnost.

(4) Nitko se ne može pozivati na zaštitu povjerenja u istinitost i potpunost zemljišne knjige u odnosu na nekretninu koja je pomorsko dobro iz članka 6. ovoga Zakona.

(5) Pravni poslovi sklopljeni suprotno stavku 1. ovoga članka ništetni su.

Sastavnice pomorskog dobra i granica pomorskog dobra na moru

Članak 6.

(1) Pomorsko dobro čine:

- unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno, podzemlje i podmorje
- dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi i koji je određen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje i čine ga nekretnine koje su po prirodnim obilježjima, izgledu, namjeni, položaju i načinu upotrebe; morska obala, morske plaže, sprudovi, rtovi, hridi, grebeni, otočići koje za vrijeme nevremena prekrivaju najveći valovi, žala, luke, lukobrani, rive, molovi, valobrani, nasipi, privezišta, gatovi, morske solane, ušća vodotoka koji se izljevaju u more i kanali spojeni s morem uključujući i građevine koje su trajno povezane s pomorskim dobrom i njegova su pripadnost.

(2) Morska obala proteže se od crte srednjih viših visokih voda i obuhvaća pojas kopna koji je ograničen crtom do koje dopiru najveći valovi za vrijeme nevremena, na čije prirodno obilježje i izgled utječe more, a koji je prema svom položaju i izgledu u izravnom kontaktu s morem.

(3) Kopneni dio pomorskog dobra je pojas kopna uz more koji je po svojoj prirodi u neposrednoj vezi s morem i prema namjeni i načinu upotrebe služi uobičajenom korištenju i upotrebi mora kao općeg dobra, a širok je najmanje šest metara od crte srednjih viših visokih voda mjereno vodoravno.

(4) Sve nekretnine u obuhvatu lučkog područja su pomorsko dobro.

(5) Granica pomorskog dobra na moru je vanjska granica teritorijalnog mora Republike Hrvatske.

- (6) Crtu srednjih viših visokih voda utvrđuje Hrvatski hidrografski institut.

Pomorski svjetionici

Članak 7.

- (1) Pomorski svjetionici koji se nalaze na pomorskom dobru, njegov su sastavni dio i imaju status pomorskog dobra.
- (2) Pomorskim svjetionicima iz stavka 1. ovoga članka upravlja pravna osoba osnovana posebnim propisom kojim se uređuje osnivanje društva za upravljanje pomorskim svjetionicima te je ta pravna osoba ovlaštena pomorske svjetionike koji su pomorsko dobro gospodarski koristiti sukladno tom propisu.
- (3) Pomorski svjetionici koji se ne nalaze na pomorskom dobru, a u funkciji su sigurnosti plovidbe, pomorsko su dobro, zajedno sa zemljištem koje služi redovnoj upotrebi zgrade pomorskog svjetionika.

Načela upravljanja, planiranja i zaštite pomorskog dobra

Članak 8.

- (1) Poslovi upravljanja pomorskim dobrom su od javnog interesa.
- (2) Upravljanje pomorskim dobrom mora biti cjelovito te zajedno s planiranjem prostora mora imati za cilj održivi razvoj i očuvanje pomorskog dobra za buduće naraštaje.
- (3) Prilikom upravljanja pomorskim dobrom Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave, jedinica lokalne samouprave, javna ustanova osnovana za upravljanje zaštićenim dijelom prirode (u daljnjem tekstu: javna ustanova za zaštićene dijelove prirode) pravna osoba iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona i lučka uprava dužni su poštivati načela javnosti, predvidljivosti, razmjernosti, učinkovitosti i odgovornosti, sve na način koji osigurava zaštitu javnog interesa i zaštitu pomorskog dobra.
- (4) Upravljanje pomorskim dobrom uključuje cjeloviti koordinirani proces radnji i aktivnosti, koje se provode sukladno ovom Zakonu, u cilju osiguravanja opće upotrebe pomorskog dobra, pravne i stvarne zaštite i reda na pomorskom dobru, odgovornog planiranja uz održivi razvoj i sustavnog nadzora.
- (5) Integralno upravljanje jest dinamički proces održivog upravljanja i korištenja pomorskog dobra, kojim se istovremeno uzima u obzir krhkost obalnih ekosustava i krajobraza, raznolikost aktivnosti i korištenja, njihovo međusobno djelovanje, pomorsku usmjerenost pojedinih aktivnosti i korištenja te njihov utjecaj na morske i kopnene dijelove.
- (6) Upravljanjem pomorskim dobrom mora se osigurati održivi razvoj, očuvanje prostora, okoliša, prirode i kulturne baštine.
- (7) Svatko tko na temelju ovlasti dane zakonom ili drugim propisom, na temelju odluke nadležnog državnog tijela ili jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijela jedinice lokalne samouprave odlučuje i upravlja pomorskim dobrom, kao i osoba koja se njime služi i koristi ga, dužan je to činiti u skladu s načelima iz ovoga članka, javnim interesom te je kao dobar gospodarstvenik i dobar domaćin odgovoran za to.

(8) U upravljanju pomorskim dobrom posebno se mora voditi računa o:

1. vrednovanju biološkog bogatstva, prirodne dinamike i funkcioniranja područja pod plimom i osekom, kao i međuzavisnost prirode morskog i kopnenog dijela koje čine cjelinu na određenom području pomorskog dobra
2. prethodnoj promjeni procjene rizika povezanih s zahvatima u prostoru, djelatnostima i infrastrukturom kako bi se spriječio ili umanjio njihov negativni učinak na pomorsko dobro
3. sagledavanja na integralan način, svih elementa koji se odnose na hidrološke, geomorfološke, klimatske i kulturološke sustave kako se ne bi premašili prihvatni kapaciteti određenog dijela obale i kako bi se spriječili negativni učinci razvitka u prostoru
4. primjene ekosustavnog pristupa pri planiranju prostora i upravljanju, uz održivi razvitak pomorskog dobra uz izbjegavanje nepotrebne koncentracije i nekontroliranog širenja gradnje na pomorskom dobru.

(9) U upravljanju pomorskim dobrom potrebno je prvenstveno osigurati slobodan pristup javnosti moru i obali, osigurati da briga za okoliš bude uključena u pravila upravljanja i korištenja pomorskog dobra te ograničiti linearno širenje urbanističkog razvoja i stvaranje nove prometne infrastrukture duž obale.

Upravljanje pomorskim dobrom **Članak 9.**

(1) Nositelj vlasti i upravljanja nad pomorskim dobrom je Republika Hrvatska.

(2) Republika Hrvatska u izvršavanju vlasti nad pomorskim dobrom:

1. upravlja pomorskim dobrom
2. vodi brigu o pomorskom dobru
3. odgovara za pomorsko dobro.

(3) U ime Republike Hrvatske poslove iz stavka 2. ovoga članka izvršava Vlada Republike Hrvatske.

(4) Republika Hrvatska ovim Zakonom dio poslova upravljanja pomorskim dobrom te razmjerno s tim brigu o zaštiti i odgovornost, povjerenost, povjerenost, povjerenost (regionalne) samouprave i jedinicama lokalne samouprave te lučkim upravama i javnim ustanovama za zaštićene dijelove prirode, koje u njeno ime obavljaju pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom propisane ovim Zakonom.

(5) U svrhu integralnog upravljanja pomorskim dobrom osnovat će se posebna ustanova za upravljanje pomorskim dobrom.

(6) Nadležnost i organizacija ustanove iz stavka 5. ovoga članka pobliže će se urediti posebnim zakonom.

(7) Republika Hrvatska, kao nositelj vlasti na pomorskom dobru ovlaštena je pokretati i poduzimati sve radnje radi zaštite pomorskog dobra, kao i podnositi tužbe radi utvrđivanja statusa pomorskog dobra, naknade štete ili stjecanja bez osnove, radi činidbe i dr. protiv osoba koje su koristile pomorsko dobro bez pravne osnove ili ga uzurpirale, devastirale i sl. te

svojim radnjama prouzročile ekološku i drugu štetu ili spriječile da se pomorsko dobro koristi sukladno njegovom statusu i namjeni.

(8) Ekološka šteta na pomorskom dobru iz stavka 8. ovoga članka je svaka šteta na okolišu i prirodi prouzročena onečišćenjem, ili uništenjem obale i podmorja odnosno mora i biljnog i životinjskog svijeta u moru i na morskoj obali, te svako naruženje krajolika, kao i svako uništenje izvorne strukture mora i morske obale te ekosustava koje ima značenje protupravnog prekidanja biološkog ciklusa koji bi, da nije prekinut, rezultirao rastom, razvojem i umnažanjem prirodnog bogatstva kao općeg dobra. Ne smatra se ekološkom štetom imovinska šteta uzrokovana troškovima nastalim zbog uklanjanja onečišćenja, olupina, nasipa i sl., koja se uobičajeno popravlja i nadoknađuje po pravilima obveznog prava.

(9) Odgovornost za ekološku štetu iz stavka 8. ovoga članka procjenjuje se prema kriterijima različitim od tržišnih kriterija sukladno posebnim propisima, a prilikom određivanja visine štete posebno se vrednuje značaj općeg dobra, kao imovine posebne naravi koja pripada svima, neovisno o tome je li neko područje zaštićeno zakonom. Sud visinu ekološke štete iz stavka 8. ovoga članka može odrediti i po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir značaj povrijeđenog dobra i težinu povrede.

(10) Republika Hrvatska ima položaj stranke, umješaca ili zainteresirane osobe u svim upravnim i sudskim postupcima koji se tiču pomorskog dobra.

(11) Ministarstvo ima položaj stranke kada je tako zakonom propisano.

Određivanje statusa i evidentiranje pomorskog dobra

Članak 10.

(1) Nekretnina ima status pomorskog dobra ako po svom položaju, izgledu, namjeni, prirodnim obilježjima i uobičajenom načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz članka 6. ovoga Zakona.

(2) Odluka suda ili upravnog tijela kojom se utvrđuje status nekretnine kao pomorskog dobra ima deklaratorni učinak.

(3) Upis statusa pomorskog dobra provodi se u zemljišnoj knjizi i katastru.

(4) Nitko ne može dokazati valjani pravni temelj stjecanja prava vlasništva niti drugih stvarnih prava na nasipu.

(5) Evidentiranje pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi preduvjet je za donošenje obavijesti o namjeri davanja koncesije i donošenje odluke o posebnoj upotrebi izuzev za namjene iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Nakon isteka koncesije za pokretanje novog postupka davanja koncesije nije potrebno ponovno određivati granicu pomorskog dobra, ako nije došlo do promjene dokumenata prostornoga uređenja.

(7) Upis statusa pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi iz stavka 3. ovoga članka iznimno nije preduvjet za donošenje obavijesti o namjeri davanja koncesije i donošenje odluke o posebnoj upotrebi ako je nedvojbeno da su nekretnine koje se daju u koncesiju u statusu pomorskog dobra iz članka 6. ovoga Zakona.

(8) Koncesija na pomorskom dobru, kao i druga prava, mogu se dati iako nekretnina nije u zemljišnoj knjizi evidentirana kao pomorsko dobro, ako nema dvojbi da se radi o pomorskom dobru po samom zakonu.

(9) Stavak 8. ovoga članka primjenjuje se osobito na postojeće luke, kao i na plaže, lukobrane, gatove, molove i druge dijelove morske obale čija oznaka kulture, odnosno namjene, upućuje da se radi o pomorskom dobru po samom zakonu i koje je u općoj uporabi, neovisno o upisu u zemljišnoj knjizi.

(10) U postupku dodjele koncesija ili drugog prava, kao i u postupku inspeksijskog nadzora, nadležno tijelo će, po potrebi, kao prethodno pitanje, samo riješiti da li je neka nekretnina pomorsko dobro. U tom postupku sudjeluju kao stranke sve osobe upisane u zemljišnoj knjizi.

(11) Vlasnik nekretnine na koju se proširuje prostor pomorskog dobra u dubinu kopna radi izgradnje ili proširenja neke građevina (primjerice radi izgradnje ili proširenja luke ili šetnice u svrhu provedbe dokumenata prostornog uređenja i sl.), a koja izvorna nije bila pomorsko dobro, ima pravo na naknadu po propisima o izvlaštenju.

(12) Ako je nekretnina ili dio nekretnine iz stavka 1. ovoga članka, uslijed proširenja pomorskog dobra, u naravi već postala pomorsko dobro (primjerice jer je u naravi obuhvaćena u lučko područje ili je preko nje izgrađena šetnica i sl.) vlasnik ima pravo na naknadu kao da je provedeno izvlaštenje. Sporazum u ime Republike Hrvatske s vlasnikom nekretnine sklapa nadležno državno odvjetništvo. U slučaju dvojbe ili spora radi li se o nekretnini koja je izvorno pomorsko dobro te postoji li pravo na naknadu, odluku donosi sud.

(13) Pravo na naknadu ima i vlasnik nekretnine koja izvorno nije bila pomorsko dobro, ali je uslijed prirodnih pojava ili ljudske radnje to postala naknadno (otklizavanje prema moru uslijed erozije, prodor morske vode uslijed rudarskih radova, otkopavanje kopna i sl.).

Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Članak 11.

(1) Pomorsko dobro prvenstveno je u općoj upotrebi, a može biti dano na posebnu upotrebu i na gospodarsko korištenje u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Opća upotreba pomorskog dobra podrazumijeva da svatko ima pravo služiti se pomorskim dobrom sukladno njegovoj prirodi i namjeni.

(3) Posebna upotreba pomorskog dobra je vremenski ograničeno pravo upotrebe pomorskog dobra u svrhu obavljanja djelatnosti koja se ne obavlja radi stjecanja dobiti, s ili bez prava korištenja građevina i zahvata u prostoru te u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona.

(4) Gospodarsko korištenje pomorskog dobra je vremenski ograničeno pravo korištenja pomorskog dobra sa ili bez prava korištenja građevina i zahvata u prostoru te u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona.

Zabrana upotrebe i korištenja pomorskog dobra bez pravne osnove

Članak 12.

(1) Nitko nema pravo bez pravne osnove propisane ovim Zakonom na:

1. posebnu upotrebu pomorskog dobra
2. gospodarsko korištenje pomorskog dobra
3. obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru
4. gradnju i/ili obavljanje drugih radova i/ili zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem kao i uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona
5. ograničavanje i/ili isključivanje opće upotrebe pomorskog dobra
6. zaposjedanje pomorskog dobra na bilo koji način za sebe ili drugoga.

(2) Pravna i fizička osoba koja je, na temelju akta koji predstavlja valjanu pravnu osnovu određenu ovim Zakonom, stekla pravo posebne upotrebe i/ili gospodarskog korištenja pomorskog dobra, gradnje i/ili obavljanja drugih radova, ograničenja ili isključenja dijela pomorskog dobra od opće upotrebe te drugog ovlaštenja stečenog na temelju odredbi ovoga Zakona, dužna je to pravo koristiti na način, u obimu i granicama određenim aktom kojim je to pravo stekla te u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Opća upotreba pomorskog dobra i njeno ograničenje **Članak 13.**

(1) Na dijelu pomorskog dobra opća upotreba pomorskog dobra se može ograničiti, ili iznimno isključiti na određeno vrijeme na temelju koncesije, posebne upotrebe pomorskog dobra, davanjem prava na privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra te davanjem luke otvorene za javni promet na upravljanje lučkoj upravi.

(2) Osobama u stanju neposredne ugroze po život, zdravlje ili imovinu nitko ne može zabraniti niti smije onemogućiti pristup bilo kojem dijelu pomorskog dobra, uključujući i one dijelove koji su isključeni od opće upotrebe ili čija je opća upotreba ograničena.

Planiranje i građenje na pomorskom dobru **Članak 14.**

(1) Vlada Republike Hrvatske posebnom odlukom osnovat će Stručni savjet za planiranje i gradnju na pomorskom dobru u sastavu od devet članova imenovanih od istaknutih stručnjaka arhitekture, pejzažne arhitekture, zaštite okoliša i prirode, urbanizma, krajobraza i dr.

(2) Jedinice lokalne samouprave dužne su prilikom izrade planova uređenja prostora ugraditi detalje uređenja pomorskog dobra sukladno posebnom propisu uz poštivanje svih načela iz stavka 4. ovoga članka te drugih odredbi ovoga Zakona kao i uvjeta propisanih uredbom iz stavka 4. točke 11. ovoga članka te drugih posebnih propisa.

(3) Na planove iz stavka 2. ovoga članka Stručni savjet za planiranje i gradnju daje prethodnu suglasnost u dijelu koji se odnosi na pomorsko dobro. Ako se prethodna suglasnost Stručnog savjeta iz stavka 1. ovoga članka uskrati plan se ne smatra važećim u dijelu kojim se uređuje pomorsko dobro.

(4) Planiranje i građenje zgrada i drugih građevina, kao i drugi zahvati na pomorskom dobru koji se ne smatraju građenjem moraju se provoditi tako:

1. da se osigura prolaz uz more i do mora
2. da se građenje i zahvati koji se ne smatraju građenjem poduzimaju uz najviše oblikovne i tehničke standarde i u skladu s prirodnim i kulturnim obilježjima toga područja
3. da se ne zadire u morska područja na kojima se nalaze staništa i vrste visoke vrijednosti očuvanja, neovisno o tome je li to područje zaštićeno zakonom
4. da se u najvećoj mogućoj mjeri sačuvaju obalne šume i zelenilo na morskoj obali uz more (autohtono drveće i dr.)
5. da se sačuvaju autentične prirodne i kulturne vrijednosti obalnog krajobraza, neovisno je li to područje zaštićeno zakonom
6. da se u najvećoj mjeri sačuva izvornost prirode i ekosustavi u moru i na morskoj obali, te izbjegne betonizacija obale uz more u području koje je široko najmanje 6 metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda
7. da se područja pomorskog dobra s obilježjima nedirnete prirode isključe od bilo kakve gradnje i drugih zahvata u prostoru
8. planiranje i građenje na česticama koje neposredno graniče s pomorskim dobrom ne smije se izvoditi na udaljenosti manjoj od 5 metara od granice pomorskog dobra u građevinskom području naselja te manje od 25 metara u izdvojenom građevinskom području izvan naselja. Navedena odredba ne odnosi se na kampove
9. na pomorskom dobru nije dopušteno planiranje ni građenje građevina koje nisu u vezi s morem. Za izgradnju jednostavnih građevina na pomorskom dobru ne primjenjuju se odredbe propisa koji uređuju izgradnju jednostavnih građevina, nego je potrebno ishoditi odgovarajuće dokumente za izgradnju
10. iznimno od stavka 3. ovog članka dopušteno je građenje infrastrukturnih građevina kada je nužno da se dijelom ili u cijelosti nalaze na pomorskom dobru, te objekata za potrebe državnih tijela ako su njihovi poslovi u vezi s morem (lučka kapetanija, carinarnica, pomorska policija i sl.), kao i objekata u kojima se u javnom interesu ili interesu sporta ili edukacije obavlja djelatnost koja je povezana s morem (pomorski muzej, škola jedrenja, škola ronjenja i sl.)
11. Vlada Republike Hrvatske uredbom uređuje gradnju građevina i izvođenje zahvata u prostoru koji se prema propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, a koji su dopušteni na prostoru pomorskog dobra
12. jedinice lokalne samouprave dužne su konačni prijedlog prostornog plana iz stavka 2. ovog članka dostaviti na mišljenje ministarstvu nadležnom za prostorno uređenje i gradnju na suglasnost. Prije izdavanja suglasnosti, ministarstvo je dužno zatražiti mišljenje Stručnog savjeta iz stavka 1. ovoga članka. Stručni savjet daje mišljenje o prihvatljivosti prostornog plana koji se odnosi na pomorsko dobro s obzirom na načela i kriterije propisane ovim Zakonom i drugim posebnim propisima koji uređuju prirodu i okoliš, zaštitu kulturnog dobra, javnog interesa i dr.

Nezakonite građevine na pomorskom dobru

Članak 15.

- (1) Nezakonito izgrađene zgrade i druge građevine izgrađene na pomorskom dobru, jednostavne građevine i drugi izvedeni zahvati u prostoru na pomorskom dobru koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, ne mogu se ozakoniti.
- (2) Nezakonito izgrađene građevine i izvedene zahvate u prostoru koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, dužan je ukloniti

graditelj, odnosno investitor gradnje o svom trošku temeljem rješenja inspektora pomorskog dobra.

(3) Ako se graditelj, odnosno investitor gradnje ne može utvrditi, nezakonito izgrađenu građevinu i/ili izveden zahvat u prostoru koji se prema propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem dužna je ukloniti jedinica lokalne samouprave na čijem području se građevina nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom temeljem rješenja inspektora pomorskog dobra.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prostorno uređenje pomorskog dobra Članak 16.

(1) Ministarstvo sudjeluje u postupku izrade i donošenja prostornih planova koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra, na način utvrđen propisom koji uređuje prostorno uređenje.

(2) Na dijelu pomorskog dobra danog u koncesiju, za vrijeme trajanja koncesije, nije dozvoljeno prostornim planovima promijeniti ili ograničiti namjenu područja bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

(3) Za zahvate na pomorskom dobru za koje se izdaju dozvole prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, koji su sukladno dokumentima prostornoga uređenja od lokalnog i županijskog značaja, mjesno nadležna lučka kapetanija i mjesno nadležno upravno tijelo utvrđuju posebne uvjete, odnosno sudjeluju u radnjama i postupcima na način utvrđen propisom koji uređuje prostorno uređenje i gradnju.

(4) Za zahvate na pomorskom dobru za koje se izdaju dozvole prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, koji su sukladno dokumentima prostornoga uređenja državnog značaja Ministarstvo utvrđuje posebne uvjete, odnosno sudjeluje u radnjama i postupcima na način utvrđen propisom koji uređuje prostorno uređenje i gradnju.

Nasipavanje mora i odlaganje materijala na morsku obalu i u more Članak 17.

(1) Nasipavanje mora ljudskom radnjom i odlaganje materijala na morsku obalu ili u more (od iskopa, rušenja objekata, otpadnog materijala i dr.) nije dopušteno.

(2) Nasipavanje mora smatra se građenjem i može se izvoditi samo unutar građevinskog područja i u okviru zahvata za koje je potrebno ishoditi građevinsku dozvolu i dokumentaciju vezanu uz zaštitu okoliša (uslijed građenja ili proširenja luke, građenje lukobrana i sl.), a sve u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona.

(3) Ako je u okviru izvanrednog upravljanja potrebno provesti zahvat građenja, zbog rekonstrukcije obale uslijed nastupa više sile i sl., mora se izraditi projektna dokumentacija te projekt izvanrednog održavanja, temeljem kojeg će se građevina vratiti u prvobitno stanje, a sukladno propisima koji uređuju građenje.

- (4) Za nasipavanje mora iz stavka 3. ovoga članka mora se koristiti neonečišćeni geološki materijal prikladan za svrhu nasipavanja.
- (5) Nasip predstavlja nekretninu u statusu pomorskog dobra.

GLAVA II. ODREĐIVANJE STATUSA POMORSKOG DOBRA

Svrha i cilj određivanja statusa pomorskog dobra

Članak 18.

- (1) Svrha i cilj određivanja statusa pomorskog dobra je utvrditi koji dio kopna jest pomorsko dobro sukladno članku 6. ovoga Zakona, a sve kako bi se status pomorskog dobra upisao u zemljišnoj knjizi i katastru.
- (2) Granica pomorskog dobra na kopnu je crta koja razgraničuje pojas kopna koji je pomorsko dobro od kopna u stvarnom pravnom režimu.
- (3) Granica lučkog područja je crta kojom se definira pojas kopna i mora koji čini luku posebne namjene.
- (4) U slučaju kada je prostornim planom planirana izgradnja i/ili proširenje luke posebne namjene prvo se određuje granica pomorskog dobra, a nakon toga se određuje granica lučkog područja. Isto vrijedi i za luke otvorene za javni promet.

Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra

Članak 19.

- (1) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra ima predsjednika i četiri člana, a imenuje ga izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odlukom.
- (2) Predsjednik Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra je predstavnik upravnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva, a članovi su predstavnik nadležne lučke kapetanije, predstavnik područnog ureda za katastar, predstavnik mjesno nadležnog zemljišnoknjižnog suda, dok je promjenjivi član predstavnik jedinice lokalne samouprave na čijem se području određuje ili mijenja granica pomorskog dobra i granica lučkog područja luke posebne namjene.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka kada se određuje granica pomorskog dobra na područjima koja predstavljaju ušća vodotoka koji se ulijevaju u mora i/ili kanale spojene s morem predstavnik Hrvatskih voda sudjeluje u radu Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra kao promjenjivi član.
- (4) Predstavnik jedinice lokalne samouprave iz stavka 2. ovoga članka predlaže izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave.

Izrada prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 20.

(1) Granicu pomorskog dobra i granicu lučkog područja luke posebne namjene u upravnom postupku rješenjem određuje Ministarstvo na prijedlog Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra.

(2) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene izrađuje se po službenoj dužnosti.

(3) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene mora biti izrađen u skladu s kriterijima propisanim člancima 21., 22. i 23. ovoga Zakona.

(4) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene sastoji se od tekstualnog dijela s obrazloženjem i priloga.

(5) Tekstualni dio prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene mora sadržavati:

1. opis granice i identifikacija svih nekretnina koje čine pomorsko dobro
2. podatke o eventualno određenoj granici na osnovu prijašnjih zakonskih propisa
3. podatke o nasipavanju ili eroziji kopna
4. podatke o konfiguraciji i postojećem stanju u prostoru
5. obrazloženje o provjeri podataka iz katastra i zemljišne knjige o nekretninama (zemljište i zgrade) i njihovom izvornom statusu
6. popis koordinata svih lomnih točaka predložene granice u važećem državnom koordinatnom sustavu
7. razloge koji uvjetuju prijedlog granice
8. izvješće o javnoj raspravi.

Ako se određuje granica luke posebne namjene potrebno je, u izreci rješenja, utvrditi koje su nekretnine pomorsko dobro po samom zakonu, a koje to postaju uslijed provedbe dokumenata prostornog uređenja radi izgradnje luke. Isto se odnosi na proširenje luke.

(6) Prilozi prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene su:

1. kopija katastarskog plana
2. geodetski snimak područja i digitalni ortofoto plan s preklopom katastarskog plana, legendom, ovjerom od strane Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra te ucrtanom crtom srednjih viših visokih voda, crtom zakonskog minimuma širine kopnenog dijela pomorskog dobra te linijom prijedloga granice
3. izvod iz dokumentacije prostornog uređenja
4. izvod iz zemljišne knjige
5. izvod iz katastra
6. povijesne katastarske i zemljišnoknjižne podatke o česticama zemljišta i zgrada, kao i podatke o česticama zemljišta i zgrade čijim cijepanjem je čestica zemljišta, odnosno zgrade nastala, a radi utvrđivanja izvornog statusa čestica zemljišta i zgrada od osnutka katastra
7. fotografije područja za koji se predlaže granica s označenom linijom prijedloga granice.

- (7) Prijedlog granice dostavlja se u pisanoj formi i u elektronskom obliku.
- (8) Iznimno od stavka 2. ovoga članka tijelo državne uprave i zainteresirana pravna ili fizička osoba može podnijeti zahtjev za izradu prijedloga granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene.
- (9) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra dužno je na zahtjev tijela državne uprave iz stavka 8. ovoga članka izraditi prijedlog granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva te prijedlog po provedbi javnog uvida dostaviti Ministarstvu.
- (10) Stranke u postupku određivanja granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene su svi vlasnici upisani u zemljišne knjige i katastar i nadležno državno odvjetništvo.
- (11) U slučaju da Republika Hrvatska podnosi zahtjev za utvrđivanje pomorskog dobra u javnom interesu a radi zaštite pomorskog dobra, takav zahtjev rješava se u hitnom postupku.

Predlaganje granice pomorskog dobra **Članak 21.**

- (1) Granicom pomorskog dobra obuhvaća se pojas kopna uz more koji prema članku 6. ovoga Zakona čini pomorsko dobro.
- (2) Prilikom predlaganja granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovoga članka Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra je dužno prijedlogom u cijelosti obuhvatiti kopno koje je po svojoj prirodi u neposrednoj vezi s morem, kopno koje je po svojim prirodnim obilježjima i izvornom statusu nekretnine pomorsko dobro, mora voditi računa o prirodnim obilježjima.
- (3) Kod izrade prijedloga granice pomorskog dobra Županijsko povjerenstvo za granice može uzeti u obzir:
1. morski rub ceste s pripadajućim zemljištem i površinama definirane kao takve posebnim propisom kojim se uređuju ceste
 2. kopneni rub šetnice.
- (4) Ako zbog prirodnog izgleda dijela kopna za koji se predlaže granica pomorskog dobra stavak 3. ovoga članka nije primjenjiv, granica pomorskog dobra može se predložiti na način da slijedi kopnenu katastarsku među prve obalne katastarske čestice koja graniči s česticom pomorskog dobra, vodeći računa o povijesnim katastarskim i zemljišnoknjižnim podacima o nekretninama, kao i podacima o nekretninama čijim cijepanjem su one nastale a radi utvrđivanja izvornog statusa nekretnine od osnutka katastra kako se na nekretnini koja je oduvijek pomorsko dobro ne bi povlačenjem granice ukidao ovaj status.

Predlaganje granice pomorskog dobra u širini manjoj od Zakonskog minimuma **Članak 22.**

(1) Iznimno od članka 21. ovoga Zakona granica pomorskog dobra može se predložiti na način da obuhvaća pojas kopna uz more u širini manjoj od minimuma propisanog ovim Zakonom.

(2) Kod izrade prijedloga granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovoga članka Županijsko povjerenstvo za granice može uzeti u obzir:

1. morski rub ceste s pripadajućim zemljištem i površinama definirane kao takve posebnim propisom kojim se uređuju ceste
2. morski rub građevine i sastavnog dijela građevine koja prema obilježjima, vremenu, načinu i svrsi gradnje predstavlja povijesnu, kulturnu ili vjersku građevinu, koja je vidljiva na Državnoj snimci iz zraka iz 1968. godine.

(3) Kod izrade prijedloga granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovoga članka Županijsko povjerenstvo za granice dužno je voditi računa o povijesnim, katastarskim i zemljišnoknjižnim podacima o nekretninama, kao i podacima o nekretninama čijim cijepanjem su one nastale, a radi utvrđivanja izvornog statusa nekretnina.

**Javni uvid u prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja
luke posebne namjene
Članak 23.**

(1) Županijsko povjerenstvo za granice dužno je prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene staviti na javni uvid na oglasnu ploču i mrežne stranice jedinice područne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave za čije područje se predlaže granica pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene.

(2) Javni uvid u prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene traje 30 dana.

(3) Sudionici sudjeluju u javnoj raspravi na način da:

1. imaju pravo pristupa na javni uvid u prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene
2. daju pisane prijedloge i primjedbe upravnom tijelu za vrijeme trajanja javnog uvida.

(4) Prijedlozi i primjedbe iz stavka 3. ovoga članka koji nisu dostavljeni u roku ili nisu čitljivo napisani, ne moraju se uzeti u obzir u pripremi izvješća o javnoj raspravi.

(5) Prijedloge i primjedbe iz stavka 3. ovoga članka upravno tijelo dostavlja Županijskom povjerenstvu za granice pomorskog dobra koje je dužno obraditi zaprimljene prijedloge i primjedbe iznesene u javnoj raspravi i pripremiti izvješće o javnoj raspravi.

(6) Izvješće o javnoj raspravi o prijedlogu granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene sadrži osobito:

1. podatke iz objave javne rasprave
2. popis sudionika u javnoj raspravi
3. popis sudionika u javnoj raspravi čija su prijedlozi i primjedbe prihvaćeni

4. prijedloge i primjedbe sudionika u javnoj raspravi koji nisu prihvaćeni ili su djelomično prihvaćeni s razlozima neprihvatanja
5. popis sudionika u javnoj raspravi čiji prijedlozi i primjedbe nisu razmatrani iz razloga propisanih ovim Zakonom.

(7) Izvješće o javnoj raspravi objavljuje se na oglasnoj ploči i mrežnim stranicama jedinice područne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave za čije područje se predlaže granica pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene.

Određivanje granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 24.

- (1) Granica lučkog područja luke posebne namjene obuhvaća pojas kopna uz more i dio morskog prostora, koji je dokumentima prostornoga uređenja planiran kao luka posebne namjene.
- (2) Granicom lučkog područja luke posebne namjene na kopnu obuhvaća se prostor potreban za obavljanje djelatnosti sukladno namjeni luke te ostalih pratećih sadržaja.
- (3) Granica lučkog područja luke posebne namjene na moru obuhvaća morski prostor koji omogućava siguran manevar plovnih objekata za koje je luka namijenjena.
- (4) U slučaju izmjene dokumenata prostornoga uređenja Ministarstvo, na prijedlog Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra, može donijeti rješenje o izmjeni granice lučkog područja. Navedeno ne utječe na stečena prava koncesionara te je neovisno o izmjeni dokumenata prostornoga uređenja dopuštena rekonstrukcija građevina na koncesijskom području.
- (5) Ako se izmijene dokumenti prostornoga uređenja na način da luka više nije planirana, onaj dio dosadašnjeg lučkog područja, koji ne predstavlja pomorsko dobro iz članka 6. ovoga Zakona, evidentirat će se u katastru i zemljišnoj knjizi kao vlasništvo Republike Hrvatske.
- (6) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Sadržaj rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 25.

- (1) Rješenje o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene u izreci mora sadržavati:
 1. naziv katastarske općine za koju se provodi postupak
 2. mikrolokaciju za koju se provodi postupak
 3. broj katastarske čestice, prema podacima iz katastra i zemljišne knjige, koja je obuhvaćena određenom granicom u pojas pomorskog dobra, odnosno lučkog područja
 4. popis točaka i njihovih koordinatnih vrijednosti određene granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja
 5. obvezu izrade geodetskog elaborata u svrhu provedbe rješenja o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene

6. navod da nekretnina gubi status pomorskog dobra, ako se dio nekretnine po kriterijima iz ovoga Zakona iznimno treba izuzeti iz pomorskog dobra
7. nalog zemljišnoknjižnom sudu da izvrši upis prava vlasništva u korist Republike Hrvatske na nekretnini koja gubi status pomorskog dobra.

(2) Sastavni dio rješenja iz stavka 1. ovoga članka je geodetski snimak područja i digitalni ortofoto plan s preklopom katastarskog plana, legendom, ovjerom od strane Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra te ucrtanom crtom srednjih viših visokih voda, crtom koja označava zakonski minimum širine kopnenog dijela pomorskog dobra te linijom određene granice.

(3) Ako se rješenje o određivanju granice pomorskog dobra donosi za dio kopna iz članaka 210. i 211. ovoga Zakona, geodetskim elaboratom iz stavka 1. točke 5. ovoga članka evidentirat će se postojeći nasip u katastru i zemljišnoj knjizi kao pomorsko dobro.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka ako se rješenje o određivanju granice pomorskog dobra donosi za dio kopna iz članka 210. stavka 3. ovoga Zakona geodetskim elaboratom iz stavka 1. točke 5. ovoga članka evidentirat će se postojeći nasip u katastru i zemljišnoj knjizi kao pomorsko dobro u dijelu kojim je određen kao pomorsko dobro, a u dijelu u kojem nije određen kao pomorsko dobro evidentirat će se u katastru i zemljišnoj knjizi kao zasebna čestica u vlasništvu Republike Hrvatske. Isto vrijedi i za pojas kopna iza nasipa koji je bio pomorsko dobro prije nasipavanja.

(5) Ako se rješenje o određivanju granice pomorskog dobra donosi za dio kopna iz članka 213. ovoga Zakona geodetskim elaboratom iz stavka 1. točke 5. ovoga članka građevina, zemljište ispod te građevine i zemljište nužno za redovitu upotrebu građevine evidentirat će se u katastru i zemljišnoj knjizi kao zasebna čestica u vlasništvu Republike Hrvatske.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Javna objava rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene
Članak 26.

Ministarstvo je dužno izvršno rješenje iz članka 25. ovoga Zakona objaviti na službenim mrežnim stranicama.

Troškovi postupka
Članak 27.

Troškove izrade prijedloga granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene i izrade geodetskog elaborata na temelju izvršnog rješenja kojim je određena granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene snosi nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave.

Vojna područja na pomorskom dobru
Članak 28.

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove obrane, odlukom utvrđuje vojna područja na pomorskom dobru.

- (2) Vojnim područjima na pomorskom dobru upravlja ministarstvo u čijem djelokrugu su poslovi obrane.
- (3) Vojna područja utvrđena odlukom iz stavka 1. ovoga članka isključuju se iz opće upotrebe.

**GLAVA III.
KATASTARSKA EVIDENCIJA I
UPIS POMORSKOG DOBRA U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI**

Izrada, pregled i potvrđivanje geodetskog elaborata

Članak 29.

- (1) Temeljem rješenja o određivanju granice pomorskog dobra odnosno lučkog područja luke posebne namjene nadležno upravno tijelo dužno je u roku od 90 dana od dana dostave naručiti izradu geodetskog elaborata.
- (2) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra, na zahtjev izrađivača geodetskog elaborata, potvrđuje da je geodetski elaborat izrađen u skladu s izvršnim rješenjem o određivanju granice pomorskog dobra odnosno lučkog područja luke posebne namjene.
- (3) Rješenje o određivanju granice pomorskog dobra odnosno lučkog područja luke posebne namjene po ishodu potvrde na geodetski elaborat iz stavka 2. ovoga članka upravno tijelo dužno je dostaviti nadležnom uredu za katastar radi pregleda i potvrde.
- (4) O pregledanom i potvrđenom geodetskom elaboratu nadležni ured za katastar po službenoj dužnosti obavještava upravno tijelo i nadležno općinsko državno odvjetništvo.
- (5) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka nije upravni akt.

Provedba geodetskog elaborata u katastru

Članak 30.

- (1) Nadležno općinsko državno odvjetništvo dužno je u roku od 30 dana od dana zaprimanja geodetskog elaborata iz članka 29. stavka 4. ovoga Zakona podnijeti zahtjev nadležnom uredu za katastar za provedbu geodetskog elaborata.
- (2) O provedenom geodetskom elaboratu nadležni ured za katastar rješenjem obavještava, upravno tijelo i nadležno općinsko državno odvjetništvo.
- (3) Ako se geodetskim elaboratom iz stavka 2. ovoga članka, na područjima koja do tada nisu bila evidentirana u katastru i zemljišnoj knjizi osnivaju nove katastarske čestice u pojasu pomorskog dobra, nove katastarske čestice će se upisati u katastar kao pomorsko dobro.
- (4) Ako se geodetskim elaboratom iz stavka 2. ovoga članka, na područjima koja do tada nisu bila evidentirana u katastru i zemljišnim knjigama, osnivaju nove katastarske čestice izvan pojasa pomorskog dobra, nove katastarske čestice će se upisati u katastar kao vlasništvo Republike Hrvatske.

(5) O provedenom geodetskom elaboratu nadležni ured za katastar, po službenoj dužnosti obavještava nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda.

(6) Obavijest iz stavka 5. ovoga članka se provodi prijavnim listom za zemljišnu knjigu, kopijom katastarskog plana s ucertanim dotadašnjim i novo uspostavljenim stanjem i primjerkom izvršnog rješenja o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja.

Suglasnost na geodetske elaborate Članak 31.

Suglasnosti na geodetske elaborate čija provedba je posredno ili neposredno vezana za pomorsko dobro, za nekretnine koje su u službenim evidencijama katastra i zemljišnih knjiga upisane kao pomorsko dobro te za sve nekretnine koje predstavljaju pomorsko dobro prema članku 6. ovoga Zakona, a još nisu kao takve upisane kao pomorsko dobro, daje Ministarstvo.

Provedba geodetskog elaborata u zemljišnoj knjizi Članak 32.

(1) Nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda provodi prijavni list iz članka 30. stavka 6. ovoga Zakona po službenoj dužnosti.

(2) Nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda na temelju prijavnog lista iz članka 30. stavka 6. ovoga Zakona provodi osnivanje katastarskih čestica te dijeljenje katastarskih čestica na način da katastarske čestice nastale diobom ostaju u sastavu zemljišnoknjižnih uložaka, dok se iz njih ne otpišu.

(3) O provedbi prijavnog lista iz članka 30. stavka 6. ovoga Zakona u zemljišnoj knjizi nadležni zemljišnoknjižni odjel općinskog suda obavještava upravno tijelo, nadležno državno odvjetništvo i nadležni katastarski ured.

(4) Zahtjev za otpisivanje katastarskih čestica koje ulaze u pojas pomorskog dobra iz postojećih zemljišnoknjižnih uložaka podnosi nadležno općinsko državno odvjetništvo, a prema popisu katastarskih čestica koji je sastavni dio geodetskog elaborata.

Način upisa u zemljišnu knjigu Članak 33.

Pomorsko dobro upisuje se u zemljišnu knjigu:

- u posjedovnicu (list "A") zemljišnoknjižnog uložka upisuju se podaci iz prijavnog lista o namjeni korištenja
- u vlastovnicu (list "B") upisuje se oznaka "pomorsko dobro"
- u teretovnicu (list "C") upisuju se zabilježba ugovora o koncesiji, zabilježba ugovora o posebnoj upotrebi, zabilježba postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra te sve druge zabilježbe propisane posebnim zakonom.

Pretpostavke za upis pomorskog dobra**Članak 34.**

Pomorsko dobro određeno sukladno odredbama ovoga Zakona, upisat će se u zemljišnu knjigu bez tereta i bez obzira na postojeće upise u zemljišnoj knjizi na temelju akta kojim je granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja određena i prijavnog lista potvrđenog od strane nadležnog tijela za katastar s ucrtanom granicom pomorskog dobra.

GLAVA IV.**UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM****Nacionalni plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama****Članak 35.**

(1) Upravljanje pomorskim dobrom temelji se na Nacionalnom planu upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama, koji donosi Vlada Republike Hrvatske, a s kojim svi planovi upravljanja pomorskim dobrom moraju biti usklađeni.

(2) Nacionalni plan iz stavka 1. ovoga članka osnovni je dokument kojim se, sukladno načelima iz članka 8. ovoga Zakona, srednjoročno određuju nacionalni interesi i upravljanje pomorskim dobrom, definira strategija razvoja infrastrukture na pomorskom dobru u općoj upotrebi, definiraju osnovni koncepti održavanja i uređenja plaža, definiraju smjernice za gradnju obalne pješačke i biciklističke infrastrukture te smjernice za osiguravanje nesmetanog pristupa pomorskom dobru, sve u cilju osiguravanja opće upotrebe pomorskog dobra, reda na pomorskom dobru, održivog gospodarskog korištenja, posebne upotrebe i zaštite pomorskog dobra.

(3) Nacionalni plan iz stavka 1. ovoga članka osnovni je dokument kojim se srednjoročno određuju nacionalni interesi razvoja i upravljanja lukama u Republici Hrvatskoj, što pretpostavlja planiranje potreba ulaganja u izgradnju novih luka, razvoja i modernizacije postojećih luka, ocjenu uloge pojedine luke na prometnom pravcu, analizu postojećih kapaciteta luka i planiranje njihova proširenja, planiranje gospodarskih učinaka izgradnje novih luka ili proširenja postojećih, te utjecaj modernizacije na pojedine gospodarske grane.

Poslovi upravljanja pomorskim dobrom**Članak 36.**

(1) Poslovi upravljanja pomorskim dobrom su redovni i izvanredni.

(2) O redovnom upravljanju pomorskim dobrom vode brigu jedinice lokalne samouprave, odnosno javne ustanove za zakonom zaštićena područja a o izvanrednom upravljanju jedinice područne (regionalne) samouprave.

Redovno upravljanje pomorskim dobrom**Članak 37.**

(1) Redovno upravljanje pomorskim dobrom uključuje:

1. redovno održavanje i unaprjeđivanje pomorskog dobra u općoj upotrebi
2. brigu o zaštiti i osiguravanju opće upotrebe pomorskog dobra

3. gradnju građevina i izvođenje zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje te uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona ne smatraju građenjem, a koji ostaju u općoj upotrebi
4. nadzor nad pomorskim dobrom u općoj upotrebi
5. davanje dozvola na pomorskom dobru
6. unos podataka o dozvolama na pomorskom dobru u Jedinствenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
7. nadzor nad ovlaštenicima dozvola na pomorskom dobru radi osiguranja da pomorsko dobro koriste u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru
8. održavanje reda na pomorskom dobru u općoj upotrebi.

(2) Jedinica lokalne samouprave redovno upravlja i održava pomorsko dobro u općoj upotrebi sukladno Planu upravljanja pomorskim dobrom a javna ustanova za zaštićene dijelove prirode sukladno Planu upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenog dijela prirode.

(3) Jedinice lokalne samouprave, odnosno javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode smiju graditi isključivo građevine i izvoditi zahvate u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, koje trajno služe općoj upotrebi (potporni i zaštitni zidovi, šetnice, odmorišta, održavanje, rekonstrukcija ili uklanjanje postojećih građevina i sl.) izvan područja danog u koncesiju i lučkog područja luke otvorene za javni promet, sve u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona i posebnim propisima koji uređuju prostor, gradnju i zaštitu prirode.

(4) Jedinice lokalne samouprave, odnosno javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode dužne su štiti pravo na opću upotrebu pomorskog dobra te su dužne poduzeti sve radnje u cilju sprječavanja nezakonitog postupanja, samovlasnog zauzeća, devastacije pomorskog dobra i nezakonitog nasipavanja.

Izvanredno upravljanje pomorskim dobrom

Članak 38.

Izvanredno upravljanje pomorskim dobrom uključuje:

1. održavanje pomorskog dobra u smislu otklanjanja posljedica izvanrednih događaja i više sile, koja nije uzrokovana nedostatkom redovnog održavanja pomorskog dobra
2. izrađivanje prijedloga granica pomorskog dobra i lučkog područja luka posebne namjene
3. davanje pomorskog dobra na gospodarsko korištenje
4. davanje posebne upotrebe pomorskog dobra
5. nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija i posebne upotrebe
6. unos podataka o koncesiji, posebnoj upotrebi i granici pomorskog dobra u Jedinствenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
7. unos podataka o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija
8. sudjelovanje u postupcima izdavanja lokacijskih i građevinskih dozvola za zahvate županijskog i lokalnog značaja
9. koordiniranje i implementiranje mjera u cilju otklanjanja posljedica iznenadnog onečišćenja pomorskog dobra te plavljenja obalnog područja kao posljedice podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta

10. osiguravanje provedbe intervencije kod iznenadnih onečišćenja mora u skladu s posebnim propisima te otklanjanje posljedica plavljenja obalnog područja kao posljedice podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta.

Plan upravljanja pomorskim dobrom **Članak 39.**

(1) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode, dužno je najkasnije do 1. rujna tekuće godine izraditi Prijedlog plana upravljanja pomorskim dobrom, odnosno Prijedlog plana upravljanja pomorskim dobrom unutar zaštićenog dijela prirode za naredno razdoblje od pet godina, koji sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan održavanja, dohranjivanja plaža i gradnje na pomorskom dobru, plan davanja dozvola na pomorskom dobru i plan nadzora ovlaštenika dozvola na pomorskom dobru te provesti javno savjetovanje u skladu s propisom koji uređuje pravo na pristup informacijama u trajanju od najmanje 30 dana.

(2) Na Plan upravljanja pomorskim dobrom iz stavka 1. ovoga članka prethodnu suglasnost mora dati javnopravno tijelo nadležno za prostorno planiranje i gradnju.

(3) Plan iz stavka 1. ovoga članka mora planirati sredstva za uklanjanje nezakonito izgrađenih građevina i zahvata u prostoru koji se prema propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem.

(4) Po provedbi javnog savjetovanja Plan upravljanja pomorskim dobrom za jedinicu lokalne samouprave donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, a Plan upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenog dijela prirode za javnu ustanovu za zakonom zaštićene dijelove prirode donosi upravno vijeće te javne ustanove te plan dostavlja jedinici područne (regionalne) samouprave i nadležnoj lučkoj kapetaniji radi davanja suglasnosti.

(5) Ako se Planom upravljanja pomorskim dobrom predviđa dohranjivanje plaža, jedinica lokalne samouprave mora prije donošenja plana zatražiti prethodnu suglasnost upravnog odjela u jedinici u jedinici područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi zaštite okoliša i prirode koja se izdaje kao upravni akt.

(6) Ako javnopravno tijelo u jedinici područne (regionalne) samouprave, u čijem djelokrugu su poslovi zaštite okoliša i prirode, propusti ili odbije dati suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka smatra se da plan u tom dijelu nije valjan.

(7) Po ishođenju suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka Plan upravljanja pomorskim dobrom objavljuje se u službenom glasniku jedinice lokalne samouprave, a Plan upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenog dijela prirode objavljuje se i na službenim stranicama javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode.

(8) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave dužno je najkasnije do 1. rujna izraditi Prijedlog plana upravljanja pomorskim dobrom za naredno razdoblje od pet godina, koji sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan održavanja i gradnje na pomorskom dobru, plan davanja koncesija i posebne upotrebe, plan nadzora koncesionara i ovlaštenika posebne

upotrebe te provesti javno savjetovanje u skladu s propisom koji uređuje pravo na pristup informacijama u trajanju od najmanje 30 dana.

(9) Po provedbi javnog savjetovanja Plan upravljanja pomorskim dobrom za jedinicu područne (regionalne) samouprave donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(10) Po ishođenju suglasnosti iz stavka 9. ovoga članka Plan upravljanja pomorskim dobrom, odnosno Plan upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenih dijelova prirode, objavljuje se u službenom glasniku jedinice lokalne područne (regionalne) samouprave i stupa na snagu osmoga dana od dana objave. Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave dužno je dostaviti Ministarstvu plan upravljanja pomorskim dobrom, odnosno Plan upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenog dijela prirode koji objedinjuje plan upravljanja pomorskim dobrom jedinice područne (regionalne) samouprave i sve planove jedinica lokalne samouprave za naredno razdoblje.

(11) Ako plan upravljanja pomorskim dobrom, odnosno Plan upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenih dijelova prirode predviđa dohranjivanje plaža, mora se dostaviti na prethodnu suglasnost ministarstvu u čijem djelokrugu su poslovi zaštite okoliša.

(12) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj Plana upravljanja pomorskim dobrom.

Nadležnost Ministarstva u poslovima vezanim za pomorsko dobro **Članak 40.**

Ministarstvo:

1. predlaže donošenje zakonskih i podzakonskih, te drugih akata o pomorskom dobru i morskim lukama
2. priprema, izrađuje i vodi Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske i Upisnik koncesija
3. sudjeluje u izradi prostornih planova državnog značaja u segmentu prostornog planiranja uređenja pomorskog dobra
4. sudjeluje u postupcima izdavanja lokacijskih i građevinskih dozvola za zahvate državnog značaja
5. prati i analizira stanje na pomorskom dobru
6. priprema Prijedlog nacionalnog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama koji donosi Vlada Republike Hrvatske
7. nadzire planove upravljanja pomorskim dobrom jedinica područne (regionalne) samouprave i dostavljene objedinjene planove upravljanja pomorskim dobrom jedinica lokalne samouprave kao i planove upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom zaštićenih dijelova prirode
8. kontinuirano nadzire rad koncesionara, ovlaštenika posebne upotrebe i ovlaštenika dozvola na pomorskom dobru u izvršavanju preuzetih obveza
9. kontinuirano nadzire rad i postupanje davatelja koncesija, posebne upotrebe i dozvola na pomorskom dobru
10. određuje i mijenja granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene
11. provodi upravni nadzor
12. provodi inspekcijski nadzor

13. rješava u drugom stupnju protiv odluke o posebnoj upotrebi iz članka 46. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona, rješenja o dozvoli na pomorskom dobru, upravnog akta pomorskog redara, odnosno čuvara zakonom zaštićenih dijelova prirode i upravnog akta lučkog redara
14. osigurava provedbu stručnog osposobljavanja pomorskih i lučkih redara
15. donosi rješenje o stjecanju i gubitku ovlaštenja za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda na pomorskom dobru u općoj upotrebi i poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet
16. osigurava koordinaciju između državne, regionalne i lokalne vlasti kako bi se izbjegli sektorski pristupi i osigurali cjeloviti strateški interesi Republike Hrvatske na pomorskom dobru
17. pregledava i daje suglasnosti na geodetske elaborate i druge odgovarajuće akte koji se odnose na pomorsko dobro
18. daje suglasnosti i očitovanja na akte čija je provedba neposredno ili posredno vezana za pomorsko dobro
19. priprema prijedlog odluke o davanju koncesije i odluke o posebnoj upotrebi koje daje Vlada Republike Hrvatske
20. vodi javne evidencije i baze podataka o pomorskom dobru
21. osigurava sredstva za sufinanciranje zaštite pomorskog dobra od onečišćenja i sanaciju u slučaju prekograničnog onečišćenja
22. osigurava sredstva za sufinanciranje projekata upravljanja pomorskim dobrom u općoj upotrebi
23. osigurava sredstva za sufinanciranje projekata izgradnje infrastrukture u lukama otvorenim za javni promet od županijskog i lokalnog značaja
24. osigurava sredstva za sufinanciranje projekata čiji je cilj zaštita od plavljenja obalnog područja zbog podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta, kao i otklanjanje posljedica plavljenja
25. obavlja i druge poslove propisane ovim Zakonom.

Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom

Članak 41.

Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom jesu:

1. sredstva od naknada za koncesije
2. sredstva od naknada za posebnu upotrebu
3. sredstva od naknada za dozvole
4. sredstva od naknade koju za upotrebu pomorskog dobra plaćaju vlasnici brodica i jahti upisanih u Upisnik brodova
5. sredstva koja se osiguravaju u državnom proračunu, proračunu jedinica područne (regionalne) samouprave i proračunu jedinica lokalne samouprave, odnosno koja su prihod javne ustanove za zaštićene dijelove prirode
6. sredstva od novčanih kazni naplaćenih za prekršaje propisane odlukom o redu na pomorskom dobru.

Raspodjela sredstava

Članak 42.

- (1) Naknada za koncesije i za posebnu upotrebu izvan luka otvorenih za javni promet i za luke posebne namjene se uplaćuje:

- 30 posto u korist državnog proračuna
 - 40 posto u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave
 - 30 posto u korist proračuna jedinice lokalne samouprave.
- (2) Naknada za dozvole na pomorskom dobru se uplaćuje:
- 70 posto u korist proračuna jedinice lokalne samouprave
 - 30 posto u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka naknada za dozvole na pomorskom dobru unutar zakonom zaštićenih dijelova prirode prihod je javne ustanove za zaštićene dijelove prirode.
- (4) Novčane kazne naplaćene za prekršaje propisane odlukom o redu na pomorskom dobru prihod su proračuna jedinice lokalne samouprave na čijem su području učinjeni prekršaji, odnosno javne ustanove za zaštićene dijelove prirode ukoliko su prekršaji počinjeni na pomorskom dobru unutar zaštićenog dijela prirode.
- (5) Naknada iz članka 41. stavka 1. točke 4. uplaćuje se u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode.
- (6) Jedinica lokalne samouprave dužna je prihode iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka namjenski koristiti za upravljanje pomorskim dobrom i financiranje, odnosno sufinanciranje, projekata na pomorskom dobru i aktivnosti koje imaju za cilj unaprjeđenje pomorskog dobra u općoj upotrebi.
- (7) Ministar pravilnikom propisuje visinu naknade i način plaćanja naknade iz članka 41. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona.
- (8) Način uplaćivanja naknada za koncesiju i posebnu upotrebu na pomorskom dobru propisuje ministar nadležan za poslove financija nalogom o uplaćivanju prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba.

Savjet za pomorsko dobro i morske luke **Članak 43.**

- (1) Savjet za pomorsko dobro i morske luke je međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske odlukom.
- (2) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra imenuje članove Savjeta iz stavka 1. ovoga članka i to dva predstavnika Ministarstva i po jednog predstavnika:
- ministarstva nadležnog za poslove prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine
 - ministarstva nadležnog za poslove turizma
 - ministarstva nadležnog za poslove financija
 - ministarstva nadležnog za poslove zaštite okoliša i prirode
 - ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva
 - ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa
 - ministarstva nadležnog za poslove ribarstva i akvakulture

- ministarstva nadležnog za poslove kulture
- ministarstva nadležnog za poslove obrane
- Državne geodetske uprave
- Hrvatske zajednice županija
- Hrvatske zajednice općina
- Hrvatske zajednice gradova
- Hrvatske gospodarske komore
- Hrvatske obrtničke komore
- Hrvatskog hidrografskog instituta
- Zajednice lučkih uprava
- Zajednice županijskih lučkih uprava.

(3) Savjet iz stavka 1. ovoga članka će u rad uključiti stručnjake iz područja o kojima Savjet raspravlja ovisno o predmetu rasprave.

(4) Zadaci Savjeta iz stavka 1. ovoga članka su:

- predlaganje stručnih rješenja i davanje mišljenja u postupku usklađivanja zakonskih i provedbenih propisa o pomorskom dobru
- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku realizacije investicija na pomorskom dobru kao i rješenja u cilju zaštite pomorskog dobra
- davanje stručnih mišljenja i prijedloga o strateškim pitanjima vezanim uz pomorsko dobro i morske luke
- izrada okvira za integralno upravljanje pomorskim dobrom.

(5) Savjet iz stavka 1. ovoga članka saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

DIO TREĆI POSEBNA UPOTREBA I GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

GLAVA I. INSTITUTI RASPOLAGANJA POMORSKIM DOBROM

Vrste instituta raspolaganja pomorskim dobrom Članak 44.

Instituti raspolaganja pomorskim dobrom jesu:

1. posebna upotreba pomorskog dobra
2. koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra
3. dozvola na pomorskom dobru
4. privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

GLAVA II. POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Određenje posebne upotrebe pomorskog dobra Članak 45.

Posebna upotreba je:

1. upotreba pomorskog dobra koja može uključivati gradnju građevina na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave ili pravnih osoba koje imaju javne ovlasti (potrebe obrane, unutarnjih poslova, sigurnosti plovidbe, zaštite od štetnog djelovanja vode, zaštitu prirode i okoliša i drugih sličnih potreba)
2. upotreba infrastrukture, koja može uključivati gradnju infrastrukture koja se dijelom nalazi na pomorskom dobru i čija izgradnja je uređena posebnim propisom, a može se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska i dr.).

Postupak davanja posebne upotrebe **Članak 46.**

- (1) Odluka o posebnoj upotrebi donosi se na zahtjev u upravnom postupku.
- (2) Ako posebna upotreba uključuje gradnju nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona ovlastit će podnositelja zahtjeva na ishodaenje lokacijske dozvole.
- (3) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na pomorskom dobru za građevine i druge zahvate u prostoru od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku u trajanju do 50 godina.
- (4) Odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na pomorskom dobru za građevine i druge zahvate u prostoru od područnog i lokalnog značaja na svom području donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, u trajanju do 20 godina.
- (5) Odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na lučkom području luka otvorenih za javni promet donosi Upravno vijeće nadležne lučke uprave u trajanju do 10 godina.
- (6) Žalba protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Protiv odluke iz stavaka 4. i 5. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.
- (8) Na temelju odluke o posebnoj upotrebi sklapa se upravni ugovor o posebnoj upotrebi, kojim se detaljno uređuju odnosi između stranaka ugovora, a kojim se stječe ovlaštenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra.

Naknada za posebnu upotrebu pomorskog dobra **Članak 47.**

- (1) Naknada za posebnu upotrebu pomorskog dobra ovisi o opsegu upotrebe pomorskog dobra, značaju objekta i djelatnosti za koju se daje pravo posebne upotrebe.
- (2) Naknada za posebnu upotrebu utvrđuje se prema metrima četvornim dodijeljenog pomorskog dobra (kopneni i morski dio).
- (3) Vlada Republike Hrvatske uredbom propisuje način određivanja visine naknade za posebnu upotrebu pomorskog dobra, sadržaj zahtjeva i potrebnu dokumentaciju.

GLAVA III. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Koncesija na pomorskom dobru Članak 48.

- (1) Koncesija na pomorskom dobru, u smislu ovoga Zakona, jest koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra.
- (2) Koncesija na pomorskom dobru je vremenski ograničeno pravo gospodarskog korištenja pomorskog dobra, sa ili bez prava na gradnju, a koje se stječe ugovorom o koncesiji.
- (3) Koncesija na pomorskom dobru daje se na temelju javnog prikupljanja ponuda.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka koncesija se može dati na zahtjev u slučajevima uređenim člankom 63. ovoga Zakona.
- (5) Ugovor o koncesiji na pomorskom dobru je upravni ugovor.
- (6) Koncesionar je ovlašten podnositi tužbe u vezi s pomorskim dobrom koje mu je dano u koncesiju, kao i podnositi tužbe radi naknade štete, radi činidbe i dr. protiv osoba koje mu ometaju izvršenje prava i obveza iz ugovora o koncesiji.
- (7) Javne ustanove za zaštićene dijelove prirode oslobođene su plaćanja naknade za koncesiju na pomorskom dobru danu za djelatnosti u zakonom zaštićene dijelove prirode

Predmet koncesije na pomorskom dobru Članak 49.

- (1) Koncesija na pomorskom dobru daje se za namjene planirane prostornim planom i to:
 1. luku posebne namjene
 2. nautičko sidrište
 3. privezište
 4. zahvaćanje mora (npr. punjenje bazena morskom vodom, eksploatacija mora za medicinske proizvode, desalinizatori, za uzgoj ribe i drugih morskih organizama i sl.)
 5. korištenje snage mora za grijanje i/ili hlađenje, postavljanje i upotrebu solarnog/fotonaponskog sustava, te druga inovativna rješenja koja se odnose na energetske učinkovitost
 6. obavljanje proizvodnih i uslužnih djelatnosti (npr. morska solana, ugostiteljski objekt, objekt za proizvode ribarstva i akvakulture, uključujući žive školjkaše, i dr.)
 7. objekt prometne infrastrukture i suprastrukture (aerodrom na vodi, heliodrom i sl.)
 8. gospodarsko korištenje morske plaže
 9. pomorski servis, izgrađeni plažni ili bazenski objekt
 10. uzgoj ribe i drugih morskih organizama, s potrebnom popratnom infrastrukturom, koja uključuje i plutajuće objekte koji su postavljeni na lokaciji koncesije i koriste se za djelatnost akvakulture
 11. i drugu namjenu.

(2) Koncesija iz stavka 1. može se dati za već izgrađene i/ili izvedene građevine i/ili zahvate u prostoru koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, a može uključivati gradnju i gospodarsko korištenje građevina na pomorskom dobru, te izvođenje i gospodarsko korištenje zahvata u prostoru koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem te sukladno uredbi iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona i prostornim planovima.

Pripremne radnje **Članak 50.**

(1) Pripremnim radnjama, osim kako je navedeno u propisu o koncesijama smatraju se sve radnje koje provodi nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona s ciljem utvrđivanja potreba i interesa za provođenje postupka dodjele koncesije, prvenstveno na zadovoljenje potrebe za određenom uslugom, razvojem privatnih investicijskih projekata, financijskim učincima davanja koncesije i drugim potrebama.

(2) Pripremne radnje može samostalno pokrenuti nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona ili se pripremne radnje pokreću na osnovu iskaza interesa zainteresiranog gospodarskog subjekta.

(3) Zainteresirani gospodarski subjekt iz stavka 2. ovoga članka dostavlja dokumentaciju kojom iskazuje interes za gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(4) Dokumentacija iz stavka 3. ovoga članka sadrži podatke koji se odnose na usklađenost davanja koncesije s prostornim planovima, financijskim učincima i udovoljenjima načelima upravljanja pomorskim dobrom kao i sve druge podatke potrebne za odlučivanje o pokretanju postupka davanja koncesije.

(5) Nadležno tijelo iz stavka 2. ovoga članka može zatražiti dopunu dokumentacije iz stavka 3. ovoga članka ako je ista potrebna za donošenje odluke o pokretanju pripremnih radnji.

(6) Nadležno tijelo na temelju zaprimljenog iskaza interesa zainteresiranog gospodarskog subjekta iz stavka 2. ovoga članka u okviru pripremnih radnji provjerava jesu li ispunjene pretpostavke i to:

1. ako koncesija obuhvaća gradnju ili postavljanje, da je zahvat u prostoru, koji je predmet koncesije, u skladu s dokumentima prostornoga uređenja
2. usuglašenost predmeta koncesije s planom davanja koncesija
3. je li određena granica pomorskog dobra i/ili pomorsko dobro upisano u zemljišnu knjigu.

(7) Na temelju zaprimljenog iskaza interesa zainteresiranog gospodarskog subjekta iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 52. stavka 6. ovoga Zakona nije dužno pokrenuti postupak davanja koncesije, o čemu je dužno obavijestiti zainteresiranog gospodarskog subjekta iz stavka 2. ovoga članka.

Stručno povjerenstvo za koncesije

Članak 51.

- (1) Davatelj koncesije osniva Stručno povjerenstvo za koncesije koje se sastoji od stalnih i promjenjivih članova.
- (2) Stručno povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenuje se na rok od četiri godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana.
- (3) Stalni članovi Stručnog povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka su stručnjaci iz područja pomorstva, prostornoga uređenja, gospodarstva i financija, a promjenjivi iz područja turizma, poljoprivrede, zaštite okoliša i kulture.
- (4) Najmanje jedan stalni član stručnog povjerenstva za koncesiju mora imati važeći certifikat u području javne nabave.
- (5) Promjenjivi članovi Stručnog povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka sudjeluju u radu Stručnog povjerenstva s obzirom na posebnosti predmeta koncesije.
- (6) O sudjelovanju promjenjivih članova odlučuje predsjednik Stručnog povjerenstva.
- (7) Kada je davatelj koncesije Vlada Republike Hrvatske, Stručno povjerenstvo za koncesije odlukom imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.
- (8) Kada je davatelj koncesije jedinica područne (regionalne) samouprave, Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave.
- (9) Jedinica područne (regionalne) samouprave je dužna od Ministarstva zatražiti prijedlog jednog člana stručnog povjerenstva za koncesije, a Ministarstvo može predložiti jednog člana u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtijeva.
- (10) Ako davatelj koncesije iz stavka 8. ovoga članka ne zatraži prijedlog od Ministarstva, postupak dodjele koncesije je nezakonit, a odluka o dodjeli koncesije će se poništiti kao nezakonita u roku od dvije godine od dana dostave rješenja stranci.
- (11) Kada je davatelj koncesije jedinica lokalne samouprave, sukladno članku 54. ovoga Zakona Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, s time da jedan član stručnog povjerenstva mora biti predstavnik jedinice područne (regionalne) samouprave.

Nadležnost i rokovi za davanje koncesija izvan luka otvorenih za javni promet

Članak 52.

- (1) Davatelji koncesija jesu:
 1. Vlada Republike Hrvatske
 2. jedinica područne (regionalne) samouprave.
- (2) Davatelj koncesije dužan je izraditi Studiju opravdanosti davanja koncesije, sukladno općem propisu koji uređuje koncesije, kojom se utvrđuje rok na koji se daje

koncesija, posebno vodeći računa da taj rok ne ograničava tržišno natjecanje, način plaćanja naknade za koncesiju koji se određuje ovisno o predmetu koncesije, procijenjenoj vrijednosti koncesije, rizicima i troškovima koje koncesionar preuzima i očekivanoj dobiti, opremljenosti i vrijednosti imovine, te površini pomorskog dobra koje se daje u koncesiju.

(3) Vlada Republike Hrvatske odlukom daje koncesiju iz članka 48. ovoga Zakona za predmete koncesije iz članka 49. ovoga Zakona od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku i koncesije u zakonom zaštićenim dijelovima prirode proglašenim od strane Hrvatskoga sabora, na rok do 50 godina.

(4) Kada postoje opravdani gospodarski interesi i koncesija obuhvaća i gradnju novih građevina uz ulaganja koja se ne mogu amortizirati u roku iz stavka 3. ovoga članka, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu, sukladno Studiji opravdanosti davanja koncesije, ostvariti u roku iz stavka 3. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske može dati koncesiju na rok preko 50 godina uz prethodnu suglasnost Hrvatskoga sabora na obavijest o namjeri davanja koncesije.

(5) Jedinica područne (regionalne) samouprave daje koncesiju iz članka 48. ovoga Zakona za predmete koncesije iz članka 49. ovoga Zakona, koji su od interesa i značaja za jedinicu područne (regionalne) samouprave i koncesije u ostalim zaštićenim dijelovima prirode na rok do 20 godina.

(6) U ime jedinice područne (regionalne) samouprave odluku o davanju koncesije donosi predstavničko tijelo.

(7) Pripremne radnje za davanje koncesije iz stavaka 3. i 4. ovoga članka provodi Ministarstvo, a za davanje koncesija iz stavka 5. ovoga članka, provodi nadležno upravno tijelo.

(8) Jedinica lokalne samouprave može biti davatelj koncesije pod uvjetima propisanim u članku 54. ovoga Zakona.

(9) Tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode i okoliša daje posebne uvjete u postupku donošenja obavijesti o namjeri davanja koncesije u zaštićenom dijelu prirode, izuzev u slučaju donošenja obavijesti o namjeri davanja koncesije koja se temelji na izvršnoj lokacijskoj dozvoli.

(10) Odluku o davanju koncesije, kao i sve njezine izmjene i dopune davatelj koncesije dužan je objaviti u „Narodnim novinama“, službenom glasniku Republike Hrvatske, odnosno službenom glasniku jedinice područne (regionalne) samouprave i jedinice lokalne samouprave.

(11) Protiv odluke Vlade Republike Hrvatske o davanju koncesije ili o zabrani davanja koncesije žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Protiv odluke o koncesiji koju donosi jedinica područne (regionalne) samouprave i jedinica lokalne samouprave može se izjaviti žalba Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave u skladu s propisom koji uređuje koncesije.

(13) Davatelj koncesije dužan je obavijest o namjeri davanja koncesije objaviti na službenim mrežnim stranicama, nakon objave u Elektroničkom oglasniku javne nabave.

Koncesije na pomorskom dobru od interesa za Republiku Hrvatsku

Članak 53.

(1) Ukoliko je određeni projekt od interesa za Republiku Hrvatsku ili radi zaštite pomorskog dobra (prirode, ekosustava, krajolika i sl.), Vlada Republike Hrvatske uvijek može odlukom:

1. dati koncesiju
2. preuzeti ugovor o koncesiji na način da stupi u pravni položaj drugog davatelja koncesije, neovisno od nadležnostima propisanim člankom 52. ovoga Zakona
3. zabraniti davanje koncesije za osobito vrijedne ili osjetljive dijelove pomorskog dobra.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku o preuzimanju odluke o koncesiji ako se za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji utvrdi da je koncesiju dalo nenadležno tijelo.

(3) Temeljem odluke iz stavka 2. ovoga članka zaključit će se ugovor o preuzimanju koncesije između koncesionara, dosadašnjeg davatelja koncesije i Vlade Republike Hrvatske.

(4) Vlada Republike Hrvatske u slučaju opetovanog kršenja Zakona od strane davatelja koncesije, kao i u slučaju potrebe za posebnom zaštitom nekog dijela pomorskog dobra od davanja koncesije, građevinskih intervencija, devastacija i sl., može posebnom odlukom oduzeti pravo na upravljanje tim dijelom pomorskog dobra zakonom ovlaštenom upravitelju.

Uvjeti pod kojima jedinica lokalne samouprave može biti davatelj koncesije

Članak 54.

(1) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice (područne) regionalne samouprave, a na zahtjev jedinice lokalne samouprave može ovlaštenje za davanje pojedine ili svih koncesija na području te jedinice lokalne samouprave povjeriti jedinici lokalne samouprave do kraja tekućeg mandatnog razdoblja na koje je izabrano predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

(2) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može oduzeti ovlast iz stavka 1. ovoga članka u slučaju nepoštivanja odredaba ovoga Zakona ili propisa kojim se uređuju koncesije.

(3) Odluku o davanju koncesije iz stavka 1. ovoga članka donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

(4) Protiv odluke kojom se odbija zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i oduzima ovlast sukladno stavku 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

Određivanje roka na koji se daje koncesija

Članak 55.

(1) Davatelj koncesije određuje rok na koji se daje koncesija u skladu s odredbama ovoga Zakona, a na temelju financijskih podataka i pokazatelja iz Studije opravdanosti davanja koncesije koju je izradilo tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona.

- (2) Koncesija se daje na način da rok ne ograničava tržišno natjecanje više nego što je to nužno kako bi se osigurala amortizacija stvarne vrijednosti ulaganja koncesionara i razuman povrat uloženog kapitala, istodobno uzimajući u obzir troškove i rizike koje koncesionar preuzima za vrijeme trajanja koncesije.
- (3) Koncesija za prirodne morske plaže može se dati najduže na rok do pet godina.

Posebne pretpostavke za koncesionara **Članak 56.**

Posebne pretpostavke za dobivanje koncesije na pomorskom dobru koje gospodarski subjekt mora ispunjavati jesu:

1. da je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju traži koncesiju
2. da su do dana podnošenja ponude, odnosno zahtjeva podmirene sve obveze iz ranijih koncesija
3. da u pet godina koje prethode danu podnošenja ponude, odnosno zahtjeva nije oduzimana koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra
4. da nije koristio pomorsko dobro bez valjane pravne osnove i/ili uzrokovao štetu na pomorskom dobru, ukoliko prethodno ne plati naknadu štete ili naknadu zbog stjecanja bez osnove, s tim da visina naknade štete ne može biti manja od naknade za koncesiju, koju bi bio dužan platiti ovlaštenik koncesije da pomorsko dobro koristi na temelju valjane pravne osnove
5. nepostojanja razloga isključenja ponuditelja iz postupka javnog prikupljanja ponuda propisanih posebnim propisom kojim su uređene koncesije
6. posebne pretpostavke koje propisuje opći propis koji uređuje koncesije.

Dokumentacija za zahvate u prostoru **Članak 57.**

- (1) Davatelj koncesije dužan je, ako koncesija na pomorskom dobru uključuje provedbu zahvata u prostoru, sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje, do dana objave obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru sam ishoditi lokacijsku dozvolu.
- (2) Nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona, po službenoj dužnosti ili po prijedlogu osobe iz članka 50. stavka 2. ovoga Zakona, objavit će na službenim mrežnim stranicama javni poziv za davanje ovlaštenja za ishođenje lokacijske dozvole u trajanju od najmanje 15 dana.
- (3) Temeljem prijave zaprimljenih temeljem javnog poziva iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona odlukom ovlašćuje odabranog ponuditelja na ishođenje lokacijske dozvole.
- (4) Ako odabrani ponuditelj iz stavka 3. ovoga članka koji je ishodio lokacijsku dozvolu na temelju odluke iz stavka 3. ovoga članka, nije izabran za koncesionara ima pravo na povrat stvarnih troškova izrade lokacijske dozvole od izabranog koncesionara, koji troškovi ne mogu prelaziti 3 % procijenjene vrijednosti investicije, a informacija o pravu na povrat i uvjetima ostvarenja mora biti dio natječajne dokumentacije.

(5) Ako odabrani ponuditelj iz stavka 3. ovoga članka nije predao ponudu na raspisanu obavijest o namjeri davanja koncesije na temelju lokacijske dozvole koju je ishodio, nema pravo na naknadu stvarnih troškova izrade lokacijske dozvole.

(6) Ministar pravilnikom propisuje mjerila za vrednovanje prijave iz stavka 3. ovoga članka.

Naknada za koncesiju **Članak 58.**

(1) Naknada za koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra sastoji se od godišnjeg stalnog i promjenjivog dijela.

(2) Stalni dio naknade za koncesiju utvrđuje se prema površini pomorskog dobra (kopnenog i morskog dijela) danog u koncesiju.

(3) Promjenjivi dio naknade za koncesiju utvrđuje se u postotku prihoda ostvarenog obavljanjem djelatnosti za koju je koncesija dana, s time da godišnji iznos promjenjivog dijela naknade za koncesiju za sve godine korištenja ne može biti manji od iznosa ponuđenog studijom gospodarske opravdanosti.

(4) Početni iznosi naknade za koncesiju kod raspisa javnog prikupljanja ponuda određuju se na temelju izračuna i analiza iz studije opravdanosti davanja koncesije, ovisno o predmetu koncesije, procijenjenoj vrijednosti koncesije, roku trajanja, rizicima i troškovima koje koncesionar preuzima i očekivane dobiti, opremljenosti i vrijednosti imovine, površini pomorskog dobra koji se daje u koncesiju, a u skladu s propisom iz stavka 6. ovoga članka i općim propisom koji uređuje koncesije.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako davatelj koncesije ocijeni opravdanim studijom opravdanosti davanja koncesije, koncesijska naknada može se odrediti isključivo u stalnom dijelu.

(6) Vlada Republike Hrvatske uredbom utvrđuje početne iznose naknade za koncesiju u ovisnosti o namjeni koncesije, da li koncesija obuhvaća gradnju ili samo gospodarsko korištenje, zonama, stupnju isključenja opće upotrebe te minimalnom sadržaju ponude i minimalnim kriterijima za ocjenjivanje ponuda.

(7) Visina naknade s obilježjem naknade za koncesiju utvrđuje se u iznosu dvostruke naknade za koncesiju postignute na natječaju za takav ili sličan predmet koncesije u razdoblju od pet godina od dana određivanja iste.

Izmjene ugovora o koncesiji **Članak 59.**

(1) Pored odredbi posebnog propisa kojim se uređuju koncesije, koncesionar može zatražiti od davatelja koncesije izmjenu ugovora o koncesiji bez pokretanja novoga postupka davanja koncesije:

1. ako koncesionar radi izmjene dokumenata prostornog uređenja i/ili akta za provedbu dokumenata prostornog uređenja zatraži promjenu obuhvata koncesije

2. zbog investicije koja nije bila predviđena dokumentacijom za nadmetanje, a koja je nužna zbog događaja koji su posljedica više sile ili zbog prilagodbe novim tehnološkim uvjetima poslovanja ako je koncesionar primoran učiniti te prilagodbe zbog promjene u propisima.

(2) Koncesionar može za vrijeme trajanja koncesije podnijeti obrazloženi zahtjev za izmjenom ugovora o koncesiji, kojem se prilaže studija gospodarske opravdanosti izmjene ugovora o koncesiji.

(3) Davatelj koncesije će donijeti odluku kojom dopušta izmjenu ili odbija zahtjev.

(4) Ako davatelj koncesije odbije zahtjev za izmjenom produženjem roka, ali dopusti investiciju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, na povrat dijela investicije, koji se, sukladno studiji gospodarske opravdanosti, ne može amortizirati u preostalom ugovorenom roku trajanja koncesije, će obvezati novoga koncesionara.

(5) Vrijednost izmjene ugovora o koncesiji ne smije prijeći vrijednost 50 posto prvotno procijenjene vrijednosti koncesije.

(6) Ako je davatelj koncesije jedinica područne (regionalne) samouprave ili jedinica lokalne samouprave, na odluku iz stavka 3. ovoga članka prethodnu suglasnost daje Vlada Republike Hrvatske.

Potkoncesija **Članak 60.**

(1) Potkoncesija je pravni odnos koji nastaje između koncesionara i treće osobe u svrhu gospodarskog korištenja dijela pomorskog dobra obuhvaćenog koncesijom, a radi čije provedbe se zahtjeva izgradnja građevina radi obavljanja srodnih djelatnosti onima za koje je koncesija dodijeljena, a koje sam koncesionar ne može obavljati ili smatra da bi obavljanje takvih djelatnosti na području danom u koncesiju bilo učinkovitije davanjem prava na gradnju i obavljanje srodnih djelatnosti od strane treće osobe.

(2) Ugovor o potkoncesiji može biti zaključen samo na temelju prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

(3) Potkoncesionar mora ispunjavati uvjete iz članka 56. ovoga Zakona.

(4) Koncesionar je dužan ugovor o potkoncesiji dostaviti davatelju koncesije u roku od 30 dana od dana zaključenja ugovora o potkoncesiji.

(5) Mogućnost davanja potkoncesije mora biti predviđena u studiji opravdanosti davanja koncesije, dokumentaciji za nadmetanje, obavijesti o namjeri davanja koncesije te u ugovoru o koncesiji.

(6) Ne može se dati potkoncesija za glavnu djelatnost koncesije, kako je određena na temelju podatka iz studije opravdanosti davanja koncesije i svih ostalih relevantnih saznanja o glavnoj djelatnosti koncesije.

(7) Na sve odnose u obavljanju djelatnosti iz potkoncesije primjenjuju se odredbe zakona kojim su uređene koncesije.

Sporedna djelatnost Članak 61.

- (1) Sporedna djelatnost je djelatnost iz područja usluga koja se obavlja na području danom u koncesiju od strane pravnih osoba ili obrtnika kao dopunska i srodna osnovnoj namjeni koncesije koja ne zahtjeva izgradnju građevina, a uređuje se ugovorom o poslovnoj suradnji.
- (2) Koncesionar je dužan ugovor o poslovnoj suradnji, zajedno s dokazom da ne postoje razlozi isključenja gospodarskog subjekta iz postupka dodjele koncesije, dostaviti tijelu iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona radi davanja suglasnosti.
- (3) Ugovor iz stavka 2. ovoga Zakona stupa na snagu danom ishoda suglasnosti tijela iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona.
- (4) Obavljanje sporednih djelatnosti ne može se povjeriti gospodarskom subjektu koji ima nepodmirena dospelja dugovanja prema Republici Hrvatskoj.

Uređenje međusobnih odnosa po prestanku koncesije Članak 62.

- (1) Najkasnije 12 mjeseci prije isteka roka koncesije koncesionar je ovlašten podnijeti zahtjev davatelju koncesije za procjenom izvršene neamortizirane građevinske vrijednosti objekata, gradnju kojih je davatelj koncesije dopustio sukladno članku 59. stavku 4. ovoga Zakona, a nije bila predviđena studijom gospodarske opravdanosti koncesionara.
- (2) Procjena neamortizirane građevinske vrijednosti objekata obavlja se putem ovlaštenog sudskog vještaka.
- (3) Na povrat neamortizirane građevinske vrijednosti objekata, sukladno nalazu ovlaštenog sudskog vještaka, davatelj koncesije će obvezati novoga koncesionara.
- (4) Nakon prestanka koncesije, koncesionar je dužan u roku od dva mjeseca napustiti pomorsko dobro koje je bilo predmet koncesije.
- (5) Nakon prestanka koncesionar ima pravo u roku od dva mjeseca uzeti pripatke stvari koje je izgradio ako one nisu trajno povezane s pomorskim dobrom, ako je to moguće po prirodi stvari i bez štete za pomorsko dobro te ako nisu obuhvaćeni procjenom iz stavka 2. ovoga članka.
- (6) Ako su pripatci trajno povezani s pomorskim dobrom ili obuhvaćeni procjenom iz stavka 2. ovoga članka smatraju se pripadnošću pomorskog dobra.

Koncesije na zahtjev Članak 63.

- (1) Koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra iznimno se može dati na zahtjev:

1. za gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra ako je isto potrebno za provedbu već ishođene koncesije prema posebnom propisu (solane, iskorištavanje mineralnih i rudnih bogatstava i sl.)
2. za obavljanje gospodarske aktivnosti, na javnoj uređenoj morskoj plaži iz članka 76. stavka 2. podstavka 2. ovoga Zakona koja se ne smije ograditi, ne smije se naplaćivati ulaz niti može isključiti iz opće upotrebe, koju obavlja hotel, kamp ili turističko naselje minimalne kategorizacije četiri zvjezdice ili više, a koji su izgrađeni izvan pomorskog dobra i s kojim je uređena morska plaža infrastrukturno povezana te gdje je izvršeno ulaganje u infrastrukturu od strane hotela, kampa ili turističkog naselja s kojim je u neposrednoj vezi
3. za privremeno pontonsko privezište koje je infrastrukturno povezano sa samo jednim ugostiteljskim objektom do kojeg pristup nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju
4. za industrijsku luku, koja je infrastrukturno povezana sa samo jednim postrojenjem
5. za ribarsku luku, koja je infrastrukturno povezana sa samo jednim postrojenjem
6. za tradicijsko brodogradilište
7. za sportsku luku u sustavu vrhunskog sporta.

(2) Koncesija na zahtjev iz stavka 1. točke 3. ovoga članka unutar zaštićenog dijela parka prirode i značajnog krajobraza može se dati uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove zaštite prirode.

(3) Koncesija na zahtjev iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka može se dati na rok od najdulje pet godina.

Postupak davanja koncesije na zahtjev i sadržaj zahtjeva

Članak 64.

(1) Zahtjevu za davanjem koncesije iz članka 63. ovoga Zakona, pored dokumentacije propisane općim propisom koji uređuje koncesije, priloži studija gospodarske opravdanosti, a kojom podnositelj zahtjeva dokazuje gospodarsku opravdanost, te rentabilnost i profitabilnosti gospodarskog korištenja pomorskog dobra, predlaže visinu stalnog i promjenjivog dijela naknade za koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, iznos predloženog ukupnog investicijskog ulaganja uključujući ulaganje u zaštitu okoliša, te poslovni i financijski plan podnosi se tijelu koje provodi pripreme radnje za davanje koncesije.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne može podnijeti ponuditelj na strani kojega postoje razlozi za isključenje propisani ovim Zakonom te zakonom koji uređuje koncesije.

(3) Na temelju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, tijelo koje provodi pripreme radnje za davanje koncesije izradit će Studiju opravdanosti davanja koncesije te, sukladno podacima iz Studije, može zahtjev prihvatiti u cijelosti ili djelomično, a može odlukom zahtjev odbiti kao neosnovan uz obrazloženje.

(4) Ako tijelo koje provodi pripreme radnje za davanje koncesije prihvati zahtjev, predložit će nadležnom tijelu donošenje odluke o koncesiji.

(5) Visina naknade za koncesiju iz članka 63. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona utvrđuje se studijom opravdanosti davanja koncesije, s time da naknada za koncesiju iz članka 63. točaka 2. ovoga Zakona ne može biti niža od dvostruke naknade postignute na

natječaju za takav ili sličan predmet koncesije u razdoblju od pet godina od dana podnošenja zahtjeva.

(6) Na nadležnost za davanje koncesije iz članka 63. ovoga Zakona, trajanje koncesije i vođenje postupka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 52. ovoga Zakona.

(7) Tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode i okoliša daje posebne uvjete u postupku donošenja odluke o davanju koncesije u zaštićenom dijelu prirode, izuzev u slučaju da se odluka o davanju koncesije temelji na izvršnoj lokacijskoj dozvoli

(8) Ako koncesija iz članka 63. ovoga Zakona uključuje provedbu zahvata u prostoru, sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje, nadležno tijelo iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona može ovlastiti podnositelja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka na ishođenje lokacijske dozvole.

Založno pravo na koncesiji **Članak 65.**

(1) Na koncesiji se može osnovati založno pravo radi osiguranja tražbine nastale na temelju ugovora o kreditu kojeg je koncesionar kao dužnik zaključio s financijskom institucijom kao vjerovnikom radi pribavljanja financijskih sredstava isključivo u svrhu provedbe ugovora o koncesiji.

(2) Založno pravo na koncesiji stječe se upisom u Upisnik koncesija, a prestaje brisanjem iz Upisnika ili prestankom koncesije.

(3) Pravo na koncesiju se može opteretiti samo jednim založnim pravom.

(4) Vrijednost koncesije procjenjuje se ponovo prilikom ostvarenja prava na namirenje radi utvrđivanja odnosa vrijednosti koncesije s vrijednosti tražbine založnog vjerovnika

(5) Ako iz procjene vrijednosti koncesije iz stavka 4. ovoga članka proizlazi da je tražbina vjerovnika niža od vrijednosti koncesije u trenutku namirenja, davatelj koncesije mora izmijeniti rok trajanja koncesije srazmjerno preostaloj vrijednosti koncesije.

(6) Koncesionar je dužan podnijeti financijsko izvješće i izvršenom ulaganju u pomorsko dobro do trenutka prijenosa koncesije. Izvršena ulaganja koncesionar mora dokazati vjerodostojnim ispravama iz kojih će biti vidljivo da je iz svojih sredstava podmirio obavezu po osnovi ulaganja. Ovo izvješće ne obvezuje ni davatelja koncesije ni Republiku Hrvatsku.

Sporazum o osnivanju založnog prava **Članak 66.**

(1) Sporazum o osnivanju založnog prava na koncesiji mora biti sklopljen u pisanom obliku, u obliku ovršne isprave, koju mora solemnizirati javni bilježnik.

(2) U sporazumu o osnivanju založnog prava, kojeg sklapaju koncesionar i založni vjerovnik, mora biti određeno navedena tražbina vjerovnika, koja se osigurava i vrijeme njezina dospijeca te sporazumu mora biti priložena izjava koncesionara o pristanku na upis založnog prava u Upisnik koncesija i izjava koncesionara da je založni vjerovnik na temelju sporazuma, radi naplate zalogom osigurane tražbine ovlašten zatražiti prijenos koncesije.

Upis založnog prava na koncesiji Članak 67.

- (1) Prijedlog za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji iz Upisnika ovlašteni su podnijeti koncesionar i založni vjerovnik.
- (2) Uz prijedlog za upis u Upisnik treba biti priložen solemniziran sporazum, koji je pravni temelj za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji.

Prava založnog vjerovnika po dospijeću tražbine Članak 68.

- (1) Ako koncesionar zalogom osiguranu tražbinu ne ispuni do dana njezina dospijeća, založni vjerovnik je ovlašten predložiti davatelju koncesije prijenos ugovora o koncesiji na način da sam stupi na mjesto koncesionara, ako ispunjava uvjete za koncesionara određene u dokumentaciji za nadmetanje, obavijesti o namjeri davanja koncesije, ovim Zakonom i propisom koji uređuje koncesije, odnosno prijenos ugovora o koncesiji na treću osobu koja ispunjava uvjete određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje, obavijesti o namjeri davanja koncesije, ovim Zakonom i propisom koji uređuje koncesije.
- (2) Davatelj koncesije odlukom će uskratiti suglasnost na prijenos ugovora o koncesiji i oduzeti koncesiju ako založni vjerovnik, odnosno treća osoba ne ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje, obavijesti o namjeri davanja koncesije, ovim Zakonom i propisom koji uređuje koncesije.

Namirenje založnog vjerovnika prijenosom koncesije Članak 69.

- (1) Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona davatelj koncesije donosi odluku o prijenosu koncesije.
- (2) Temeljem odluke iz stavka 1. ovoga članka ugovor o prijenosu koncesije u pisanom obliku sklapaju davatelj koncesije, založni dužnik i založni vjerovnik, odnosno treća osoba na koju se prenosi koncesija.

Primjenjivost propisa koji uređuje koncesije i založno pravo Članak 70.

Na pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem sporazuma o osnivanju zaloga na koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojim se uređuju koncesije i založno pravo.

Dozvole na pomorskom dobru Članak 71.

- (1) Na temelju plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru u službenom glasilu, na oglasnoj ploči, na službenoj internetskoj stranici jedinice lokalne samouprave i najmanje u jednom dnevnom listu. Na temelju Plana upravljanja pomorskim dobrom unutar zakonom

zaštićenog dijela prirode ravnatelj javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode dužan je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru unutar zakonom zaštićenog dijela prirode, na službenoj internetskoj stranici javne ustanove za zaštićene dijelove prirode i najmanje u jednom dnevnom listu

(2) Ako izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode ne objavi javni natječaj u roku iz stavka 1. ovoga članka smatra se da u tekućoj godini neće davati dozvole na pomorskom dobru.

(3) Na temelju zaprimljenih ponuda na javnom natječaju, temeljem odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno upravnog vijeća javne ustanove za zakonom zaštićene dijelove prirode, rješenje o davanju dozvole na pomorskom dobru najpovoljnijem ponuditelju donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode.

(4) Dozvola na pomorskom dobru može se dati gospodarskom subjektu koji je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju je podnio ponudu na javnom natječaju.

(5) Dozvola se može dati samo za obavljanje djelatnosti i korištenje pomorskog dobra manjeg značaja.

(6) Dozvola na pomorskom dobru se ne može dati ponuditelju koji je koristio pomorsko dobro bez valjane pravne osnove i/ili uzrokovao štetu na pomorskom dobru.

(7) Rješenje o davanju dozvole na pomorskom dobru je upravni akt na temelju kojeg gospodarski subjekt stječe pravo na obavljanje djelatnosti kojom se ne ograničava opća upotreba pomorskog dobra.

(8) Izreka rješenja iz stavka 3. mora sadržavati:

1. djelatnost za koju se izdaje
2. način obavljanja djelatnosti
3. opseg pomorskog dobra na kojem se djelatnost smije izvršavati
4. zabranu ograničavanja ili isključenja opće upotrebe pomorskog dobra na kojem je dozvola dana.

(9) Dozvole na pomorskom dobru se daju na rok od dvije do pet godina.

(10) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, dozvola na pomorskom dobru se može dati na zahtjev na rok do 20 dana za obavljanje privremene ili prigodne djelatnosti, samo jednom u kalendarskoj godini, (kulturne, komercijalne, sportske priredbe, snimanje komercijalnog programa i sl.) uz mogućnost ograničenja opće upotrebe u smislu ograđivanja i naplate ulaska.

(11) Protiv rješenja o davanju i ukidanju dozvole na pomorskom dobru može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(12) Rješenje kojim se daje dozvola umjesto koncesije za pomorsko dobro, ništavo je i nema pravni učinak.

Prava i obveze ovlaštenika dozvole na pomorskom dobru

Članak 72.

- (1) Ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru može obavljati djelatnost na pomorskom dobru samo u opsegu i pod uvjetima utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru.
- (2) Ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru nema pravo sklapati ugovore s trećim osobama na temelju kojih bi treće osobe obavljale djelatnost ili dio djelatnosti iz dozvole, niti ga davatelj dozvole može na to ovlastiti.
- (3) Zabrana iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na najam, posudbu i sl. samih sredstava kojima se obavlja djelatnost iz dozvole na pomorskom dobru.
- (4) Davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je brinuti da se pomorsko dobro koristi u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru.
- (5) Davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je osigurati da ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru ne ograničava opću upotrebu pomorskog dobra.
- (6) Ako utvrdi da se pomorsko dobro koristi izvan opsega i uvjeta utvrđenih u dozvoli na pomorskom dobru i/ili da ovlaštenik dozvole na pomorskom dobru ograničava opću upotrebu, davatelj dozvole na pomorskom dobru dužan je donijeti rješenje o ukidanju dozvole na pomorskom dobru.
- (7) Vlada Republike Hrvatske uredbom propisuje vrste djelatnosti i visinu minimalne naknade za dodjelu dozvola na pomorskom dobru.

Upisnik koncesija**Članak 73.**

- (1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi Upisnik koncesija, koji čini zaseban dio Jedinствene nacionalne baze podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske, u koji su svi davatelji koncesija dužni redovno upisivati sve koncesije, potkoncesije na pomorskom dobru i posebne upotrebe pomorskog dobra, kao i sve promjene vezane uz koncesije, potkoncesije na pomorskom dobru i posebne upotrebe pomorskog dobra, a u roku ne dužem od 30 dana od dana nastupa okolnosti.
- (2) Upisnik se vodi kao javna knjiga u elektroničkom obliku.
- (3) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija.

Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske**Članak 74.**

- (1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske, kao interoperabilnu bazu prostornih podataka radi vođenja evidencije te razmjene podataka i povezivanja s ostalim sustavima: prostornoga uređenja, zaštite okoliša i prirode, kulturnih dobara i drugih.
- (2) U Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske unose se podatci o koncesijama, posebnoj upotrebi, dozvolama na pomorskom dobru i privremenom gospodarskom korištenju pomorskog dobra.

(3) Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske se vodi u elektroničkom obliku.

(4) Svi davatelji koncesija, posebne upotrebe i dozvola na pomorskom dobru dužni su u roku ne dužem od 30 dana od nastupa okolnosti unijeti sve podatke o danim koncesijama i dozvolama na pomorskom dobru u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

(5) Ministarstvo je dužno unositi podatke, dokumente i grafičke podloge svih određenih granica pomorskog dobra i lučkog područja u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

(6) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj, način vođenja i način unosa podataka u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

Privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Članak 75.

(1) Vlada Republike Hrvatske može u slučaju izvanrednih okolnosti, koje se nisu mogle predvidjeti izbjeći i otkloniti, neovisno o značaju zahvata sukladno dokumentima prostornoga uređenja, u cilju brige o javnom interesu, brige o lučkom području luke posebne namjene ili radi sprečavanja nastanka štete (npr. nije dovršen postupak dodjele nove koncesije, dosadašnji koncesionar je umro ili prestao postojati, istekao rok koncesije, a nisu ispunjene pretpostavke za dodjelu nove koncesije, luka se nezakonito koristi) donijeti odluku o davanju na privremeno gospodarsko korištenje lučkog područja luke posebne namjene lučkoj upravi.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka, donosi se po službenoj dužnosti, na rok do jedne godine.

(3) Ako se u roku iz stavka 2. ovoga članka ne ispune zakonski uvjeti za davanje koncesije, pomorsko dobro se stavlja u opću upotrebu.

(4) Žalba protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

DIO ČETVRTI MORSKE PLAŽE

Podjela morskih plaža

Članak 76.

(1) Morske plaže dijele se na:
1. javne morske plaže
2. morske plaže posebne namjene.

(2) Javne morske plaže su:
1. prirodne morske plaže
2. uređene morske plaže.

- (3) Morskom plažom upravlja jedinica lokalne samouprave, odnosno javna ustanova za zaštićene dijelove prirode u skladu s planom upravljanja pomorskim dobrom, odnosno planu upravljanja pomorskim dobrom unutar zaštićenog dijela prirode ili koncesionar u skladu s odlukom i ugovorom o koncesiji.
- (4) Jedinica lokalne samouprave, odnosno javna ustanova za zaštićene dijelove prirode i koncesionar dužni su plažu štiti i održavati te osigurati zadovoljenje javnog interesa za korištenjem.
- (5) Morske plaže moraju biti dostupne svima pod istim uvjetima.
- (6) Morska plaža se ne smije isključiti iz opće upotrebe.
- (7) Jedinica lokalne samouprave, odnosno koncesionar koji upravlja javnom morskom plažom ne smije plažu ograditi niti na drugi način ograničiti pristup plaži.
- (8) Jedinica lokalne samouprave odnosno koncesionar koji upravlja javnom morskom plažom ne smije naplaćivati ulaz na plažu.

Dohranjivanje morske plaže

Članak 77.

- (1) Zabranjeno je dohranjivanje plaža zemljanim materijalom, otpadom, iskopom i sl. Plaže se mogu dohranjivati samo prirodnim šljunkom i/ili pijeskom.
- (2) Nije dozvoljeno godišnje dohranjivanje plaže s većom količinom od 0,35 metara kubnih po metru dužnom obale plaže.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka plaža se može dohraniti većom količinom ako je isto potrebno za očuvanje prosječne godišnje pozicije obalne crte uz prethodnu suglasnost upravnog tijela u jedinici područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi zaštite okoliša i prirode.
- (4) Osoba koja upravlja plažom može dohranjivati uređenu morsku plažu na način da se ne mijenja prosječna godišnja pozicija obalne crte niti izgled plaže i njene karakteristike.

Prirodna morska plaža

Članak 78.

- (1) Prirodna morska plaža jest plaža koja se nalazi unutar ili izvan naselja, infrastrukturno neopremljena, potpuno očuvanih prirodnih obilježja čiji kopneni dio obuhvaća prostor prirodnog materijala (kamena, pijeska, šljunka, njihove kombinacije i sl.).
- (2) Na prirodnoj plaži građenje građevina nije dozvoljeno, već isključivo izvođenje zahvata u prostoru koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem te u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona.
- (3) Prirodna morska plaža ne smije se ograditi niti se na drugi način smije ograničiti pristup prirodnoj morskoj plaži.
- (4) Ne smije se naplaćivati ulaz na prirodnu morsku plažu.

- (5) Prirodna morska plaža se ne smije isključiti iz opće upotrebe.
- (6) Na prirodnim morskim plažama nije moguće dati koncesiju ukoliko je prirodna morska plaža izvan građevinskog područja.

Uređena morska plaža **Članak 79.**

- (1) Uređena morska plaža jest morska plaža koja se nalazi unutar ili izvan naselja i koja je pristupačna svima pod jednakim uvjetima, uključivo i osobama smanjene pokretljivosti, uređenog i izmijenjenog prirodnog obilježja te infrastrukturno i sadržajno uređenog kopnenog prostora neposredno povezanog s morem.
- (2) Jedinica lokalne samouprave ili koncesionar dužan je na morsku plažu iz stavka 1. ovoga članka označiti i zaštititi s morske strane te na vidljivim mjestima istaknuti informativnu ploču s podacima o kakvoći mora za kupanje, podatkom da li je dopušten pristup kućnim ljubimcima, morskom i kopnenom dijelu plaže i informacijama o mogućim izvanrednim događajima na morskoj plaži, a u skladu s važećim provedbenim propisima tijela državne uprave nadležnog za zaštitu okoliša i prirode.
- (3) Uređena morska plaža ne smije se ograditi niti se na drugi način smije ograničiti pristup uređenoj morskoj plaži.
- (4) Ne smije se naplaćivati ulaz na uređenu morsku plažu.
- (5) Uređena morska plaža se ne smije isključiti iz opće upotrebe.

Morska plaža posebne namjene **Članak 80.**

- (1) Morska plaža posebne namjene je morska plaža, koja udovoljava zahtjevima posebnih grupa korisnika i njihovim specifičnim potrebama.
- (2) Morska plaža posebne namjene koristi se na temelju koncesije koja se može dati:
1. javnoj ustanovi u sustavu zdravstva čiji osnivač je Republike Hrvatske ili jedinica područne (regionalne) samouprave, a čiji korisnici su u toj ustanovi radi liječenja i/ili rehabilitacije
 2. pravnoj osobi koja je koncesionar na morskoj plaži čiji su korisnici prirodni turisti.

Načelo zadovoljavanja javnog interesa **Članak 81.**

- (1) Davatelj koncesije za gospodarsko korištenje javne plaže dužan je prilikom odlučivanja o površini plaže na kojoj koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti osigurati i štititi javni interes korištenja plaže.
- (2) Koncesija za javnu plažu u naselju mora se davati na način da cijela plaža bude dostupna svima na korištenje, a na najviše 40% kopnenog i 20% morskog dijela plaže koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana.

(3) Koncesija za javnu plažu izvan naselja mora se davati na način da cijela plaža bude dostupna svima na korištenje, a na najviše 60% kopnenog i 40% morskog dijela plaže koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana.

DIO PETI MORSKE LUKE

GLAVA I. RAZVRSTAJ MORSKIH LUKA

Razvrstaj luka prema namjeni Članak 82.

Luke se razvrstavaju prema namjeni na:

1. luke otvorene za javni promet
2. luke posebne namjene.

Iskrcajna mjesta za iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova Članak 83.

(1) Ministar uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove ribarstva odlukom određuje popis iskrcajnih mjesta za iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži naziv luke, podatke o lučkoj upravi, odnosno o koncesionaru koji upravlja lukom, geografske koordinate luke, radno vrijeme i kontakt telefon.

(3) Lučka uprava, odnosno koncesionar koji upravlja lukom u kojoj je određeno iskrcajno mjesto odlukom iz stavka 1. ovoga članka dužan je omogućiti iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova u radnom vremenu navedenom u odluci iz stavka 1. ovoga članka.

Razvrstaj luka otvorenih za javni promet prema značaju Članak 84.

(1) Luke otvorene za javni promet razvrstavaju se prema značaju na:

1. luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku
2. luke županijskog značaja
3. luke lokalnog značaja.

(2) Razvrstaj luka sukladno stavku 1. ovoga članka obavlja se s obzirom na opseg lučkih djelatnosti, operativnu opremljenost luke, duljinu operativne obale, broj vezova te planirani razvoj luke i njen prometni i gospodarski značaj.

(3) Vlada Republike Hrvatske uredbom određuje mjerila za razvrstaj luka.

(4) Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu kojom uređuje uvjete kojima mora udovoljavati luka, privezište i sidrište.

(5) Ministar donosi odluku o razvrstaju luka u skladu s uredbom iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Nadležne lučke uprave koje upravljaju lukama otvorenim za javni promet dužne su pratiti promjenu svih kriterija koji su određeni uredbom stavka 3. ovoga članka Zakona te ako pojedina luka tri uzastopne godine ispunjava uvjete za drugačiji razvrstaj o promjeni izvijestiti Ministarstvo da bi se uskladila odluka o razvrstaju luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja iz stavka 5. ovoga članka.

Razvrstaj luka posebne namjene prema značaju

Članak 85.

(1) Luke posebne namjene razvrstavaju se prema značaju na:

1. luke državnog značaja
2. luke županijskog značaja.

(2) Luka posebne namjene državnog značaja je luka čija je ukupna površina lučkog područja veća od 5 hektara i vojna luka.

(3) Luka posebne namjene županijskog značaja je luka čija je ukupna površina lučkog područja manja od 5 hektara, osim vojnih luka.

GLAVA II.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

Osnovne odredbe

Članak 86.

(1) Luke otvorene za javni promet su luke u kojima je svakom pod jednakim uvjetima omogućena upotreba operativnih obala, lukobrana, sidrišta i drugih objekata u luci u skladu s njihovom namjenom i u granicama raspoloživih kapaciteta, te u skladu s ovim Zakonom i općim aktima nadležne lučke uprave.

(2) Namjenu i obuhvat pojedinih dijelova luke određuje nadležna lučka uprava pravilnikom o redu u luci.

(3) Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena, sidrišta luke i izdvojene lučke objekte.

Utvrđivanje obuhvata lučkog područja luke otvorene za javni promet

Članak 87.

(1) Obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet utvrđuje i mijenja osnivač uredbom, odnosno odlukom o osnivanju lučke uprave.

(2) Obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet utvrđuje se na način da je u skladu s prostornim planovima. U odluci o osnivanju lučke uprave kojom se određuje lučko područje luke iz stavka 1. ovoga članka potrebno je utvrditi koje su nekretnine pomorsko dobro po samom zakonu, a koje to postaju uslijed provedbe dokumenata prostornog uređenja radi izgradnje luke. Navedeno se odnosi i na proširenje lučkog područja.

(3) Prije donošenja odluke o određivanju lučkog područja luke iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se granica pomorskog dobra za to područje i to po hitnom postupku. Isto se odnosi i na proširenje lučkog područja. Iznimno, ako se radi o proširenju luke na novi bazen koji se u naravi koristi kao luka, nije potrebno utvrđivati granicu, ali se u odluci o utvrđivanju lučkog područja to mora izrijekom navesti.

(4) Lučka uprava dužna je predložiti osnivaču izmjenu obuhvata lučkog područja kada to zahtijevaju razvojni, gospodarski, administrativni, prostorno – planski ili drugi razlozi.

(5) Lučko područje luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku može se nalaziti na području više jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave.

(6) Lučko područje luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja utvrđuje se na način da obuhvati sva područja, koja se u stvarnosti koriste kao lučka područja, a izvan su lučkog sustava.

(7) Na temelju uredbe, odnosno odluke o osnivanju kojom je utvrđen ili izmijenjen obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet nadležna lučka uprava dužna je naručiti geodetski elaborat u svrhu uknjižbe utvrđenog pomorskog dobra – lučkog područja kao takvog u katastru i zemljišnoj knjizi.

(8) Na upis utvrđenog lučkog područja luke otvorene za javni promet odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o evidenciji pomorskog dobra u katastru i zemljišnoj knjizi.

Tijela lučke uprave Članak 88.

(1) Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj.

(2) Unutarnje ustrojstvo lučke uprave uređuje se statutom lučke uprave, u skladu s ovim Zakonom i aktom o osnivanju.

POGLAVLJE I. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOG (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Lučka uprava Članak 89.

(1) Radi gradnje, upravljanja i korištenja luke otvorene za javni promet koja je od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osniva se lučka uprava.

(2) Osnivač lučke uprave je Republika Hrvatska, a osnivačka prava u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske.

(3) Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu o osnivanju lučke uprave.

- (4) Lučka uprava je javna ustanova čije je osnivanje, ustrojstvo i djelokrug rada propisano ovim Zakonom.
- (5) Lučka uprava je upravljačko tijelo luke otvorene za javni promet.
- (6) Ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, na lučku upravu se primjenjuju propisi koji uređuju ustanove.

Djelatnost lučke uprave **Članak 90.**

Djelatnost lučke uprave je upravljanje i korištenje luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, a obavlja se kao javna služba.

Poslovi lučke uprave **Članak 91.**

- (1) Lučka uprava obavlja sljedeće poslove:
1. osigurava strateški razvoj i konkurentnosti luke
 2. osigurava gradnju i održavanje lučke podgradnje
 3. osigurava stručni nadzor nad građenjem, održavanjem, upravljanjem i zaštitom lučkog područja (lučke podgradnje i nadgradnje)
 4. osigurava trajno i nesmetano obavljanje lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu i održavanje reda u luci
 5. osigurava prihvata otpada s plovnih objekata i predaju otpada osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
 6. usklađivanja i nadziranja rada koncesionara na lučkom području
 7. daje koncesiju i posebnu upotrebu
 8. druge poslove utvrđene Zakonom.
- (2) Poslove iz stavka 1. točke 7. ovoga članka lučka uprava obavlja kao javnu ovlast.
- (3) Poslove iz stavka 1. točke 5. ovoga članka lučka uprava može putem koncesije za gospodarsko korištenje povjeriti trećim osobama.
- (4) U cilju obavljanja poslova iz stavka 1. točke 1. ovoga članka lučka uprava može, uz prethodnu suglasnost osnivača, sudjelovati u razvoju vezane infrastrukture izvan lučkog područja.

Upravno vijeće **Članak 92.**

- (1) Upravno vijeće upravlja lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
1. donosi statut lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama
 2. donosi četverogodišnji plan razvoja luke kojim se postavljaju ciljevi u skladu s kojima se definira godišnji plan rada luke i financijski plan
 3. donosi godišnji plan rada luke s financijskim planom

4. prihvaća izvještaj o ostvarenju godišnjeg plana rada luke te financijski izvještaj
5. donosi lučke tarife
6. daje koncesije za obavljanje lučkih djelatnosti
7. donosi odluku o posebnoj upotrebi
8. imenuje stručnu komisiju za izbor ravnatelja
9. imenuje i razrješava ravnatelja
10. donosi opće akte lučke uprave
11. osniva stručno povjerenstvo za koncesije
12. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove
13. obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom i statutom lučke uprave.

(3) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(4) Upravno vijeće donosi četverogodišnji plan razvoja luke, na temelju Nacionalnog plana iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

Sastav i način imenovanja upravnog vijeća

Članak 93.

(1) Upravno vijeće ima predsjednika i šest članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske.

(2) Predsjednika i četiri člana Vlada Republike Hrvatske imenuje i razrješava na prijedlog ministra te po jednog člana na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave i izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave u kojima je sjedište lučke uprave.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako lučko područje lučke uprave obuhvaća gradove, odnosno općine dviju ili više jedinica područne (regionalne) samouprave u upravno vijeće se uz članove iz stavka 2. ovoga članka imenuje jedan predstavnik na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se ne nalazi sjedište lučke uprave.

(4) Mandat predsjednika i članova upravnog vijeća je četiri godine i ista osoba može biti ponovno imenovana.

(5) Prava i obveze predsjednika i članova Upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka uređuju se statutom i općim aktima lučke uprave.

(6) Radom Upravnog vijeća rukovodi predsjednik Upravnog vijeća.

(7) Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje jednom u tri mjeseca, a odluke donosi većinom glasova svih članova Upravnog vijeća.

(8) Upravno vijeće može osnivati privremena ili stalna radna tijela za stručnu obradu i praćenje pojedinih zadataka iz svoje nadležnosti.

Ravnatelj

Članak 94.

- (1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj lučke uprave.
- (2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje lučke uprave, predstavlja i zastupa lučku upravu te odgovara za zakonitost rada lučke uprave.
- (3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću i ministru.

Način imenovanja ravnatelja **Članak 95.**

- (1) Ravnatelja na temelju provedenog javnog natječaja i zapisnika stručne komisije imenuje Upravno vijeće.
- (2) Za ravnatelja se može imenovati osoba koja ima najmanje visoku stručnu spremu i pet godina radnog iskustva na rukovodećim poslovima, dok se ostali uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje za ravnatelja uređuju statutom lučke uprave.
- (3) Mandat ravnatelja je četiri godine.
- (4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.
- (5) Ravnatelj može imati pomoćnika.

Dužnosti ravnatelja **Članak 96.**

- (1) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća lučke uprave zaključuje ugovor o radu.
- (2) Dužnosti ravnatelja su:
 1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu
 2. predlaže Upravnom vijeću opće akte
 3. predlaže Upravnom vijeću četverogodišnji plan razvoja luke
 4. predlaže Upravnom vijeću godišnji plan rada luke s financijskim planom
 5. predlaže Upravnom vijeću izvještaj o ostvarenju godišnjeg plana rada luke i financijski izvještaj
 6. predlaže Upravnom vijeću ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja, te raspis javnog natječaja za zapošljavanje
 7. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa te zaključuje ugovore o radu stručno-tehničkog osoblja, a na temelju provedenog javnog natječaja
 8. redovito izvješćuje Upravno vijeće o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje
 9. usklađuje rad koncesionara na lučkom području
 10. nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija i posebne upotrebe
 11. unos podataka o koncesiji i posebnoj upotrebi u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
 12. unos podataka o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija
 13. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općim aktima lučke uprave.

Razrješenje ravnatelja

Članak 97.

- (1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.
- (2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja u slučajevima propisanim propisom kojim se uređuju ustanove.
- (3) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje lučke uprave**Članak 98.**

- (1) Prihodi lučke uprave su:
 1. lučke pristojbe
 2. prihod od koncesije na lučkom području
 3. prihod od posebne upotrebe na lučkom području
 4. sredstva iz državnog proračuna
 5. bespovratne potpore iz strukturnih fondova Europske unije
 6. ostali prihodi u skladu sa Zakonom i općim aktima lučke uprave.
- (2) Prihodi iz stavka 1. ovoga članka pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:
 1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje
 2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova
 3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke
 4. troškove poslovanja lučke uprave.
- (3) Financiranje lučke uprave mora biti u skladu s posebnim propisom kojim je uređena uspostava okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka.

Lučke tarife**Članak 99.**

- (1) Lučkim tarifama određuju se iznosi lučkih pristojbi i najviši iznosi lučkih naknada.
- (2) Lučke tarife javno se objavljuju na internetskim stranicama nadležne lučke uprave, u skladu s njenim općim aktima, a potom u neizmijenjenom obliku na oglasnoj ploči.
- (3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmoga dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

Lučke pristojbe**Članak 100.**

- (1) Lučke pristojbe plaćaju korisnici luka otvorenih za javni promet za upotrebu lučke infrastrukture.
- (2) Lučke pristojbe su:
 1. pristojba za upotrebu obale
 2. brodska ležarina
 3. pristojba za vez
 4. sigurnosna pristojba.
- (3) Lučke pristojbe ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Pristojba za upotrebu obale **Članak 101.**

- (1) Pristojba za upotrebu obale plaća se za korištenje luke u svrhu ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina.
- (2) Pristojba za upotrebu obale može se odrediti s obzirom na količinu i vrstu tereta, odnosno broj putnika i vozila ili duljinu obale, odnosno plovnog objekta.
- (3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Brodska ležarina **Članak 102.**

- (1) Brodska ležarina plaća se za korištenje luke u bilo koju drugu svrhu osim radi ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina.
- (2) Brodska ležarina može se odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg brod koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu broda.
- (3) Brodska ležarina ne plaća se za vrijeme korištenja luke za vrijeme za koje se plaća pristojba za upotrebu obale.
- (4) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik plovnog objekta ili brodar koji koristi luku.
- (5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, brodsku ležarinu ne plaćaju vlasnici brodova ili brodari dok obavljaju javni prijevoz u linijskom putničkom obalnom pomorskom prometu.

Pristojba za vez **Članak 103.**

- (1) Pristojba za vez plaća se za upotrebu veza u luci.
- (2) Pristojba za vez može se odrediti samo u odnosu na vrijeme tijekom kojeg plovni objekt koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu istoga.

(3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik plovnog objekta ili brodar koji koristi luku.

Sigurnosna pristojba

Članak 104.

(1) Sigurnosna pristojba plaća se za obavljanje poslova sigurnosne zaštite.

(2) Pristojba iz stavka 1. ovoga članka se može odrediti samo za vrijeme tijekom kojeg brod, na koji se primjenjuju odredbe sigurnosne zaštite pomorskih brodova i luka propisane posebnim propisom, koristi luku.

(3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik plovnog objekta ili brodar koji koristi luku.

Nalog za plaćanje lučke pristojbe

Članak 105.

(1) Lučke pristojbe plaćaju se na temelju naloga za plaćanje lučke pristojbe.

(2) Nalog za plaćanje lučke pristojbe je ovršna isprava, koja sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke pristojbe da utvrđeni iznos pristojbe u određenom roku uplati na račun lučke uprave, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama propisa koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu pristojbu.

(3) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i obrazac naloga za plaćanje lučke pristojbe.

Lučke naknade

Članak 106.

(1) Lučke naknade korisnici lučkih usluga plaćaju koncesionaru za usluge koje im koncesionar stvarno isporučiti, kao pristojbu za lučku uslugu.

(2) Lučke naknade plaćaju se za obavljene usluge lučkih djelatnosti koje se obavljaju na temelju koncesije.

(3) Najviše iznose lučkih naknada posebno za svaku od lučkih djelatnosti koje su predmet koncesije utvrđuje nadležna lučka uprava.

(4) Lučke naknade donosi koncesionar samostalno, te je dužan iznose istih određivati do visine najviših iznosa što ih je odredila nadležna lučka uprava, te o tome obavijestiti nadležnu lučku upravu.

(5) Ugovorom o koncesiji mora se predvidjeti način i rokovi izmjene najviših iznosa lučkih naknada.

Lučke djelatnosti

Članak 107.

- (1) Lučke djelatnosti su osnovne lučke djelatnosti i pomoćne lučke djelatnosti.
- (2) Osnovne lučke djelatnosti su:
1. privez i odvez plovnih i plutajućih objekata i hidroaviona
 2. ukrcaj i iskrcaj te prekrcaj i prijenos tereta i njegovo skladištenje
 3. ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme
 4. ukrcaj i iskrcaj motornih vozila uz upotrebu lučke prekrcajne opreme
 5. lučko tegljenje i potiskivanje
 6. opskrba plovnih objekata robama i uslugama
 7. pružanje usluga putnicima putem terminala (osiguranje sanitarnog čvora, prostora za čekanje, garderobe, ugostiteljskih usluga, prostora za kupnju karata i sl.)
 8. prihvata i predaju svih vrsta otpada s pomorskih objekata osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
 9. opskrba plovnih objekata gorivom
 10. opskrba plovnih objekata vodom i energijom.
- (3) Pomoćne lučke djelatnosti su:
1. gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama i koje su neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti i s njima su u logističkoj, tehnološkoj ili ekonomskoj vezi (fumigacija i deratizacija, pranje brodske robe, pomorske agencije, otpreme (špedicije), zastupanja u carinskim i poreznim postupcima, poslovi kontrole količine i kakvoće robe te ostale djelatnosti isporuke dobara i pružanja usluga manjeg opsega)
 2. gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama, a nisu neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti.
 3. Pomoćne lučke djelatnosti mogu se dati pod uvjetom da osoba podnositelj zahtjeva ima sklopljen ugovor o obavljanju tih djelatnosti s korisnicima luke.
- (4) Pomoćne lučke djelatnosti iz stavka 3. točke 2. ovoga članka ne mogu se obavljati u lukama ako se time isključuje ili ograničava obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti.

Stjecanje prava na obavljanje lučkih djelatnosti

Članak 108.

- (1) Pravo na obavljanje lučkih djelatnosti iz članka 107. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona pružatelj lučke usluge stječe na temelju koncesije, u skladu s posebnim propisom kojim je uređena uspostava okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka.
- (2) Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti iz članka 107. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koja obuhvaća pravo isključivog korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje i/ili pravo na gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje stječe se na temelju provedenog postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru, sukladno članku 48. stavku 3. ovoga Zakona.
- (3) Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti iz članka 107. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koja ne zahtijeva isključivo korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje niti gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje stječe se na temelju provedenog postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru, a daje se u postupku propisanom člankom 64. ovoga Zakona.

- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka Upravno vijeće može odlučiti pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti iz članka 107. stavka 3. točke 2. ovoga Zakona, koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje lučke podgradnje i nadgradnje i čiji broj nije ograničen dodijeliti, sukladno članku 48. stavku 3. ovoga Zakona.
- (5) Ugovor o pružanju lučke usluge je ugovor o koncesiji.

Osiguravanje pružanja usluga od javnog interesa
Članak 109.

- (1) Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje se, u pravilu, za obavljanje jedne lučke djelatnosti.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako ne postoji gospodarski interes ili gospodarska opravdanost za obavljanje jedne lučke djelatnosti, lučka uprava će povezivanjem više djelatnosti u jednoj koncesiji osigurati gospodarsku opravdanost i pružanje usluga od javnog interesa.
- (3) Za jednu lučku djelatnost može se dati više koncesija.

Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet
Članak 110.

- (1) Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet je lučka uprava.
- (2) U ime lučke uprave odluku o davanju koncesije donosi Upravno vijeće lučke uprave.
- (3) Upravno vijeće lučke uprave daje koncesiju na lučkom području, sukladno ovom Zakonu i propisu kojim se uređuju koncesije.
- (4) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području zahtjeva gradnju objekata podgradnje i nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovoga članka daje se na razdoblje do 30 godina.
- (5) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području ne zahtjeva gradnju objekata nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovoga članka daje se na razdoblje do deset godina.
- (6) Kada postoje opravdani gospodarski interesi i koncesija obuhvaća i gradnju novih građevina uz ulaganja koja se ne mogu amortizirati u roku iz stavka 4. ovoga članka, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu, sukladno Studiji opravdanosti davanja koncesije, ostvariti u roku iz stavka 4. ovoga članka, lučka uprava može dati koncesiju na rok do 50 godina uz prethodnu suglasnost ministra na obavijest o namjeri davanja koncesije.
- (7) Odlukom o koncesiji lučka uprava može obvezati koncesionara na korištenje zajedničkog informacijskog sustava.
- (8) Odlukom o koncesiji lučka uprava dužna je predvidjeti način i rokove izmjene tarifa lučkih naknada.

Posebna upotreba dijela luke otvorene za javni promet
Članak 111.

Na lučkom području lučka uprava daje posebnu upotrebu za:

1. gradnju i/ili upotrebu građevina za potrebe tijela državne uprave i pravnih osoba s javnim ovlastima, čija je djelatnost u neposrednoj svezi s lučkim područjem ili sa sigurnošću plovidbe, održavanjem objekata sigurnosti plovidbe i radijske službe na pomorskim plovnim putovima, a koje se obavljaju u javnom interesu
2. gradnju i/ili održavanje infrastrukture, koja se dijelom nalazi na lučkom području i čija izgradnja je uređena posebnim propisom, a može se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, elektronička komunikacijska infrastruktura i dr.).

Odluka o posebnoj upotrebi Članak 112.

- (1) Odluku o posebnoj upotrebi donosi Upravno vijeće na zahtjev.
- (2) Ovlaštenje na posebnu upotrebu pomorskog dobra stječe se ugovorom o posebnoj upotrebi.
- (3) Ako posebna upotreba uključuje gradnju ravnatelj će ovlastiti podnositelja zahtjeva na ishodaenje lokacijske dozvole.
- (4) Protiv odluke o posebnoj upotrebi iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.
- (5) Protiv odluke o posebnoj upotrebi koju je donijelo tijelo iz članka 117. ovoga Zakona može se podnijeti žalba Ministarstvu.

Privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet Članak 113.

- (1) Za održavanje kulturnih manifestacija, sajмова, ribarske večeri i sl. na dijelu lučkog područja lučka uprava može dati koncesije u postupku propisanom člankom 64. ovoga Zakona na rok ne duži od jednog mjeseca u jednoj godini.
- (2) Obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ne smije ometati niti ugrožavati obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti.

Primjedba općih odredbi Članak 114.

Na sva pitanja koja se odnose na koncesije u lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, koja nisu uređena u ovom poglavlju, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

POGLAVLJE II. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA

Županijska lučka uprava **Članak 115.**

- (1) U jedinici područne (regionalne) samouprave radi gradnje, upravljanja i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja osniva se županijska lučka uprava.
- (2) Osnivač županijske lučke uprave je jedinica područne (regionalne) samouprave, a odluku o osnivanju županijske lučke uprave donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, koja ima osnivačka prava.
- (3) Odluku o osnivanju županijske lučke uprave, kao i sve izmjene odluke o osnivanju županijske lučke uprave tijelo iz stavka 2. ovoga članka dužno je dostaviti Ministarstvu u roku od 15 dana od dana donošenja.
- (4) Županijska lučka uprava je pravna osoba s javnim ovlastima čije je osnivanje, ustrojstvo i djelokrug rada propisano ovim Zakonom.
- (5) Ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano, na županijsku lučku upravu se primjenjuju propisi koji uređuju ustanove.
- (6) Županijska lučka uprava stječe svojstvo pravne osobe upisom u sudski registar, a gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz toga registra.
- (7) Županijska lučka uprava može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze.

Djelatnosti županijske lučke uprave **Članak 116.**

- (1) Djelatnost županijske lučke uprave je upravljanje i korištenje luka otvorenih za javni promet od županijskog i lokalnog značaja, a obavlja se kao javna služba.
- (2) Djelatnosti županijske lučke uprave su:
 1. građenje, održavanje, upravljanje, zaštita i unaprjeđenje lučkog područja
 2. građenje i održavanje lučke podgradnje i nadgradnje
 3. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu
 4. provođenje reda u luci, koje pored ostaloga uključuje ukrcaj i iskrcaj putnika i vozila
 5. osiguranje pružanja osnovnih lučkih djelatnosti i to:
 - a) privez i odvez plovnih i plutajućih objekata
 - b) ukrcaj i iskrcaj tereta
 - c) opskrba plovnih objekata vodom i energijom
 - d) usluga dizanja i spuštanja plovnih objekata u more
 - e) lučko tegljenje i potiskivanje
 6. osiguravanje prihvata i predaje svih vrsta otpada s pomorskih objekata osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
 7. osiguravanje opskrbe plovnih objekata gorivom
 8. usklađivanje i nadzor rada koncesionara na lučkom području

9. davanje koncesija i posebne upotrebe
10. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom.

(3) Županijska lučka uprava dužna je osigurati uslugu priveza i odveza plovnih i plutajućih objekata u svim lukama u kojima postoji operativni dio luke i nautički dio luke.

Upravno vijeće **Članak 117.**

- (1) Upravno vijeće upravlja županijskom lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
 1. donosi statut županijske lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama
 2. donosi četverogodišnji plan razvoja luka pod upravljanjem županijske lučke uprave kojim se postavljaju ciljevi u skladu s kojima se definiraju godišnji plan rada luke i financijski plan
 3. donosi godišnji plan rada luke s financijskim planom
 4. prihvaća izvještaj o ostvarenju godišnjeg plana rada luke i financijski izvještaj
 5. donosi lučke tarife
 6. daje koncesiju za obavljanje lučkih djelatnosti
 7. donosi odluku o posebnoj upotrebi na lučkom području
 8. imenuje i razrješava ravnatelja
 9. imenuje stručnu komisiju za izbor ravnatelja
 10. donosi opće akte županijske lučke uprave
 11. osniva stručno povjerenstvo za koncesije
 12. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove
 13. obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom i statutom županijske lučke uprave.
- (3) Upravno vijeće donosi statut županijske lučke uprave iz stavka 2. točke 1. ovoga članka uz prethodnu suglasnost osnivača.

Sastav i način imenovanja Upravnog vijeća **Članak 118.**

- (1) Upravno vijeće županijske lučke uprave ima predsjednika i četiri člana koje imenuje i razrješava izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, s time da predsjednika i dva člana izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave imenuje samostalno, jednog člana na prijedlog Ministarstva, a jednog na prijedlog svih jedinica lokalne samouprave na čijem području se nalaze luke kojima upravlja županijska lučka uprava.
- (2) Prava i obveze članova upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka uređuju se statutom i općim aktima županijske lučke uprave.

Ravnatelj **Članak 119.**

- (1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj županijske lučke uprave.

(2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje županijske lučke uprave, predstavlja i zastupa županijsku lučku upravu te je odgovoran za zakonitost rada županijske lučke uprave.

Način imenovanja ravnatelja **Članak 120.**

(1) Ravnatelja na temelju javnog natječaja i zapisnika stručne komisije, imenuje Upravno vijeće.

(2) Za ravnatelja se može imenovati osoba koja ispunjava uvjete propisane statutom županijske lučke uprave.

(3) Mandat ravnatelja je četiri godine.

(4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(5) Postupak imenovanja ravnatelja detaljnije se utvrđuje statutom županijske lučke uprave.

(6) Ravnatelj može imati pomoćnika.

(7) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću i izvršnom tijelu jedinice područne (regionalne) samouprave.

Dužnosti ravnatelja **Članak 121.**

(1) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća županijske lučke uprave zaključuje ugovor o radu.

(2) Dužnosti ravnatelja su:

1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu
2. predlaže Upravnom vijeću opće akte
3. predlaže Upravnom vijeću četverogodišnji plan razvoja luke
4. predlaže Upravnom vijeću godišnji plan rada luke s financijskim planom
5. predlaže Upravnom vijeću izvještaj o ostvarenju godišnjeg plana rada luke i financijski izvještaj
6. predlaže Upravnom vijeću županijske lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja, te raspis javnog natječaja za zapošljavanje
7. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa te zaključuje ugovore o radu stručno-tehničkog osoblja, a na temelju provedenog javnog natječaja
8. redovito izvješćuje Upravno vijeće o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje
9. usklađuje rad koncesionara na lučkom području
10. nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija i posebne upotrebe
11. unos podataka o koncesiji i posebnoj upotrebi u Jedinostvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
12. unos podataka o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija
13. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općim aktima županijske lučke uprave.

Razrješenje ravnatelja Članak 122.

- (1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.
- (2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja u slučajevima propisanim propisom kojim se uređuju ustanove.
- (3) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje županijske lučke uprave Članak 123.

- (1) Prihodi županijske lučke uprave jesu:
 1. lučke tarife
 2. prihod od koncesije na lučkom području
 3. prihod od posebne upotrebe na lučkom području
 4. sredstva iz proračuna osnivača
 5. sredstva iz državnog proračuna
 6. bespovratne potpore iz strukturnih fondova Europske unije
 7. ostali prihodi u skladu s ovim Zakonom i općim aktima županijske lučke uprave.
- (2) Sredstvima iz stavka 1. točke 5. ovoga članka županijska lučka uprava može financirati samo izgradnju i održavanje lučke podgradnje.
- (3) Sredstva iz stavka 1. točaka 1. do 4., 6. i 7. ovoga članka pripadaju u cijelosti županijskoj lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:
 1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje
 2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova
 3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke
 4. troškove poslovanja županijske lučke uprave.

Lučke tarife Članak 124.

- (1) Županijska lučka uprava naplaćuje jedinstvenu lučku tarifu koja se sastoji od lučke pristojbe i lučke naknade za pruženu uslugu prema članku 116. ovoga Zakona.
- (2) Lučke tarife donosi županijska lučka uprava i javno se objavljuju na službenim internetskim stranicama, a u skladu s njenim općim aktima, a potom u neizmijenjenom obliku na oglasnoj ploči.
- (3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmoga dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(4) Lučke pristojbe ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Nalog za plaćanje lučke tarife Članak 125.

- (1) Lučke tarife plaćaju se na temelju naloga za plaćanje.
- (2) Županijska lučka uprava dužna je samostalno naplaćivati lučke tarife.
- (3) Nalog za plaćanje lučke tarife je ovršna isprava na čije izdavanje se primjenjuju odredbe propisa o ovrsi.
- (4) Nalog za plaćanje lučke tarife sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke tarife da utvrđeni iznos tarife u određenom roku uplati na račun županijske lučke uprave, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama propisa koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu pristojbu.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje kriterije za određivanje iznosa lučkih tarifa i najviše iznose lučkih tarifa te sadržaj i obrazac naloga za plaćanje lučke tarife.

Koncesija za obavljanje lučke djelatnosti Članak 126.

- (1) Županijska lučka uprava iznimno daje koncesiju na lučkom području na rok do 20 godina u postupku propisanom ovim Zakonom za:
 1. prihvata i predaju svih vrsta otpada s pomorskih objekata
 2. opskrbu plovnih objekata gorivom
 3. lučko tegljenje i potiskivanje
 4. za izgradnju i gospodarsko korištenje nove infrastrukture
 5. za servisne djelatnosti za plovne objekte
 6. privez i odvez plovnih i plutajućih objekata
 7. pomoćne lučke djelatnosti iz članka 107. stavka 3. ovoga Zakona
 8. privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet
- (2) Županijska lučka uprava će brodarima koji obavljaju linijski obalni putnički pomorski promet na zahtjev dodijeliti koncesiju za postavljanje i/ili gospodarsko korištenje objekta za prodaju karata, u postupku propisanom člankom 64. ovoga Zakona.
- (3) Odlukom o koncesiji županijska lučka uprava dužna je propisati najviše iznose lučkih naknada koje je koncesionar ovlašten naplaćivati za usluge pružene na lučkom području danom u koncesiju te predvidjeti način i rokove izmjene iznosa lučkih naknada.
- (4) Poslove iz stavka 1. ovoga članka županijska lučka uprava obavlja kao javnu ovlast.

Dijelovi luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja Članak 127.

- (1) Lučko područje luke županijskog i lokalnog značaja obuhvaća područje koje se dijeli na operativni dio luke, komunalni dio luke, ribarski dio luke (Ribarska luka), nautički dio luke, sidrište luke, sportski dio luke, dio luke za opskrbu gorivom i servisni dio.
- (2) Pri određivanju namjene pojedinog djela luke županijskog i lokalnog značaja osigurava se prvenstveno operativni dio luke, prikladan za potrebe linijskog obalnog pomorskog prometa, a potom komunalni i ribarski dio luke čime se zadovoljava javna funkcija luke.
- (3) Namjena ostalog područje luke određuje se sukladno mogućnostima i potrebama gravitirajućih plovila.
- (4) Grafički prikaz s namjenom pojedinog dijela luke mora biti javno objavljen i dostupan korisnicima luke.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje kriterije za određivanje namjene pojedinog dijela luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja i uvijete za dobivanje i korištenje veza.

Operativni dio luke otvorene za javni promet
Članak 128.

- (1) Operativni dio luke otvorene za javni promet je dio luke namijenjen pristajanju brodova u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu, brodova i brodica koji prevoze teret radi ukrcaja i iskrcaja, brodova i brodica za povremeni prijevoz putnika te jahti u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika i osoba.
- (2) Na operativnom djelu luke otvorene za javni promet može se odrediti iskrcajno mjesto za ribarska plovila sukladno posebnom propisu.

Komunalni dio luke otvorene za javni promet
Članak 129.

- (1) Komunalni dio luke otvorene za javni promet je dio luke otvorene za javni promet namijenjen za stalni vez brodova i brodica.
- (2) Komunalni dio luke otvorene za javni promet dijeli se na dio luke namijenjen za stalni vez brodova i brodica registriranih za gospodarstvo i dio luke namijenjen za stalni vez brodica registriranih za osobne potrebe.
- (3) Na komunalnom dijelu luke otvorene za javni promet namijenjenom za gospodarstvo dozvoljeno je obavljanje djelatnosti ukrcaja i iskrcaja osoba i robe i/ili iznajmljivanje plovnog objekta, sukladno namjeni broda ili brodice za koji je ugovor o stalnom vezu zaključen.
- (4) Županijska lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom plovnog objekta za plovni objekt, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.
- (5) Prednost za dobivanje jednog stalnog veza imaju vlasnici plovnih objekata, koji imaju prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi.

(6) Prilikom dodjele pojedinog stalnog veza na komunalnom dijelu luke otvorene za javni promet potrebno je voditi brigu o dužini i namjeni plovila, te ista plovila prema tim kriterijima i grupirati.

(7) Županijska lučka uprava dužna je javno objaviti listu sklopljenih ugovora o stalnom vezu i listu čekanja, koje liste sadrže podatak o imenu ili registarskoj oznaci plovnog objekta i vlasniku istog.

Nautički dio luke otvorene za javni promet

Članak 130.

Nautički dio luke otvorene za javni promet je dio luke namijenjen za vez brodova, velikih putničkih jahti, jahti i brodica.

Ribarski dio luke otvorene za javni promet (Ribarska luka)

Članak 131.

(1) Ribarski dio luke otvorene za javni promet (Ribarska luka) je dio luke namijenjen za vez ribarskih brodova i brodica, a sastoji se od operativne obale i stalnog veza za ribarske brodove i brodice.

(2) Operativna obala iz stavka 1. ovoga članka namijenjena je isključivo za ukrcaj, iskrcaj i prekrcaj ulova ribe i drugih morskih organizama ili njihovih proizvoda iz gospodarskog ribolova na moru.

(3) Odluku o proglašenju operativne obale iz stavka 1. ovoga članka, određivanju njenih granica i radnog vremena te ostale uvjete i način korištenja donosi Vlada Republike Hrvatske u skladu s posebnim propisom.

(4) Operativna obala iz stavka 1. ovoga članka mora biti posebno označena.

(5) Uz svako iskrcajno mjesto na operativnoj obali iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti podatke koji moraju biti javno dostupni sukladno posebnom propisu.

(6) Županijska lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom ribarskog broda/brodice, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.

(7) Prednost za dobivanje jednog veza u ribarskom dijelu luke otvorene za javni promet ima vlasnik ribarskog broda/brodice, koji ima prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi.

Sportski dio luke otvorene za javni promet

Članak 132.

Sportski dio luke je dio luke namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu pravnih osoba u sustavu sporta, neovisno o

njihovom organizacijskom obliku, koji se bave sportovima na ili u moru i njihovih članova, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

Servisni dio luke otvorene za javni promet

Članak 133.

(1) Servisni dio luke je dio luke namijenjen za dizanje spuštanje i izvlačenje brodica, te ostalih plovila radi obavljanja djelatnosti servisiranja plovnih objekata.

(2) Na servisnom dijelu luke mogu biti najviše tri privezna mjesta za pristajanje plovila radi servisa.

Način određivanja namjene dijelova luke otvorene za javni promet

Članak 134.

Namjena dijelova luke županijskog i lokalnog značaja te način njihova korištenja i označavanja uređuje se pravilnikom o redu u luci sukladno članku 164. ovoga Zakona, a u skladu s pravilnikom iz članka 127. stavka 5. ovoga Zakona.

Primjena odredaba na luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja

Članak 135.

Na sva pitanja koja se odnose na luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja, koja nisu uređena u ovoj glavi Zakona, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

GLAVA III.

LUKA POSEBNE NAMJENE

Podjela luka posebne namjene

Članak 136.

Luka posebne namjene može biti:

1. vojna luka
2. brodogradilišna luka
3. industrijska luka
4. ribarska luka
5. luka nautičkog turizma
6. sportska luka
7. luka za opskrbu plovnih objekata gorivom.

Vojna luka

Članak 137.

(1) Vojna luka je luka namijenjena isključivo za pristajanje, sidrenje i zaštitu hrvatskih ratnih brodova i brodica, hrvatskih javnih brodova i brodica i stranih ratnih brodova, u skladu s posebnim propisima.

- (2) Lukom iz stavka 1. ovoga članka upravlja ministarstvo nadležno za poslove obrane.
- (3) Vojna luka osniva se odlukom Vlada Republike Hrvatske o vojnim područjima na pomorskom dobru iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona.
- (4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za poslove obrane može odobriti uplovljavanje u vojne luke i trgovačkih brodova radi osiguranja opskrbe vojnih postrojbama ili osiguranja robnih rezervi ili drugih potreba od značaja za obranu i sigurnost zemlje.
- (5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ministarstvo nadležno za poslove obrane mora osigurati da luka udovoljava svim standardima sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite i zaštite mora od onečišćenja s brodova propisanih međunarodnim i nacionalnim propisima za luke otvorene za međunarodni promet.

Brodogradilišna luka

Članak 138.

- (1) Brodogradilišna luka je luka namijenjena obavljanju gospodarskih djelatnosti koje su u funkciji gradnje, popravka i održavanja pomorskih objekata.
- (2) Koncesija za gospodarsko korištenje brodogradilišne luke može se dati samo gospodarskim subjektima koji su registrirani za obavljanje gradnje i/ili popravka i/ili održavanja pomorskih objekata.

Industrijska luka

Članak 139.

Industrijska luka je luka namijenjena ukrcanju, iskrcanju, prekrcaju i skladištenju ili daljnjem transportu tereta kojeg koncesionar koristi za vlastitu proizvodnju i/ili obradu i/ili preradu u obavljanju registrirane djelatnosti i za potrebe proizvodnog procesa koncesionara.

Ribarska luka

Članak 140.

- (1) Ribarska luka, koja nije dio luke otvorene za javni promet, je luka namijenjena isključivo za prihvatanje, čuvanje i održavanje ribarskih plovila, ribarskih alata i opreme te ukrcanju, iskrcanju, prekrcaju i skladištenju ulova ribe i drugih morskih organizama ili njihovih proizvoda iz gospodarskog ribolova na moru.
- (2) Koncesija za izgradnju i gospodarsko korištenje ribarske luke može se dati samo gospodarskim subjektima i zajednicama tih subjekata, koji su upisani u Registar subjekata u ribarstvu sukladno zakonu kojim se uređuje morsko ribarstvo.

Luka nautičkog turizma

Članak 141.

Luka nautičkog turizma je luka namijenjena za prihvatanje, smještaj i održavanje plovila, te je opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima, a u poslovnom, građevinskom i funkcionalnom pogledu čini jedinstvenu cjelinu.

Sportska luka **Članak 142.**

- (1) Sportska luka je luka namijenjena pristajanju, čuvanju i održavanju brodica, upisanih u hrvatski Upisnik brodova s namjenom za osobne potrebe, u vlasništvu članova i koncesionara sportske luke.
- (2) Koncesija za sportsku luku daje se pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku, koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije.
- (3) Koncesionar koji je dobio koncesiju za sportsku luku ovlašten je na kopnenom dijelu luke pružati usluge održavanja brodica, ugostiteljske usluge, uslugu dizanja i spuštanja brodica, uslugu smještaja sportaša, uslugu prodaje opreme za plovila i sportska natjecanja te drugo u funkciji razvoja sporta i u skladu s prostornim planom.
- (4) Koncesionar koji je dobio koncesiju za sportsku luku dužan je ostvareni prihod namjenski koristiti za razvoj sporta te održavanje i unaprjeđenje lučke suprastrukture i infrastrukture, bez ostvarivanja dobiti.

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom **Članak 143.**

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom je luka namijenjena pristajanju i opskrbi gorivom plovnih objekata i vozila, a po svom smještaju predstavlja zasebnu lučku cjelinu.

GLAVA IV. **SIDRIŠTE**

Prirodno morsko sidrište **Članak 144.**

- (1) Prirodno morsko sidrište je dio morskog akvatorija potpuno očuvanih prirodnih karakteristika, izvan zaštićenih područja, a služi za sigurno sidrenje i označeno je na nautičkim kartama i službenim pomorskim publikacijama.
- (2) Prirodno sidrište je u općoj upotrebi te se sidrenje ne može naplaćivati.

Nautičko sidrište **Članak 145.**

- (1) Nautičko sidrište je dio morskog akvatorija opremljeno napravama za sidrenje, a gospodarski se koristi putem koncesije sukladno ovom Zakonu.
- (2) Obuhvat nautičkog sidrišta određuje se odlukom o koncesiji vodeći računa o nesmetanoj plovidbi i nesmetanom pristupu obali, a može imati jedan interventni vez na obali.
- (3) Obuhvat nautičkog sidrišta mora biti vidno i jasno označen, a sidreni sustav mora posjedovati ateste, sve sukladno propisima koji uređuju sigurnost plovidbe.

(4) Koncesionar nautičkog sidrišta odgovara za sigurnost i red na sidrištu, dužan je prihvatiti komunalni otpad s plovila, a može pružati i ostale usluge nautičarima sukladno ugovoru o koncesiji i ovom Zakonu.

(5) Koncesionar nautičkog sidrišta iz stavka 1. dužan je donijeti i primjenjivati Plan za prihvat i rukovanje otpadom na sidrištu, sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci.

GLAVA V. PRIVEZIŠTE

Privezište Članak 146.

(1) Privezište čini nedjeljivi prostor upotrebljive obale duljine do 50 metara s pripadajućim sidrenim sustavom i dio morskog akvatorija, koje služi za privez brodica i jahti, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Na privezištu iz stavka 1. ovoga članka se mogu pružati usluge opskrbe plovila (voda, električna energija, i sl.), a koncesionar je dužan naplatiti vez i prihvatiti komunalni otpad s plovila.

(3) Koncesionar privezišta iz stavka 1. dužan je donijeti i primjenjivati Plan za prihvat i rukovanje otpadom na privezištu, sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci.

Servisno privezište Članak 147.

(1) Servisno privezište čini nedjeljivi prostor upotrebljive obale duljine do 50 metara opremljeno opremom za dizanje, spuštanje i izvlačenje plovila na koji se naslanja kopneni dio privezišta maksimalne površine 1000 metara četvornih te dio morskog akvatorija, koje služi obavljanju djelatnosti servisiranja plovnih objekata i namijenjeno je za pristajanje plovila radi servisa, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Na servisnom privezištu ne smije se naplatiti vez, a pristajati smiju isključivo plovila radi servisa.

(3) Koncesionar servisnog privezišta iz stavka 1. ovoga članka dužan je donijeti i primjenjivati Plan za prihvat i rukovanje otpadom na servisnom privezištu, sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci.

Privremeno pontonsko privezište Članak 148.

(1) Privremeno pontonsko privezište čini nedjeljivi prostor do 50 metara upotrebljive obale s pripadajućim sidrenim sustavom i dio morskog akvatorija, koji služi za privez brodica i jahti, a kojim se ne obavlja djelatnost na pomorskom dobru, nego služi obavljanju ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskom objektu koji je razvrstan kao restoran ili konoba

sukladno posebnom propisu i smješten je uz pomorsko dobro, ako pristup gostiju tom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju.

(2) Koncesija za privremeno pontonsko privezište iz stavka 1. ovoga članka može se dati iznimno ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da se ugostiteljska djelatnost obavlja iz ugostiteljskog objekta razvrstanog kao restoran ili konoba sukladno posebnom propisu
2. da je ugostiteljski objekt smješten uz pomorsko dobro
3. da pristup gostiju ugostiteljskom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju
4. da ugostiteljski objekt ima važeće rješenje o udovoljavanju minimalnim uvjetima za restoran ili konobu
5. da privremeno pontonsko privezište bude postavljeno najduže šest mjeseci u jednoj kalendarskoj godini, s time da je ugostitelj dužan sam ukloniti i spremiti pontonski objekt
6. da privremeno pontonsko privezište ima potvrdu o tipskom odobrenju i odobrenju sidrenog sustava izdanom od Hrvatskog registra brodova
7. da nema zapreka s osnova sigurnosti plovidbe što se dokazuje prethodno pribavljenim rješenjem nadležne lučke kapetanije o uvjetima sigurnosti plovidbe radi postavljanja privremenog pontona.

(3) Na privezištu iz stavka 1. ovoga članka ne smije se naplatiti vez, a koncesionar je dužan prihvatiti komunalni otpad s plovila.

(4) Koncesionar privezišta iz stavka 1. ovoga članka dužan je donijeti i primjenjivati Plan za prihvat i rukovanje otpadom na privezištu, sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci.

DIO ŠESTI
RED NA POMORSKOM DOBRU I RED U LUCI
GLAVA I.
RED NA POMORSKOM DOBRU

**Odluka o redu na pomorskom dobru i na pomorskom dobru unutar
zaštićenog dijela prirode**

Članak 149.

(1) Red na pomorskom dobru je cjelovit sustav mjera i radnji kojima se osigurava zaštita i održavanje pomorskog dobra u općoj upotrebi.

(2) Održavanje reda na pomorskom dobru financira se iz sredstava za upravljanje pomorskim dobrom, koja su prihod jedinice lokalne samouprave i vlastitih sredstava jedinice lokalne samouprave, odnosno iz sredstava koja su prihod javne ustanove za zaštićene dijelove prirode.

(3) U svrhu održavanja reda na pomorskom dobru na prijedlog izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelja javne ustanove za zaštićene dijelove prirode, predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno upravno vijeće javne

ustanove za zaštićene dijelove prirode donosi odluku o redu na pomorskom dobru, odnosno odluku o pomorskom redu unutar zaštićenog dijela prirode.

(4) Odlukom iz stavka 3. ovoga članka propisuje se:

1. način uređenja i korištenja pomorskog dobra u općoj upotrebi za gospodarske i druge svrhe, građenje građevina koje se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole i glavnog projekta te održavanje reda na pomorskom dobru u općoj upotrebi
2. održavanje čistoće i čuvanje površina pomorskog dobra u općoj upotrebi
3. osiguranje nesmetanog prolaska duž pomorskog dobra.

(5) Odlukom iz stavka 3. ovoga članka propisuju se mjere za provođenje mjera za održavanje reda na pomorskom dobru koje poduzima pomorski redar, odnosno čuvar prirode zakonom zaštićenih područja prirode, obveze pravnih i fizičkih osoba i prekršajne odredbe.

(6) Odlukom iz stavka 3. ovoga članka mora se osigurati mogućnost korištenja površina pomorskog dobra u općoj upotrebi na način koji omogućava kretanje osoba s posebnim potrebama.

(7) Sve osobe na pomorskom dobru u općoj upotrebi dužne su pridržavati se odluke o redu na pomorskom dobru iz stavka 3. ovoga članka.

Upravno tijelo jedinice lokalne samouprave i čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode
Članak 150.

(1) Poslove provedbe reda na pomorskom dobru obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave određeno općim aktom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o ustroju upravnih tijela (u daljnjem tekstu: upravno tijelo jedinice lokalne samouprave), odnosno čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode.

(2) Upravno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode iz stavka 1. ovoga članka, odnosno javna ustanova iz stavka 2. ovoga članka u provedbi reda na pomorskom dobru obavlja poslove:

1. nadzora nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru
2. druge poslove određene odlukom o redu na pomorskom dobru.

Pomorski redari i čuvari zakonom zaštićenog dijela prirode
Članak 151.

(1) Poslove nadzora koje na temelju ovoga Zakona obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode provode pomorski redari, ovlaštene službenici tog tijela (u daljnjem tekstu: pomorski redari), odnosno čuvari zaštićenog dijela prirode.

(2) Pomorski redari, odnosno čuvari zakonom zaštićenog dijela prirode imaju ovlasti obavljanja nadzora propisane ovim Zakonom i odlukom o redu na pomorskom dobru.

Stjecanje i gubitak ovlaštenja za obavljanje poslova pomorskog redara

Članak 152.

(1) Pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode stječe i gubi ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi na temelju rješenja kojeg donosi Ministarstvo u postupku i na način propisan odredbama ovoga Zakona.

(2) Rješenje kojim pomorski redar, odnosno čuvar zakonom zaštićenog dijela prirode stječu ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi Ministarstvo donosi na zahtjev izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode.

(3) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka prilaže se preslika rješenja o rasporedu na radno mjesto pomorskog redara, odnosno preslika ugovora o radu čuvara zaštićenog dijela prirode za kojeg se ovlaštenje traži te važeća potvrda o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje osposobljenost pomorskog redara, odnosno čuvara zakonom zaštićenog dijela prirode za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.

(4) Ministarstvo će na zahtjev izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelja javne ustanove za zaštićene dijelove prirode ili po službenoj dužnosti ukinuti rješenje kojim je pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenih dijelova prirode stekao ovlaštenje za obavljanje određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi u sljedećim slučajevima:

1. zbog prestanka službe pomorskog redara, odnosno prestanka radnog odnosa čuvara zaštićenog dijela prirode
2. zbog udaljenja iz službe pomorskog redara, odnosno čuvara zaštićenog dijela prirode
3. zbog premještaja pomorskog redara odnosno čuvara zaštićenog dijela prirode na drugo radno mjesto
4. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Stručno osposobljavanje pomorskih redara i čuvara zaštićenih dijelova prirode**Članak 153.**

(1) Stručno osposobljavanje pomorskih redara, odnosno čuvara zaštićenih dijelova prirode za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi organizira i provodi Ministarstvo, a troškove tog osposobljavanja snosi jedinica lokalne samouprave, odnosno javna ustanova za zaštićene dijelove prirode.

(2) Troškovi stručnog osposobljavanja iz stavka 1. ovoga članka uključuju materijalne troškove za njegovo održavanje te naknadu osobama koje ga provode.

(3) Ministar donosi odluku o iznosu participacije za sudjelovanje na stručnom osposobljavanju iz stavka 1. ovoga članka te iznosu naknade za one koji ga provode.

(4) Ministarstvo izdaje potvrdu o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje osposobljenost pomorskog redara, odnosno čuvara za zaštićene dijelove prirode za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.

(5) Ministar pravilnikom propisuje program i način provođenja stručnog osposobljavanja za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, a provode ga inspektori pomorskog dobra i drugi ovlašteni službenici Ministarstva i lučkih kapetanija.

Broj pomorskih redara u jedinici lokalne samouprave i javnoj ustanovi za zaštićene dijelove prirode
Članak 154.

(1) Jedinice lokalne samouprave, odnosno javne ustanove za zaštićene dijelove prirode dužne su imati barem jednog pomorskog redara.

(2) Jedinice lokalne samouprave mogu ugovorom ustrojiti zajedničko obavljanje poslova pomorskog redara.

(3) Javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjem dužna je imati barem jednog čuvara prirode osposobljenog za poslove nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.

Službena iskaznica i odora pomorskog redara
Članak 155.

(1) Pomorski redar mora imati najmanje gimnazijsko srednjoškolsko obrazovanje ili četverogodišnje strukovno srednjoškolsko obrazovanje.

(2) Pomorski redar u obavljanju službene dužnosti nosi službenu odoru i ima službenu iskaznicu.

(4) Izgled službene odore te izgled i sadržaj službene iskaznice pomorskog redara propisuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave odlukom.

(5) Odredbe ovoga članka ne odnose se na čuvare zaštićenih dijelova prirode koji obavljaju poslove nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi unutar zaštićenih dijelova prirode, a nose službenu odoru, iskaznicu i značku čuvara prirode prema posebnom propisu.

Nadzor nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru
Članak 156.

(1) U provedbi nadzora nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode je ovlašten:

1. zatražiti i pregledati isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet stranke ili zakonskog zastupnika stranke, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
2. uzimati izjave od odgovornih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi, kao i od drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
3. zatražiti pisanim putem od stranke točne i potpune podatke i dokumentaciju potrebnu u nadzoru

4. prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.)
5. obavljati i druge radnje u svrhu provedbe nadzora.

(2) U provedbi nadzora nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode ima pravo i obvezu rješenjem ili na drugi propisani način narediti fizičkim i pravnim osobama mjere za održavanje reda propisane odlukom o redu na pomorskom dobru.

(3) Optužni prijedlog za prekršaj propisan ovim Zakonom ili odlukom o redu na pomorskom dobru koji u nadzoru utvrdi pomorski redar odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode podnosi upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno ovlaštena osoba ili ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode.

(4) Optužni prijedlog za prekršaj propisan ovim Zakonom ili odlukom o redu na pomorskom dobru koji u nadzoru utvrdi čuvar zaštićenog dijela prirode podnosi ravnatelj javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

Neometan rad pomorskih redara i čuvara zaštićenih dijelova prirode

Članak 157.

(1) Javnopravna tijela te pravne i fizičke osobe obvezne su pomorskom redaru odnosno čuvaru zaštićenih dijelova prirode, bez naknade za rad i troškove, u roku koji im odredi, omogućiti provedbu nadzora i osigurati uvjete za neometan rad u okviru njegovih ovlaštenja.

(2) Upravno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno ovlaštena osoba ili ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode ovlašten je zatražiti pomoć policije ako se prilikom izvršenja rješenja otpor osnovano očekuje.

Pokretanje upravnog postupka zbog povrede odluke o redu na pomorskom dobru

Članak 158.

(1) Kada pomorski redar, odnosno čuvar prirode zaštićenog dijela prirode utvrdi povredu propisa čije izvršenje je ovlašten nadzirati, obvezan je po službenoj dužnosti pokrenuti upravni postupak i narediti odgovarajuće mjere u skladu s odlukom o redu na pomorskom dobru.

(2) Kada pomorski redar, odnosno čuvar zakonom zaštićenog dijela prirode utvrdi da nije povrijeđen propis čije izvršenje je ovlašten nadzirati pa stoga nema uvjeta za pokretanje upravnog postupka, pisanim putem će o tome obavijestiti poznatog prijavitelja u roku od osam dana od dana utvrđenja činjeničnog stanja.

Naredba pomorskog redara i čuvara zaštićenog dijela prirode

Članak 159.

(1) Mjere za održavanje reda na pomorskom dobru propisane odlukom o redu na pomorskom dobru pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode naređuje rješenjem osobi koja je povrijedila odluku odnosno osobi koja je obvezna otkloniti utvrđenu povredu.

(2) Ako se osoba iz stavka 1. ovoga članka ne može utvrditi, rješenje se donosi protiv nepoznate osobe.

(3) Ako pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode utvrdi povredu propisa čije izvršenje je ovlašten nadzirati, može donijeti rješenje i bez saslušanja stranke.

(4) Poslove iz stavka 1. ovoga članka pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode obavlja kao javnu ovlast te je ovlašten provesti izvršenje rješenja koje donese.

**Pravni lijek protiv upravnih akata pomorskog redara i čuvara
zaštićenih dijelova prirode
Članak 160.**

(1) Protiv upravnih akata koje donosi pomorski redar i čuvar zaštićenog dijela prirode može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Žalba izjavljena protiv rješenja pomorskog redara i čuvara zaštićenog dijela prirode ne odgađa njegovo izvršenje.

**Odgovornosti pomorskog redara i čuvara zaštićenih dijelova prirode
Članak 161.**

(1) Pomorski redar i čuvar zaštićenih dijelova prirode je odgovaran:

1. za zakonitost svog rada u obavljanju poslova na koja je ovlašten rješenjem Ministarstva
2. za propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je ovlašten ovim Zakonom
3. za neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi
4. za davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje upravnih i prekršajnih mjera ili drugih odluka tijela državne uprave
5. za zlouporabu položaja i prekoračenje ovlasti.

(2) Ministarstvo može zbog povreda odgovornosti utvrđenih stavkom 1. ovoga članka:

1. donijeti rješenje o ukidanju rješenja kojim je pomorski redar, odnosno čuvar zakonom zaštićenog dijela prirode stekao ovlast za obavljanje određenih poslova nadzora nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru, i/ili
2. predložiti izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelju javne ustanove za zaštićene dijelove prirode pokretanje postupka protiv pomorskog redara pred nadležnim službeničkim sudom, odnosno disciplinskog postupka protiv čuvara zakonom zaštićenog dijela prirode i/ili
3. podnijeti kaznenu prijavu, ako je pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode u obavljanju poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi počinio kazneno djelo.

(3) Pomorski redar i čuvar zaštićenog dijela prirode dužan je na zahtjev Ministarstva dostaviti izvješće o obavljanju poslova nadzora pomorskog dobra iz svoje nadležnosti, na način i u obliku kako to zatraži Ministarstvo.

Obaveza nadzora nad pomorskim dobrom

Članak 162.

Jedinica lokalne samouprave odnosno javna ustanova za zaštićene dijelove prirode dužna je jedanput mjesečno izvršiti nadzor pomorskog dobra na svom području radi utvrđenja nezakonitog građenja ili drugog oštećenja pomorskog dobra, a i po svakoj prijavi bilo koje osobe te ako utvrdi nezakonite radnje dužna je o tome obavijestiti nadležno tijelo (nadležne inspekcije, lučku kapetaniju i dr.).

**GLAVA II.
RED U LUCI****Pravilnik o redu u luci posebne namjene****Članak 163.**

- (1) Tijelo koje upravlja lukom posebne namjene dužno je i ovlašteno održavati red u luci.
- (2) Red u luci je skup pravila kojima se uređuju uvjeti i način upotrebe i korištenja luke, kao što su: način odvijanja lučkog prometa te uvjete uplovljavanja, pristajanja, vezivanja, premještaja, sidrenja i isplavljanja plovniha objekta i hidroaviona, mjere sigurnosti i zaštite okoliša, namjena pojedinih dijelova luke te mjesto, opseg i način obavljanja lučkih djelatnosti, kao i način kontrole nad obavljanjem tih radnji, a koji nisu uređeni drugim propisima koji se odnose na sigurnost plovidbe i zaštitu okoliša.
- (3) Red u luci uređuje se pravilnikom koji donosi tijelo koje upravlja lukom.
- (4) Prethodnu suglasnost na pravilnik iz stavka 3. ovoga članka daje nadležna lučka kapetanija.
- (5) Pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka može se propisati red u dvije ili više luka ako njima upravlja isto tijelo.
- (6) Pravilnik iz stavka 3. ovoga članka sastoji se od tekstualnog i grafičkog dijela i javno se objavljuje na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama tijela koje upravlja lukom.
- (7) Sve osobe u luci dužne su pridržavati se pravilnika o redu u luci iz stavka 3. ovoga članka.
- (8) Pravilnik o redu u vojnoj luci donosi ministar nadležan za poslove obrane uz prethodnu suglasnost ministra.

Pravilnik o redu u luci otvorenoj za javni promet**Članak 164.**

- (1) Lučka uprava dužna je i ovlaštena održavati red u luci otvorenoj za javni promet.
- (2) Upravno vijeće lučke uprave koja upravlja lukom otvorenom za javni promet dužno je pravilnikom o redu u luci propisati:
 1. način odvijanja lučkog prometa
 2. uvjete uplovljavanja, pristajanja, vezivanja, premještaja, sidrenja i isplavljanja plovniha objekta i hidroaviona

3. namjenu pojedinih dijelova luke
4. mjesto, opseg i način obavljanja lučkih djelatnosti
5. način uređenja i korištenja lučkog područja za gospodarske i druge svrhe
6. održavanje čistoće i čuvanje površina lučkog područja
7. način obilježavanja lučkog područja u cilju usmjeravanja putnika i vozila te organizacija ulaska i prolaska putnika i vozila kroz lučko područje
8. mjere sigurnosti i zaštite okoliša
9. radnje kojima se priječi redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa.

(3) Pravilnikom iz stavka 2. ovoga članka propisuju se mjere za provođenje reda u luci, mjere za održavanje reda u luci koje poduzima lučki redar, obveze pravnih i fizičkih osoba te prekršajne odredbe.

(4) Pravilnikom iz stavka 2. ovoga članka mora se osigurati mogućnost korištenja površina lučkog područja na način koji omogućava kretanje osoba s posebnim potrebama.

(5) Prethodnu suglasnost na Pravilnik iz stavka 2. ovoga članka daje nadležna lučka kapetanija.

(6) Pravilnikom iz stavka 2. ovoga članka može se propisati red u dvije ili više luka ako njima upravlja isto tijelo.

(7) Pravilnik iz stavka 2. ovoga članka sastoji se od tekstualnog i grafičkog dijela i javno se objavljuje na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama tijela koje upravlja lukom.

(8) Sve osobe u luci dužne su pridržavati se pravilnika iz stavka 2. ovoga članka.

(9) Na lučkom području luke otvorene za javni promet zabranjeno je obavljanje radnji kojima se priječi redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa.

Lučki redar

Članak 165.

(1) Provedbu reda u lukama otvorenim za javni promet obavlja lučki redar.

(2) Lučki redar ima ovlasti obavljanja nadzora propisane ovim Zakonom i pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet.

(3) Lučkog redara zapošljava nadležna lučka uprava koja je dužna osigurati dovoljan broj lučkih redara, za provedbu reda u luci otvorenoj za javni promet.

Stjecanje i gubitak ovlaštenja za obavljanje poslova lučkog redara

Članak 166.

(1) Lučki redar stječe i gubi ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet na temelju rješenja kojeg donosi Ministarstvo u postupku i na način propisan odredbama ovoga Zakona.

(2) Rješenje kojim lučki redar stječe ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet Ministarstvo donosi na zahtjev ravnatelja lučke uprave.

(3) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka prilaže se preslika ugovora o radu lučkog redara za kojeg se ovlaštenje traži te važeća potvrda o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje osposobljenost lučkog redara za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet.

(4) Ministarstvo će na zahtjev ravnatelja ili po službenoj dužnosti ukinuti rješenje kojim je lučki redar stekao ovlaštenje za obavljanje nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet, u slijedećim slučajevima:

1. zbog prestanka radnog odnosa lučkog redara
2. zbog premještaja lučkog redara na drugo radno mjesto
3. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Stručno osposobljavanje lučkih redara

Članak 167.

(1) Stručno osposobljavanje lučkih redara za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet organizira i provodi Ministarstvo, a troškove tog osposobljavanja snosi lučka uprava.

(2) Troškovi stručnog osposobljavanja iz stavka 1. ovoga članka uključuju materijalne troškove za njegovo održavanje te naknadu osobama koje ga provode.

(3) Ministar donosi odluku o iznosu participacije za sudjelovanje na stručnom osposobljavanju iz stavka 1. ovoga članka te iznosu naknade za one koji ga provode.

(4) Ministarstvo izdaje potvrdu o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje osposobljenost lučkog redara za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet.

(5) Potvrda o stručnoj osposobljenosti iz stavka 4. ovoga članka izdaje se nakon što lučki redar s uspjehom završi stručno osposobljavanje iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Ministar pravilnikom propisuje program i način provođenja stručnog osposobljavanja za obavljanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet, a provode ga inspektori pomorskog dobra i drugi ovlašteni službenici Ministarstva i lučkih kapetanija.

Broj lučkih redara

Članak 168.

Lučka uprava dužna je imati barem jednog lučkog redara u svakoj luci otvorenoj za javni promet županijskog značaja i luci u kojoj pristaje brod u sustavu javnog linijskog pomorskog prijevoza.

Službena iskaznica i odora lučkog redara

Članak 169.

- (1) Lučki redar mora imati najmanje gimnazijsko srednjoškolsko obrazovanje ili četverogodišnje strukovno srednjoškolsko obrazovanje.
- (2) Lučki redar u obavljanju službene dužnosti nosi službenu odoru i ima službenu iskaznicu.
- (3) Izgled službene odore te izgled i sadržaj službene iskaznice lučkog redara uređuje upravno vijeće lučke uprave odlukom.

Nadzor nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet

Članak 170.

- (1) U provedbi nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet lučki redar je ovlašten:
 1. zatražiti i pregledati isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet stranke ili zakonskog zastupnika stranke, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
 2. uzimati izjave od odgovornih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi, kao i od drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
 3. zatražiti pisanim putem od stranke točne i potpune podatke i dokumentaciju potrebnu u nadzoru
 4. prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.)
 5. obavljati i druge radnje u svrhu provedbe nadzora.
- (2) U provedbi nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet lučki redar ima pravo i obvezu rješenjem ili na drugi propisani način narediti fizičkim i pravnim osobama mjere za održavanje reda propisane pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet.
- (3) Optužni prijedlog za prekršaj propisan ovim Zakonom ili pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet koji u nadzoru utvrdi lučki redar podnosi ravnatelj.

Neometan rad lučkih redara

Članak 171.

- (1) Javnopravna tijela te pravne i fizičke osobe obvezne su lučkom redaru, bez naknade za rad i troškove, u roku koji im odredi, omogućiti provedbu nadzora i osigurati uvjete za neometan rad u okviru njegovih ovlaštenja.

(2) Ravnatelj luke otvorene za javni promet ovlašten je zatražiti pomoć policije ako se prilikom izvršenja rješenja otpor osnovano očekuje.

Pokretanje upravnog postupka radi povrede reda u luci

Članak 172.

(1) Kada lučki redar utvrdi povredu reda u luci obavezan je po službenoj dužnosti pokrenuti upravni postupak i narediti odgovarajuće mjere u skladu s pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet.

(2) Kada lučki redar utvrdi da nije povrijeđen propis čije izvršenje je ovlašten nadzirati pa stoga nema uvjeta za pokretanje upravnog postupka, pisanim putem će o tome obavijestiti poznatog prijavitelja u roku od osam dana od dana utvrđenja činjeničnog stanja.

Naredba lučkog redara

Članak 173.

(1) Mjere za održavanje reda u luci otvorenoj za javni promet propisane pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet lučki redar naređuje rješenjem osobi koja je povrijedila odluku odnosno osobi koja je obvezna otkloniti utvrđenu povredu.

(2) Ako se osoba iz stavka 1. ovoga članka ne može utvrditi, rješenje se donosi protiv nepoznate osobe.

(3) Ako lučki redar utvrdi povredu propisa čije izvršenje je ovlašten nadzirati, može donijeti rješenje i bez saslušanja stranke.

(4) Poslove iz stavka 1. ovog članka lučki redar obavlja kao javnu ovlast te je ovlašten provesti izvršenje rješenja koje donese.

Pravni lijek protiv upravnih akata lučkog redara

Članak 174.

(1) Protiv upravnih akata koje donosi lučki redar može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Žalba izjavljena protiv rješenja lučkog redara ne odgađa njegovo izvršenje.

Odgovornosti lučkog redara

Članak 175.

(1) Lučki redar je odgovaran:

1. za zakonitost svog rada u obavljanju poslova na koja je ovlašten rješenjem Ministarstva

2. za propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je ovlašten ovim Zakonom

3. za neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet

4. za davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje upravnih i prekršajnih mjera ili drugih odluka tijela državne uprave

5. za zlouporabu položaja i prekoračenje ovlasti.

(2) Ministarstvo može zbog povrede odgovornosti utvrđenih stavkom 1. ovoga članka:

1. donijeti rješenje o ukidanju rješenja kojim je lučki redar stekao ovlast za obavljanje određenih poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet, i/ili
2. predložiti ravnatelju lučke uprave pokretanje disciplinskog postupka i poduzimanje disciplinskih mjera protiv lučkog redara u skladu s općim aktom lučke uprave, i/ili
3. podnijeti kaznenu prijavu, ako je lučki redar u obavljanju poslova nadzora nad redom u luci otvorenoj za javni promet počinio kazneno djelo.

(3) Lučki redar je dužan na zahtjev Ministarstva dostaviti izvješće o obavljanju poslova nadzora nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet iz svoje nadležnosti, na način i u obliku kako to zatraži Ministarstvo.

Nadzor nad provedbom reda u luci posebne namjene

Članak 176.

(1) Koncesionar je dužan osigurati da se fizičke osobe, fizičke osobe vlasnici obrta i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene pridržavaju reda u luci.

(2) Ako se fizičke osobe, fizičke osobe vlasnici obrta i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene ne pridržavaju reda u luci, koncesionar, odnosno ovlaštenik posebne upotrebe dužan im je otkazati pružanje usluge, zatražiti da napuste luku i o tome obavijestiti lučku kapetaniju.

DIO SEDMI

NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Ostvarenje nadzora nad provedbom Zakona

Članak 177.

(1) Nadzor nad provedbom ovoga Zakona ostvaruje se kao upravni nadzor, inspekcijski nadzor i nadzor izvršenja obveza preuzetih ugovorom o koncesiji, ugovorom o posebnoj upotrebi i dozvolom na pomorskom dobru.

(2) Nadzor na provedbom ovoga Zakona obuhvaća nadzor gospodarskih subjekata koji upotrebljavaju, odnosno gospodarski koriste pomorsko dobro, tijela jedinica područne (regionalne) samouprave i jedinica lokalne samouprave, javnih ustanova za zaštićene dijelove prirode, lučkih uprava, te svih fizičkih i pravnih osoba koje upotrebljavaju pomorsko dobro.

Nadzor nad vojnim lukama

Članak 178.

Nadzor nad vojnim lukama obavlja se u skladu s propisom koji uređuju ustrojstvo i djelokrug rada ministarstva nadležnog za poslove obrane.

Nadzor nad primjenom drugih propisa

Članak 179.

Ako odredbama ovoga dijela Zakona nije drukčije određeno, nadzor nad primjenom posebnih propisa na pomorskom dobru provodi se na način i u granicama utvrđenima tim propisima.

**GLAVA II.
UPRAVNI NADZOR****Upravni nadzor nad poslovima upravljanja pomorskim dobrom****Članak 180.**

(1) Upravni nadzor nad poslovima upravljanja pomorskim dobrom, koji su ovim Zakonom povjereni na obavljanje jedinicama područne (regionalne) samouprave, jedinicama lokalne samouprave, javnim ustanovama za zaštićene dijelove prirode i lučkim upravama obavlja Ministarstvo.

(2) Upravni nadzor nad radom pomorskih i lučkih redara, odnosno čuvara zaštićenih dijelova javne ustanove za zaštićene dijelove prirode obavlja Ministarstvo.

(3) U provedbi upravnog nadzora Ministarstvo nadzire provedbu ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, zakonitost rada i postupanja te zakonitost općih akata tijela jedinica područne (regionalne) samouprave, jedinica lokalne samouprave, javnih ustanova za zaštićene dijelove prirode i lučkih uprava.

**GLAVA III.
INSPEKCIJSKI NADZOR****Obavljanje poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra****Članak 181.**

(1) Poslove inspekcijskog nadzora pomorskog dobra obavljaju ovlaštene službenici Ministarstva i inspektori lučke kapetanije (u daljnjem tekstu: inspektori pomorskog dobra), u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisa kojima se uređuje rad lučkih kapetanija.

(2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji je propisan zakonom kojim se uređuju koncesije provode inspektori i drugi ovlaštene službenici ministarstva nadležnog za financije u skladu s uredbom kojom se uređuje unutarnje ustrojstvo tog ministarstva.

Inspektor pomorskog dobra**Članak 182.**

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je obavljati sve poslove inspekcijskog nadzora i poduzimati sve inspekcijske mjere propisane ovim Zakonom, na cijelom području pomorskog dobra Republike Hrvatske u općoj i posebnoj upotrebi, koje je dano u koncesiju i u lukama otvorenim za javni promet, bez ograničenja.

(2) Inspektor pomorskog dobra neovisan je u poduzimanju mjera inspekcijskog nadzora pomorskog dobra.

(3) Inspektor pomorskog dobra koji je raspoređen na rad u lučku kapetaniju, prilikom obavljanja poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, nije ograničen granicama teritorijalne nadležnosti lučke kapetanije u koju je raspoređen na rad.

(4) Ministarstvo može, ako ocijeni to svrsishodnim, pojedini predmet koji je u radu i kojeg rješava inspektor pomorskog dobra u jednoj lučkoj kapetaniji, dodijeliti na rad i u rješavanje drugom inspektoru pomorskog dobra iz iste ili druge lučke kapetanije, odnosno Ministarstva.

Poslovi i mjere inspekcijskog nadzora **Članak 183.**

(1) Poslovi inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, poslovi su nadzora primjene ovoga Zakona i drugih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, a obuhvaćaju:

1. nadzor u svrhu zaštite pomorskog dobra
2. nadzor redovnog i izvanrednog održavanja pomorskog dobra
3. nadzor opće upotrebe pomorskog dobra
4. nadzor gospodarskog korištenja pomorskog dobra
5. nadzori posebne upotrebe pomorskog dobra
6. nadzor koncesija na pomorskom dobru
7. nadzor dozvola na pomorskom dobru
8. nadzor reda na pomorskom dobru
9. nadzor reda u luci
10. nadzor nad privremenim gospodarskim korištenjem pomorskog dobra.

(2) Upravne mjere inspekcijskog nadzora pomorskog dobra su:

1. zabrana korištenja pomorskog dobra
2. naredba za uklanjanje
3. naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje
4. naredba za otklanjanje nepravilnosti.

(3) Upravne mjere iz stavka 2. ovoga članka izriču se rješenjem.

(4) Prekršajne mjere inspekcijskog nadzora pomorskog dobra poduzimaju se u skladu s općim prekršajnim propisom.

(5) Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je povredom propisa počinjeno kazneno djelo, inspektor pomorskog dobra ili druga službena osoba koja je ovim Zakonom ovlaštena obavljati inspekcijski nadzor pomorskog dobra, će protiv takvog počinitelja podnijeti kaznenu prijavu nadležnom državnom odvjetništvu.

Ovlaсти u provedbi inspekcijskog nadzora **Članak 184.**

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, u provedbi inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, inspektor pomorskog dobra i druge službene osobe koje su u skladu s odredbama ovoga Zakona ovlaštene obavljati inspekcijski nadzor pomorskog dobra, ovlašteni su:

1. pregledati pomorsko dobro i sve ono što je s pomorskim dobrom trajno spojeno na površini ili ispod nje (pripadnosti pomorskom dobru), kao i sve ono što je postavljeno ili odloženo na pomorsko dobro
2. pregledati pomorske objekte, osim u svrhe nadzora sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite brodova te linijskog i povremenog obalnog pomorskog prometa
3. pregledati predmete i sredstva kojima se obavlja gospodarska djelatnost na pomorskom dobru
4. pregledati luke, lučka područja i lučke uređaje, osim u svrhu nadzora sigurnosne zaštite luka
5. pregledati poslovne i druge prostore koji služe kao sjedište poduzetnika ili se u njima obavlja gospodarska ili druga poslovna aktivnost
6. zatražiti i pregledati isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet subjekta nadzora ili njegovoga zakonskog zastupnika, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
7. uzimati izjave od subjekta nadzora i drugih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi
8. zatražiti od subjekta nadzora i drugih osoba točne i potpune podatke te dostavu dokumentacije potrebne u nadzoru
9. prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.)
10. davati naredbe subjektu nadzora i drugim osobama nazočnim nadzoru
11. obavljati druge radnje u svrhu provedbe nadzora, sukladno propisima.

Zabrana korištenja pomorskog dobra

Članak 185.

(1) Zabrana korištenja pomorskog dobra je upravna mjera inspeksijskog nadzora koja uvijek uključuje zabranu i obustavu: gradnje, izvođenja radova, provedbu zahvata u prostoru koji se prema propisima o gradnji se ne smatraju građenjem, te koji nisu u skladu s uredbom iz članka 14. stavka 4. točke 11. ovoga Zakona, postavljanje objekata gotove konstrukcije, tipskih i drugih objekata, odlaganje i skladištenja na pomorskom dobru, obavljanje gospodarske ili druge djelatnosti na pomorskom dobru, odnosno zabranu gospodarske i bilo kakve druge upotrebe i korištenja pomorskog dobra.

(2) Mjera zabrane korištenja pomorskog dobra može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspeksijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovoga Zakona.

Rješenje o zabrani korištenja

Članak 186.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je donijeti rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra ako u obavljanju inspeksijskog nadzora utvrdi:

1. protupravno ograničavanje opće upotrebe pomorskog dobra, i/ili
2. protupravnu posebnu upotrebu i gospodarsko korištenje pomorskog dobra ili korištenje protivno uvjetima utvrđenim u koncesiji i dozvoli, i/ili
3. protupravno korištenje veza, priveza ili sidrišta na lučkom području ili izvan njega, i/ili
4. protupravno nasipavanje pomorskog dobra, i/ili

5. protupravno odlaganje na pomorskom dobru pomorskih objekata, lučkih uređaja, vozila, olupina, podrtina, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i sličnog, i/ili
6. gradnje i izvođenja radova na pomorskom dobru bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona ili protivno odredbama tih propisa, neovisno radi li se o gradnji ili radovima kojima se može pristupiti sa ili bez građevinske dozvole, glavnog projekta, tipskog projekta ili drugog akta, i/ili
7. poduzimanje zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima o gradnji ne smatraju građenjem, a poduzimaju se bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona ili protivno odredbama tih propisa, i/ili
8. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Rješenje kojim nalaže mjeru zabrane korištenja pomorskog dobra, inspektor pomorskog dobra može donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 187. ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja inspektora pomorskog dobra donesenog na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Usmeno rješenje o mjeri zabrane korištenja pomorskog dobra Članak 187.

(1) Kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnjeg protupravnog ponašanja, mjera zabrane korištenja pomorskog dobra može se donijeti i usmenim rješenjem koje se izvršava na licu mjesta postavljanjem službenog znaka zabrane ili pečaćenjem objekta nadzora i/ili sredstva kojim se protupravno ponašanje na pomorskom dobru obavlja, bez donošenja posebnog rješenja o izvršenju.

(2) Subjekt nadzora dužan je u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja postupiti po usmenom rješenju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kada donosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka, inspektor pomorskog dobra, dužan je sastaviti pisani otpravak usmenog rješenja i dostaviti ga subjektu nadzora u roku osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(4) Protiv usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Nitko ne smije neovlašteno skinuti ili povrijediti službeni pečat ili znak koji je inspektor pomorskog dobra postavio u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.

Naredba za uklanjanje Članak 188.

(1) Naredba za uklanjanje je upravna mjera inspekcijskog nadzora koja se donosi radi uklanjanja građevine i njenih dijelova, objekata gotove konstrukcije, tipskih i drugih objekata

jednostavne gradnje, pomorskih objekata, lučkih uređaja, vozila, olupina, podrtina, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i svega ostalog što je izgrađeno, postavljeno ili odloženo na pomorsko dobro:

1. bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i drugim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona
2. protivno uvjetima utvrđenim u koncesiji, posebnoj upotrebi i dozvoli
3. protivno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa donesenim na temelju ovoga Zakona, i/ili
4. za koje je ovim Zakonom i drugim propisima propisana obveza uklanjanja s pomorskog dobra, i/ili
5. koji su odloženi ili ostavljeni na pomorskom dobru protivno propisima o redu na pomorskom dobru jedinice lokalne samouprave ili protivno općim aktima lučke uprave, i/ili
6. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Uklanjanje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća predaju tih uklonjenih stvari kao otpada osobi ovlaštenoj u skladu s propisom koji uređuje gospodarenje otpadom.

(3) Naredba za uklanjanje može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspeksijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovoga Zakona.

(4) Rješenje kojim nalaže uklanjanje inspektor pomorskog dobra može donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 189. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Usmeno rješenje o mjeri uklanjanja Članak 189.

(1) Kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnjeg protupravnog ponašanja, a predmet uklanjanja su pomorski objekti, lučki uređaji, vozila, olupine, podrtine, štandovi, razni drugi predmeti, stvari, otpad i slično, koji se mogu brzo i jednostavno ukloniti s pomorskog dobra, tada se mjera uklanjanja može donijeti i usmenim rješenjem koje se izvršava na licu mjesta putem pomorskog ili lučkog redara ili putem treće osobe, bez donošenja posebnog rješenja o izvršenju.

(2) Subjekt nadzora dužan je u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja postupiti po usmenom rješenju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kada donosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka, inspektor pomorskog dobra, dužan je sastaviti pisani otpравak tog rješenja i dostaviti ga subjektu nadzora u roku osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(4) Protiv usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje Članak 190.

(1) Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje je upravna mjera inspekcijskog nadzora kojom se nalaže saniranje i vraćanje pomorskog dobra u prvotno stanje, sukladno njegovoj prirodi i namjeni, s ciljem otklanjanja posljedica protupravnog zahvata u prostoru ili drugih ljudskih radnji zbog kojih se može donijeti upravna mjera zabrane korištenja pomorskog dobra i/ili druga upravna mjera inspekcijskog nadzora propisana odredbama ovoga Zakona.

(2) Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Naredba za otklanjanje nepravilnosti **Članak 191.**

(1) Naredba za otklanjanje nepravilnosti je upravna mjera inspekcijskog nadzora koja se donosi radi otklanjanja nepravilnosti u primjeni ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, odnosno u primjeni propisa o redu na pomorskom dobru jedinice lokalne samouprave ili općih akata lučke uprave, koje su manjeg značaja i obima te se relativno lako i u kratkom roku mogu otkloniti.

(2) Naredba za otklanjanje nepravilnosti donosi se uvijek kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora, uz prijetnju donošenja mjere zabrane korištenja pomorskog dobra i/ili drugih upravnih mjera propisanih ovim Zakonom, ako se uočene nepravilnosti ne otklone u ostavljenom roku koji ne može biti duži od 30 dana.

(3) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra **Članak 192.**

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je, ako to okolnosti zahtijevaju, donijeti privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra kada utvrdi postojanje osnove sumnje u počinjenje povrede propisa iz nadležnosti drugog tijela državne uprave ili kada to od njega zatraži tijelo državne uprave koje je utvrdilo povredu propisa iz svoje nadležnosti, ako se tom mjerom postiže učinkovita zaštita pomorskog dobra, kao općeg dobra od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, koje uživa njezinu osobitu zaštitu.

(2) O donošenju privremenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka, inspektor pomorskog dobra dužan je bez odgađanja obavijestiti tijelo državne uprave u čijoj nadležnosti je provedba propisa zbog koje je donio privremeno rješenje i zatražiti provođenje inspekcijskog nadzora o pitanjima koja su u nadležnosti tog tijela.

(3) Nadležno tijelo državne uprave, kada postupa po zahtjevu inspektora pomorskog dobra, dužno je traženi inspekcijski nadzor provesti i pisano obavijestiti inspektora pomorskog dobra o rezultatima provedenog nadzora u roku od 30 dana računajući od dana kada je zaprimilo obavijest o donošenju privremenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka, u protivnom inspektor pomorskog dobra može, u narednom roku od osam dana, ukinuti

privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra koje je donio u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(4) Inspektor pomorskog dobra vezan je rezultatima inspeksijskog nadzora nadležnog tijela državne uprave te će na temelju tih rezultata, u rokovima iz stavka 3. ovoga članka, odlučiti o donošenju rješenja o zabrani korištenja pomorskog dobra ili će odlučiti o ukidanju privremenog rješenja kojeg je donio u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.

(5) Protiv rješenja inspektora pomorskog dobra donesenog na temelju odredbi ovoga članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

GLAVA IV.
NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI,
UGOVOROM O POSEBNOJ UPOTREBI I DOZVOLOM NA POMORSKOM
DOBRU

Provedba nadzora nad obvezama iz ugovora o koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi i obveza imatelja dozvola
Članak 193.

(1) Nadzor nad izvršenjem obveza preuzetih ugovorom o koncesiji, ugovorom o posebnoj upotrebi i dozvolom na pomorskom dobru provodi davatelj koncesije, davatelj posebne upotrebe, davatelj dozvole na pomorskom dobru i inspektor pomorskog dobra.

(2) Nadzor nad izvršenjem obveza preuzetih ugovorom o koncesiji vezanih uz obračun, naplatu i plaćanje naknada za koncesiju provodi nadležna ustrojstvena jedinica ministarstva nadležnog za financije.

DIO OSMI
PREKRŠAJNE ODREDBE

Nadležnost za provođenje postupka o pomorskim prekršajima
Članak 194.

(1) Postupak o pomorskim prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima koji uređuju prekršaje.

(2) Lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o pomorskim prekršajima iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prekršajni postupak iz stavka 1. ovoga članka vodi Voditelj prekršajnog postupka.

(4) Voditelja prekršajnog postupka iz stavka 3. ovoga članka može se imenovati za područje dviju ili više lučkih kapetanija.

(5) Ako se za pomorski prekršaj iz stavka 1. ovoga članka ne može odrediti mjesna nadležnost lučke kapetanije, prekršajni postupak u prvom stupnju vodi Lučka kapetanija Rijeka.

Pravni lijek protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka
Članak 195.

O žalbama protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka iz članka 194. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Imenovanje Voditelja prekršajnog postupka i zamjenika Voditelja prekršajnog postupka

Članak 196.

- (1) Voditelju prekršajnog postupka iz članka 194. stavka 3. ovoga Zakona može se odrediti zamjenik sa svim ovlaštenjima koje ima i Voditelj prekršajnog postupka.
- (2) Voditelja prekršajnog postupka i njegovoga zamjenika imenuje i razrješava ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučke kapetanije, odnosno Ministarstva.
- (3) Zapisničara prekršajnog postupka imenuje i razrješava lučki kapetan.
- (4) Voditelj prekršajnog postupka i njegov zamjenik mora biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

Članak 197.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koja bez pravne osnove propisane ovim Zakonom:
 1. upotrebljava pomorsko dobro (članak 12. stavak 1. točka 1.) i/ili
 2. gospodarski koristi pomorsko dobro (članak 12. stavak 1. točka 2.) i/ili
 3. obavlja djelatnosti na pomorskom dobru (članak 12. stavak 1. točka 3.) i/ili
 4. gradi i/ili obavlja druge radove i/ili zahvate u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem (članak 12. stavak 1. točka 4.) i/ili
 5. nasipava more protivno odredbama ovoga Zakona i/ili
 6. ograničava i/ili isključuje opću upotrebu pomorskog dobra (članak 12. stavak 1. točka 5.) i/ili
 7. zaposjeda pomorsko dobro na bilo koji način za sebe ili drugoga (članak 12. stavak 1. točka 6.).
 8. ako jedinica lokalne samouprave ne postupi sukladno članku 215. stavak 2. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 66.360,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.
- (4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.000,00 eura.

Članak 198.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koja je, na temelju akta koji predstavlja valjanu pravnu osnovu određenu ovim Zakonom, stekla pravo posebne upotrebe i/ili gospodarskog korištenja pomorskog dobra, gradnje i/ili obavljanja drugih radova i zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem, nasipavanja mora, ograničenja ili isključenja dijela pomorskog dobra od opće upotrebe te drugog ovlaštenja stečenog na temelju odredbi ovoga Zakona, a to pravo ne koristiti na način, u obimu i granicama određenim aktom kojim je to pravo stekla te u skladu s odredbama ovoga Zakona (članak 12. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.000,00 eura.

Članak 199.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako sklopi pravni posao suprotno članku 5. stavku 1.
2. ako osobi u stanju neposredne ugroze po život, zdravlje ili imovinu zabrani ili onemogući pristup bilo kojem dijelu pomorskog dobra (članak 13. stavak 2.)
3. ako odlaže materijal na morsku obalu ili u more (članak 17. stavak 1.)
4. ako ne izradi projektnu dokumentaciju nasipavanja od strane ovlaštene osobe, a koja dokumentacija će biti usklađena s prostornim planovima i propisima koji uređuju zaštitu prirode i okoliša, a kojom će se odrediti obuhvat zahvata, način nasipavanja kao i vrsta materijala korištenog za nasipavanje te uvjeti održavanja nasipa (članak 17. stavak 5.)
5. ako se u luci ne pridržava pravilnika o redu u luci (članak 164. stavci 7. i 8.)
6. ako se na pomorskom dobru u općoj upotrebi ne pridržava odluke o redu na pomorskom dobru u općoj upotrebi (članak 149. stavak 6.)
7. ako na lučkom području luke otvorene za javni promet obavlja radnje kojima se priječi redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa (članak 164. stavak 9.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5. i 6. ovoga članka lučka uprava kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.000,00 eura.

Članak 200.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 33.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koja gradi građevinu na pomorskom dobru bez:

1. ugovora o koncesiji koji uključuje gradnju građevina (članak 14. stavak 4. točka 1.) i/ili
2. ugovora o posebnoj upotrebi koji uključuje gradnju građevina (članak 14. stavak 4. točka 2.) i/ili
3. plana upravljanja pomorskim dobrom koji uključuju gradnju građevina koje su namijenjene korištenju pomorskog dobra za opću upotrebu (članak 14. stavak 4. točka 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 66.360,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.630,00 eura.

Članak 201.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba za izvođenje zahvata u prostoru koji ne smatraju građenjem bez valjane pravne osnove.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.000,00 eura.

Članak 202.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 33.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koja nasipava more suprotno odredbama propisanim člankom 17. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lučka uprava kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 33.000,00 do 130.000,00.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 66.360,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.630,00 eura.

Članak 203.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koncesionara:

1. ako zaključi ugovor o potkoncesiji bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije (članak 60. stavak 2.)
2. ako ne dostavi ugovor o poslovnoj suradnji, zajedno s dokazom da ne postoje razlozi isključenja gospodarskog subjekta iz postupka dodjele koncesije, tijelu iz članka 52. stavka 7. ovoga Zakona radi davanja suglasnosti (članak 61. stavak 2.)
3. ako u roku od dva mjeseca ne napustiti pomorsko dobro koje je bilo predmet koncesije (članak 62. stavak 4.)
4. ako dohranjuje plažu s većom količinom od 0,35 metara kubnih po metru dužnom obale plaže bez prethodne suglasnost upravnog tijela u jedinici područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi zaštita okoliša i prirode (članak 77. stavak 3.)
5. ako dohranjuje plažu na način da se mijenja prosječna godišnja pozicija obalne crte, izgled plaže i njene karakteristike (članak 77. stavak 4.)
6. ako ograđuje ili na drugi način ograničuje pristup javnoj morskoj plaži (članak 76. stavak 7.)
7. ako ne omogući iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova u radnom vremenu navedenom u odluci iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona
8. ako naplaćuje ulaz na javnu morsku plažu (članak 76. stavak 8.)
9. ako lučke naknade odredi preko visine najviših iznosa što ih je odredila nadležna lučka uprava (članak 106. stavak 4.)
10. ako ne održava red u luci (članak 163. stavak 1.)
11. ako ne donese pravilnik o redu u luci (članak 163. stavak 3.)
12. ako ne ukloni privremeno pontonsko privezište u roku propisnom člankom 148. stavkom 2. točkom 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi koncesionara.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost temeljem koncesije.

Članak 204.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelj javne ustanove za zaštićene dijelove prirode:

1. ako na dijelu pomorskog dobra danog u koncesiju, za vrijeme trajanja koncesije prostornim planom promijeni ili ograniči namjenu područja bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije (članak 16. stavak 2.)
2. ako redovno ne održava i ne unaprjeđuje pomorsko dobro u općoj upotrebi (članak 37. stavak 1. točka 1.)

3. ako ne vodi brigu o zaštiti i osiguravanju opće upotrebe pomorskog dobra (članak 37. stavak 1. točka 2.)
4. ako ne provodi nadzor nad pomorskim dobrom u općoj upotrebi (članak 37. stavak 1. točka 4.)
5. ako ne unosi podatke o dozvolama na pomorskom dobru u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske (članak 37. stavak 1. točka 6.)
6. ako ne provodi nadzor nad ovlaštenicima dozvola na pomorskom dobru radi osiguranja da pomorsko dobro koriste u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli na pomorskom dobru (članak 37. stavak 1. točka 7.)
7. ako ne održava red na pomorskom dobru u općoj upotrebi (članak 37. stavak 1. točka 8.)
8. ako ne štiti pravo na opću upotrebu pomorskog dobra i ne poduzima sve radnje u cilju sprječavanja nezakonitog postupanja, samovlasnog zauzeća, devastacije pomorskog dobra i nezakonitog nasipavanja (članak 37. stavak 4.)
9. ako prihode iz članka 42. stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona ne koristi namjenski za upravljanje pomorskim dobrom i financiranje, odnosno sufinanciranje, projekata na pomorskom dobru i aktivnosti koje imaju za cilj unapređenje pomorskog dobra (članak 42. stavak 6.)
10. ako ne predloži donošenje odluke o redu na pomorskom dobru (članak 149. stavak 3.)
11. ako jedinica lokalne samouprave nema barem jednog pomorskog redara (članak 154.).

(2) Ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinjen iz koristoljublja, odnosno ako je počinjenjem prekršaja izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave ostvarilo imovinsku korist, kaznit će novčanom kaznom do dvostrukog iznosa novčane kazne propisane ovim člankom.

Članak 205.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave:

1. ako ne provodi nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija i posebne upotrebe (članak 38. stavak 1. točka 5.)
2. ako ne unosi podatke o koncesiji, posebnoj upotrebi i granici pomorskog dobra u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske (članak 38. stavak 1. točka 6.)
3. ako ne unosi podatke o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija (članak 38. stavak 1. točka 7.).

Članak 206.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj ravnatelj lučke uprave:

1. ako ne omogući iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova u radnom vremenu navedenom u odluci iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona
2. ako ne provodi nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija i posebne upotrebe (članak 96. stavak 2. točka 10. i članak 121. stavak 2. točka 10.)
3. ako ne unosi podatke o koncesiji i posebnoj upotrebi u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske (članak 96. stavak 2. točka 11. i članak 121. stavak 2. točka 11.)

4. ako ne unosi podatke o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija (članak 96. stavak 2. točka 12. i članak 121. stavak 2. točka 12.)
5. ako prihode ne koriste za drugu namjenu od namjene izgradnje i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje, opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova, održavanje dubine u luci i na sidrištu luke i troškove poslovanja lučke uprave (članak 98. stavak 2. i 123. stavak 3.)
6. ako sredstva iz državnog proračuna koristi za drugu namjenu, a ne za izgradnju i održavanje lučke podgradnje (članak 123. stavak 2.)
7. ako ne objavi lučke tarife na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama (članak 99. stavak 2. i 124. stavak 2.)
8. ako grafički prikaz s namjenom pojedinog dijela luke županijskog i lokalnog značaja nije javno objavljen i dostupan korisnicima luke (članak 127. stavak 4.)
9. ako sklopi ugovor o stalnom vezu s vlasnikom plovnog objekta za plovni objekt, koji nije upisan na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave (članak 129. stavak 4.)
10. ako ne objavi listu sklopljenih ugovora o stalnom vezu i listu čekanja, koje liste sadrže podatak o imenu ili registarskoj oznaci plovnog objekta i vlasniku istog (članak 129. stavak 7.)
11. ako ne održava red u luci otvorenoj za javni promet (članak 164. stavak 1.)
12. ako tekstualni i grafički dio pravilnika o redu u luci ne objavi na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama (članak 164. stavak 7.)
13. ako nema barem jednog lučkog redara u svakoj luci otvorenoj za javni promet županijskog značaja i luci u kojoj pristaje brod u sustavu javnog linijskog pomorskog prijevoza (članak 168.).

Članak 207.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koncesionara:

1. nautičkog sidrišta ako ne donese i ne primjenjuje Plan za prihvat i rukovanje otpadom sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci (članak 145. stavak 5.)
2. privezišta ako ne donese i ne primjenjuje Plan za prihvat i rukovanje otpadom sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci (članak 146. stavak 3.)
3. servisnog privezišta ako ne donese i ne primjenjuje Plan za prihvat i rukovanje otpadom sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci (članak 147. stavak 3.)
4. privremenog pontonskog privezišta ako ne donese i ne primjenjuje Plan za prihvat i rukovanje otpadom sukladno propisu koji uređuje prihvat i rukovanje otpadom u luci (članak 148. stavak 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi koncesionara.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost temeljem koncesije.

Članak 208.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba ako inspektoru pomorskog dobra:

1. onemogućiti pregled pomorskog dobra i svega onoga što je s pomorskim dobrom trajno spojeno na površini ili ispod nje (pripadnosti pomorskom dobru), kao i svega onoga što je postavljeno ili odloženo na pomorsko dobro (članak 184. točka 1.) i/ili
2. onemogućiti pregled pomorskog objekta (članak 184. točka 2.) i/ili
3. onemogućiti pregled predmeta i sredstava kojima se obavlja gospodarska djelatnost na pomorskom dobru (članak 184. točka 3.) i/ili
4. onemogućiti pregled luke, lučkog područja i lučkih uređaja (članak 184. točka 4.) i/ili
5. onemogućiti pregled poslovnog i drugog prostora koji služe kao sjedište poduzetnika ili se u njima obavlja gospodarska ili druga poslovna aktivnost (članak 184. točka 5.) i/ili
6. ne stavi na uvid isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet subjekta nadzora odnosno njegovoga zakonskog zastupnika, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora (članak 184. točka 6.) i/ili
7. subjekt nadzora i druge osobe ne daju izjavu radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi (članak 184. točka 7.) i/ili
8. subjekt nadzora i druge osobe ne daju točne i potpune podatke te dostavu dokumentacije potrebne u nadzoru (članak 184. točka 8.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.900,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3.300,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 eura.

DIO DEVETI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Postojeće građevine izgrađene na nasipu koji se izuzima iz pomorskog dobra

Članak 209.

(1) Ako se nasip zadrži u prostoru sukladno odredbama ovoga Zakona i ako dio nasipa koji se zadržava u prostoru više ne predstavlja pomorsko dobro po kriterijima propisanim ovim Zakonom, taj dio nasipa postaje vlasništvo Republike Hrvatske.

(2) Ako se na nasipu koji se sukladno stavku 1. ovoga članka izuzima iz pomorskog dobra nalazi zgrada izgrađena na temelju zakonitog akta o gradnji, osoba ili njezin pravni prednik koji su svojim sredstvima izgradili tu zgradu i Republika Hrvatska suvlasnici su na dijelu nasipa koji čini zemljište ispod zgrade, zemljišta koje služi redovitoj uporabi zgrade i zgradi i to Republika Hrvatska u suvlasničkom omjeru koji je odgovarajući vrijednosti zemljišta, a osoba koja je svojim sredstvima izgradila zgradu u suvlasničkom omjeru koji je odgovarajući vrijednosti te zgrade pod uvjetom da ta osoba ispunjava i druge uvjete propisane zakonom za stjecanje prava vlasništva. Preostali dio nasipa ostaje vlasništvo Republike Hrvatske.

(3) U svim postupcima radi zadržavanja građevina u prostoru mora se voditi računa da se izbjegne negativan refleks objektivne pravne norme odnosno da se izbjegne učinak da ozakonjena građevina na pomorskom dobru koja bi trebala biti u općoj uporabi i jednako

dostupna svima u naravi i stvarno ne služi privatnom interesu (kao što su sunčališta, privezišta i plaže izgrađene ispred privatnih zgrada i dr.).

(4) Iznimno od stavka 2 ovoga članka ne mogu se izuzeti iz pomorskog dobra zgrade izgrađene na temelju građevne dozvole iz koje proizlazi da se dopušta gradnja u svrhu korištenja pomorskog dobra (kao što su kupališta, plažni objekt, spremišta za čamce, ribarsku opremu i sl.).

Postojeći nasipi vidljivi na DOF-u 5/2011

Članak 210.

(1) Nasip vidljiv na DOF-u 5/2011 koji je u skladu s prostornim planom koji sadrži detalje uređenja pomorskog dobra sukladno posebnom propisu smatra se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra iz članka 6. ovoga Zakona.

(2) Ako je nasip iz stavka 1. ovoga članka u cijelosti namijenjen općoj upotrebi i služi za namjene u vezi s korištenjem mora (plaža, šetnica, kupalište, plažni objekti i terase, samostalni infrastrukturni objekti i sl.) takav nasip je pomorsko dobro u cijelosti, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa u dijelu koji predstavlja pomorsko dobro iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako nasip iz stavka 1. ovoga članka, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, više ne predstavlja pomorsko dobro iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona, u postupku određivanja granice pomorskog dobra, obuhvatit će se dio nasipa koji po svojem izgledu, prirodi i namjeni predstavlja pomorsko dobro, a preostali dio nasipa kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, neće biti obuhvaćen u kopneni dio pomorskog dobra.

(4) Dio nasipa iz stavka 3. ovoga članka, koji se u postupku određivanja granice pomorskog dobra ne utvrdi pomorskim dobrom, upisuje se kao zasebna čestica u vlasništvu Republike Hrvatske.

(5) Nasip iz stavka 1. ovoga članka će se evidentirati u katastru i zemljišnoj knjizi kao kopno u postupku provedbe granice pomorskog dobra određene sukladno odredbama ovoga Zakona.

(6) Nasip koji ne ispunjava uvjete za zadržavanje u prostoru sukladno stavku 1 ovoga članka uklonit će se na temelju izvršnog rješenja kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Postojeći nasipi koji nisu vidljivi na DOF-u 5/2011

Članak 211.

(1) Nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 je nezakoniti nasip i ne može se zadržati u prostoru.

- (2) Nasip iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra i ne može se evidentirati kao kopneni dio pomorskog dobra, već se u cijelosti smatra morem.
- (3) Nasip iz stavka 1. ovoga članka uklonit će se na temelju izvršnog rješenja kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.
- (4) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka inspektor pomorskog dobra dužan je donijeti u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (5) Žalba protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Građevine vidljive na DOF-u 5/2011 **Članak 212.**

- (1) Iznimno od odredbi članka 15. ovoga Zakona građevine vidljive na DOF-u 5/2011 (kao što su mulovi, gatovi, sunčališta, istezališta, lukobrani, rive i sinonimi tih pojmova, građevine u lukama i drugi samostalni infrastrukturni objekti) mogu se zadržati u prostoru ako ispunjavanju sve uvjete propisane člankom 14. i odredbama ovoga Zakona kao i odredbama drugih propisa koji uređuju prostorno planiranje i gradnju.
- (2) Ozakonjenje građevina iz ovoga članka može se provesti tek nakon što jedinice lokalne samouprave usklade svoje prostorne planove sa odredbama članka 14 ovoga Zakona.
- (3) Ovlaštena osoba koja upravlja pomorskim dobrom na kojem se nalaze građevine iz stavka 1. ovoga članka dužna je nadležnom javnopravnom tijelu za gradnju i prostorno uređenje podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o zadržavanju u prostoru građevine u roku od šest mjeseci od usklađenja prostornih planova sukladno stavku 2. ovoga članka.
- (4) Zahtjev podnesen po proteku roka iz stavka 3. odbacit će se kao nepravodoban.
- (5) Vlada Republike Hrvatske osnovat će odlukom Povjerenstvo za ocjenu prihvatljivosti zadržavanja u prostoru građevina iz stavka 1 ovoga članka za svaku županiju na čijem teritoriju leži pomorsko dobro u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Povjerenstvo ima pet članova od kojih mora biti jedan arhitekt pejzažist, jedan arhitekt, jedan stručnjak za okoliš te jedan inženjer graditeljstva.
- (6) Nadležno javnopravno tijelo iz stavka 1. ovoga članka dužno je nakon zaprimanja zahtjeva za zadržavanje građevine u prostoru zatražiti stručno mišljenje Povjerenstva iz stavka 5. ovoga Zakona.
- (7) Povjerenstvo će dati mišljenje o stabilnosti građevine i tehničkim karakteristikama, utjecaju na prirodu, okoliš, ekosustave, krajobraz i sl., uzimajući u obzir načela iz članka 14 ovoga Zakona kao i druge posebne propise. Ako nadležno tijelo ne prihvati mišljenje Povjerenstva dužno je detaljno obrazložiti razloge za to.

(8) U svemu ostalom odgovarajuće se primjenjuju propisi općeg zakona koji uređuju ozakonjenje nezakonitih izgrađenih zgrada.

(9) U svim postupcima iz ovoga članka kao stranka u postupku sudjeluje nadležno općinsko državnog odvjetništvo.

(10) Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti svoje prostorne planove sukladno odredbama članka 14 ovoga Zakona u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(11) Ako jedinice lokalne samouprave ne usklade svoje prostorne planove sukladno odredbama članka 14 ovoga Zakona u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona građevine izgrađene na pomorskom dobru više se ne mogu zadržati u prostoru te će se iste ukloniti.

(12) U slučaju da neka od građevina izgrađena na pomorskom dobru neovisno o vremenu gradnje ugrožava sigurnost plovidbe, zdravlje i sigurnost ljudi, nanosi štetu drugoj građevini ili imovini, štetu prirodi, okolišu i ekosustavu, onemogućava ili ometa opću upotrebu pomorskog dobra, ili za istu postoji izvršno rješenje o uklanjanju do dana stupanja na snagu ovoga Zakona takva će se građevina ukloniti rješenjem inspektora pomorskog dobra o trošku osobe koja je građevinu izgradila, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada o trošku jedinice lokalne samouprave na čijem području se građevina nalazi.

(13) U svim postupcima radi zadržavanja građevina u prostoru mora se voditi računa da se izbjegne refleks (odraz) objektivne pravne norme odnosno da se izbjegne učinak da ozakonjena građevina na pomorskom dobru koja bi trebala biti u općoj uporabi i jednako dostupna svima u naravi i stvarno ne služi privatnom interesu (primjerice sunčališta, privezišta i plaže izgrađenih ispred privatnih zgrada i dr.).

Druge građevine koje nisu vidljive na DOF-u 5/2011

Članak 213.

(1) Građevine na pomorskom dobru, kao što su mulovi, gatovi, sunčališta, istezališta, lukobrani, rive i sinonimi tih pojmova, kao i građevine u lukama i drugi samostalni infrastrukturni objekti, koje nisu vidljive na DOF-u 5/2011 uklonit će rješenjem inspektora pomorskog dobra o trošku osobe koja je građevinu izgradila, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada o trošku jedinice lokalne samouprave na čijem području se građevina nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka inspektor pomorskog dobra dužan je donijeti u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Gradnja na pomorskom dobru na temelju Plana upravljanja

Članak 214.

Gradnja na pomorskom dobru na temelju Plana upravljanja iz članka 39. ovoga Zakona dozvoljena je tek nakon što jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave usklade

svoje prostorne planove s ovim Zakonom i posebnim zakonom koji uređuje prostorno planiranje i gradnju.

Obveze jedinice lokalne samouprave u vezi s građevinama koje se odmah moraju ukloniti iz prostora
Članak 215.

(1) Jedinice lokalne samouprave dužne su u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona prijaviti nadležnoj lučkoj kapetaniji i nadležnoj inspekciji građevine koje se prema odredbama ovoga Zakona odmah moraju ukloniti iz prostora, a u svrhu poduzimanja daljnjih potrebnih radnji iz njihove nadležnosti.

(2) U slučaju ne postupanja u skladu sa stavkom 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave odgovaraju za prekršaj.

Upisi prava vlasništva na pomorskom dobru
Članak 216.

(1) Svi upisi prava vlasništva na nekretninama koje su pomorsko dobro po samom Zakonu iz članka 3. ovoga Zakona i koje se temeljem zakona i po prijašnjim propisima bile pomorsko dobro, provedeni do stupanja na snagu ovoga Zakona nevaljani su i bez pravnog učinka te su upisani vlasnici dužni trpjeti upis pomorskog dobra.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka iako se radilo o pomorskom dobru smatra se valjanim upis prava vlasništva na onoj nekretnini koja je temeljem odluke nadležnog tijela koje je upravljalo pomorskim dobrom ili nekog drugog tijela javne vlasti do 24. svibnja 1974. godine kada je stupio na snagu Zakon o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima („Narodne novine“, br. 19/74., 39/75., 17/77. i 18/81.) bila izdvojena iz pomorskog dobra neovisno o tome bi li i sada u cijelosti ili djelomice predstavljala pomorsko dobro.

(3) Svi upisi prava vlasništva koji potječu od nekadašnjeg prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja na nekretninama u društvenom vlasništvu provedeni u korist pravnih osoba koje su u vrijeme njihove pretvorbe, odnosno pretvorbe njihovo pravnog prednika bile pomorsko dobro po samom zakonu (primjerice nekretnine unutar luka, na plažama, kupalištima, morskoj obali, svjetionicima itd.) nevaljani su i bez pravnog učinka.

(4) Svi upisi prava vlasništva na nekretninama koje su pomorsko dobro po samom zakonu, a koji potječu od nekadašnjeg prava upravljanja korištenja ili raspolaganja na nekretninama u društvenom vlasništvu čiji su nositelji bivše općine, provedeni u korist njihov pravnih sljedbenika jedinica lokalne samouprave na nekretninama koje su u vrijeme stupanja na snagu Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi („Narodne novine“, broj 90/92.) bile pomorsko dobro po samom zakonu, nevaljani su i bez pravnog učinka.

(5) Zemljišnoknjižni sud će na prijedlog općinskog državnog odvjetništva provesti uknjižbu pomorskog dobra na svim nekretninama koje su pomorsko dobro iz članka 6. ovoga Zakona, a u zemljišnim knjigama uknjižene su kao vlasništvo Republike Hrvatske, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao državno vlasništvo, društveno vlasništvo, općenarodna imovina, opće dobro, javno dobro i sl.

(6) Gradonačelnici i načelnici (ili izvršno tijelo jedinica lokalne (regionalne) samouprave) dužni su po zahtjevu općinskog državnog odvjetništva dati tabularnu izjavu za upis pomorskog dobra na nekretnini iz stavka 1. ovoga članka.

Granice pomorskog dobra utvrđene do stupanja na snagu Zakona za koje je izrađen geodetski elaborat

Članak 217.

Ako nekretnine unutar granice pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi nisu upisane tako da je učinjeno vidljivim pomorsko dobro, nadležno upravno tijelo u jedinici područne (regionalne) samouprave će putem nadležnog državnog odvjetništva pokrenuti postupak za brisanje postojećeg upisa uz istovremeni upis pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi.

Postupci utvrđivanja granice pomorskog dobra započeti do stupanja na snagu Zakona

Članak 218.

(1) Postupci za određivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 17/94., 74/94. i 43/96.) do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

(2) Postupci za utvrđivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.) do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Provedba utvrđenih granica pomorskog dobra

Članak 219.

(1) Pomorsko dobro utvrđeno u skladu sa Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.), za koje je izrađen parcelacijski, odnosno geodetski elaborat s ucrtanom granicom pomorskog dobra, upisat će se u zemljišne knjige kao pomorsko dobro, a upisanim vlasnicima pripada pravo na naknadu kao da je provedeno izvlaštenje pod uvjetima iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Nadležno državno odvjetništvo pokrenut će postupak uknjižbe pomorskog dobra iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana donošenja ovoga Zakona, na temelju akta kojim je granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja utvrđena i prijavnog lista, koje izrađuje tijelo nadležno za katastar.

Postojeće koncesije na pomorskom dobru i postupci u tijeku

Članak 220.

(1) Postupci davanja i izmjene koncesija koji su započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

(2) Ugovori o koncesijama sklopljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do isteka vremena na koje su sklopljeni te se, na prijedlog davatelja koncesije ili koncesionara, mogu izmijeniti sklapanjem dodatka ugovora o koncesiji, kojim će se koncesijska naknada utvrditi prema odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona.

(3) Postupci izmjene koncesija koji su započeti prema odredbama prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.), a odnose se na koncesije koje je dalo nenadležno tijelo, završiti će se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) Koncesionari luka posebne namjene mogu zatražiti od davatelja koncesije promjenu obuhvata koncesije ili promjenu namjene koncesije ako je takav zahvat odnosno namjena prostora planirana prostornim planovima, u kojem slučaju davatelj koncesije može odlučiti o izmjeni koncesije, te utvrditi nove uvjete, koncesijsku naknadu, opseg, namjenu i obuhvat korištenja pomorskog dobra, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Za ugovore o koncesiji za luke posebne namjene – sportske luke sklopljene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, koncesionari su dužni u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti davatelju koncesije dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 142. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Koncesionari sportskih luka iz stavka 5. ovoga članka, koji zadovoljavaju uvjete iz članka 142. stavka 2. ovoga Zakona, nastavljaju koristiti sportsku luku u opsegu dodijeljene koncesije.

(7) Ako davatelj koncesije utvrdi da sportska luka ne udovoljava kriterijima iz članka 142. stavka 2. ovoga Zakona u roku od godine dana pokrenut će postupak uključivanja područja sportske luke u obuhvat luke otvorene za javni promet, neovisno o namjeni luke prema prostornim planovima.

**Obveza unosa podataka u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra
Republike Hrvatske
Članak 221.**

Davatelj koncesije dužan je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona unijeti u elektroničkom obliku podatke o svim koncesijama, sklopljenim do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

**Korištenje infrastrukturnog objekta privezišta vidljivog na DOF- u 5/2011
Članak 222.**

Za infrastrukturni objekt privezište vidljiv na DOF- u 5/2011, a koji se nalazi izvan naselja i čini funkcionalnu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom i nije povezan s drugim ugostiteljskim objektom, vlasnik, odnosno korisnik ugostiteljskog objekta može sukladno

članku 63. ovoga Zakona u roku od godine dana od dana donošenja ovoga Zakona podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za dodjelu koncesije za gospodarsko korištenje privežišta u trajanju do pet godina.

Lučke uprave osnovane do stupanja na snagu ovoga Zakona **Članak 223.**

(1) Lučka uprava Rijeka osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Rijeka („Narodne novine“, br. 42/96., 26/02., 54/02., 72/07., 121/12., 14/14., 115/15., 72/18., 64/20., 140/20., 97/21. i 5/23.), Lučka uprava Zadar, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Zadar („Narodne novine“, br. 19/97., 67/02., 154/03., 132/06., 117/07., 155/13., 83/15., 35/19. i 60/20.), Lučka uprava Šibenik, osnovana Uredbom o osnivanju Lučke uprave Šibenik („Narodne novine“, br. 174/04. i 131/20.), Lučka uprava Split, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Split („Narodne novine“, br. 45/97., 155/98., 72/11., 114/14., 12/19., 98/19. i 43/23.), Lučka uprava Ploče, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Ploče („Narodne novine“, br. 19/97., 139/97., 18/99., 140/12. i 31/17.) i Lučka uprava Dubrovnik, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Dubrovnik („Narodne novine“, br. 19/97., 21/02., 113/13. i 108/15.) nastavljaju sa svojim radom.

(2) Vlada Republike Hrvatske uskladit će akte o osnivanju lučkih uprava iz stavka 1. ovoga članka s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Lučke uprave dužne su uskladiti statute, opće akte i pravilnik o redu u luci s ovim Zakonom i aktima iz stavka 2. ovoga članka u roku od 90 dana od dana njihova stupanja na snagu akta iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ravnatelji lučkih uprava iz stavka 1. ovoga članka ostaju na dužnosti najduže do isteka mandata na koji su imenovani.

(5) Osnivač lučke uprave dužan je uskladiti sastav upravnih vijeća s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Županijske lučke uprave osnovane do stupanja na snagu Zakona **Članak 224.**

(1) Lučka uprava Umag-Novigrad, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Umag-Novigrad („Službene novine Istarske županije“, br. 7/97., 1/99., 3/99., 2/09., 13/12., 27/14. i 2/17.), Lučka uprava Poreč, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Poreč („Službene novine Istarske županije“, br. 7/97., 2/09., 27/14., 2/17., 8/18. i 14/18.), Lučka uprava Rovinj, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Rovinj („Službene novine Istarske županije“, br. 7/97., 12/13. i 14/15.), Lučka uprava Pula, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Pula („Službene novine Istarske županije“, br. 8/97., 1/99., 3/99., 11/04., 2/09., 16/16., 2/17., 10/17., 12/17. i 17/19.), Lučka uprava Rabac, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Rabac („Službene novine Istarske županije“, br. 8/97., 5/98., 2/17. i 8/21.), Lučka uprava Bakar-Kraljevica-Kostrena, Lučka uprava Cres, Županijska lučka uprava Crikvenica, Županijska lučka uprava Krk, Županijska lučka uprava Mali Lošinj, Županijska lučka uprava Opatija-Lovran-Mošćenička Draga Županijska lučka uprava Novi Vinodolski i Županijska lučka uprava Rab, osnovane Odlukom o utvrđivanju lučkog područja u lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja na području Primorsko-goranske županije („Službene novine Primorsko-goranske županije“, br. 40/20., 21/21., 33/22. i 36/22.), Lučka

uprava Novalja, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Novalja („Županijski glasnik“, br. 1/98., 6/98., 2/00., 19/04., 7/05. - pročišćeni tekst, 21/09., 7/10., 14/13., 18/13., 8/14, 14/14 - pročišćeni tekst, 9/19. i 15/21.), Lučka uprava Senj, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Senj („Županijski glasnik“, br. 1/98., 2/00., 19/04., 7/05. - pročišćeni tekst, 26/07., 21/09., 7/12., 14/13., 18/13., 8/14., 14/14. - pročišćeni tekst, 29/17. i 15/21.), Županijska lučka uprava Zadar, osnovana Odlukom o osnivanju lučke uprave za luke županijskog i lokalnog značaja („Službeni glasnik“, br. 6/98., 15/03., 14/04., 11/05., 12/05., 09/07., 12/08., 06/11., 16/15., 18/17., 9/19., 18/21. i 26/22.), Lučka uprava Šibensko – kninske županije, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Šibensko-kninske županije o utvrđivanju granica lučkih područja („Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije“, br. 10/00., 13/04., 6/11., 3/12., 7/12., 4/13., 12/13., 11/16., 2/19., 6/19., 4/20. i 17/20.), Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Splitsko-dalmatinske županije („Službeni glasnik Splitsko-dalmatinske županije“, br. 1/99., 9/04., 5/08., 11/12., 1/13., 4/14., 16/07., 11/18., 16/18., 17/18., 22/20., 82/22. i 105/22.), Lučka uprava Dubrovačko-neretvanske županije, osnovana Odlukom o osnivanju Lučke uprave Dubrovačko-neretvanske županije za luke županijskog i lokalnog značaja („Službeni glasnik Dubrovačko-neretvanske županije“, br. 6/97., 2/98., 8/98., 4/00., 2/02., 7/04., 5/05., 10/05., 4/06., 9/08., 8/12., 7/15., 10/16., 5/17., 18/18. i 16/19.), Županijska lučka uprava Dubrovnik, osnovana Odlukom o osnivanju Županijske lučke uprave Dubrovnik za luke županijskog i lokalnog značaja („Službeni glasnik Dubrovačko-neretvanske županije“, br. 05/05., 10/05., 8/10., 12/10., 12/13. i 16/21.), Županijska lučka uprava Korčula, osnovana Odlukom o osnivanju Županijske lučke uprave Korčula za luke županijskog i lokalnog značaja („Službeni glasnik Dubrovačko-neretvanske županije“, br. 5/05., 4/16. i 1/18.) i Županijska lučka uprava Vela Luka, osnovana Odlukom o osnivanju Županijske lučke uprave Vela Luka za luke županijskog i lokalnog značaja („Službeni glasnik Dubrovačko-neretvanske županije“, br. 5/05., 12/15. i 10/16.) nastavljaju sa svojim radom.

(2) Jedinice područne (regionalne) samouprave uskladit će akte o osnivanju županijskih lučkih uprava iz stavka 1. ovoga članka s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Županijske lučke uprave dužne su uskladiti statute i opće akte s ovim Zakonom i aktima iz stavka 2. ovoga članka u roku od 90 dana od dana njihova stupanja na snagu akta iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ravnatelji lučkih uprava iz stavka 1. ovoga članka ostaju na dužnosti najduže do isteka mandata na koji su imenovani.

(5) Osnivač lučke uprave dužan je uskladiti sastav upravnih vijeća s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

**Županijska povjerenstva za granice pomorskog dobra osnovana do stupanja na snagu
Zakona
Članak 225.**

(1) Županijska povjerenstva za granice osnovana temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i

98/19.) nastavljaju s radom do izbora novoga povjerenstva sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave dužno je u roku od 90 dana od dana stupanja na nagu ovoga Zakona imenovati Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra sukladno odredbama ovoga Zakona.

**Savjet za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku
Hrvatsku
Članak 226.**

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju s radom Savjeti za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osnovani na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.).

**Donošenje propisa od strane Vlade Republike Hrvatske
Članak 227.**

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uredbe iz članka 14. stavka 4. točke 11., članka 47. stavka 3., članka 58. stavka 6., članka 72. stavka 7. i članka 84. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona odluku iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona nacionalni plan iz članka 35. ovoga Zakona.

(4) Vlada Republike Hrvatske osnovat će ustanovu iz članka 9 stavka 5. u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Donošenje propisa Članak 228.

(1) Vlada Republike Hrvatske će radi usklađivanja s odredbama ovoga Zakona predložiti izmjene Zakona o morskom ribarstvu („Narodne novine“, br. 62/17., 14/19. i 30/23.) u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnike iz članka 39. stavka 12., članka 42. stavka 7., članka 57. stavka 6., članka 73. stavka 3., članka 74. stavka 6., članka 105. stavka 3., članka 125. stavka 5., članka 127. stavka 5., članka 153. stavka 5. i članka 167. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluke iz članka 84. stavka 5., članka 153. stavka 3. i članka 167. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona iz stavka 1. ovoga članka donijeti odluku iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona.

Donošenje popisa od strane ministra nadležnog za poslove obrane**Članak 229.**

Ministar nadležan za poslove obrane će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik o redu u vojnim lukama sukladno članku 163. stavku 8. ovoga Zakona.

Važenje podzakonskih propisa donesenih temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.)**Članak 230.**

- (1) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 47. stavka 3. ovoga Zakona i uredbe iz članka 58. stavka 6. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru („Narodne novine“, br. 23/04., 101/04., 39/06., 63/08., 125/10., 102/11., 83/12. i 10/17.).
- (2) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 72. stavka 7. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o postupku davanja koncesijskog odobrenja na pomorskom dobru („Narodne novine“, br. 36/04., 63/08., 133/13. i 63/14.).
- (3) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 84. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene („Narodne novine“, br. 110/04. i 82/07.).
- (4) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 84. stavka 4. ovoga Zakona, ostaje na snazi Uredba o uvjetima kojima moraju udovoljavati luke („Narodne novine“, broj 110/04.).
- (5) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 125. stavka 5. i 127. stavka 5. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o kriterijima za određivanje namjene pojedinog dijela luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, način plaćanja veza, uvjete korištenja, te određivanja maksimalne visine naknade i raspodjele prihoda („Narodne novine“, br. 94/07., 79/08., 114/12. i 47/13.).
- (6) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o Upisniku koncesija na pomorskom dobru („Narodne novine“, broj 176/04.).
- (7) Do stupanja na snagu odluke iz članka 84. stavka 5. ovoga Zakona ostaju na snazi Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Dubrovačko-neretvanske županije („Narodne novine“, broj 15/17.), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Istarske županije („Narodne novine“, broj 113/19.), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području županije Ličko-senjske („Narodne novine“, broj 100/18.), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Primorsko-goranske županije („Narodne novine“, br. 3/15., 38/15., 98/19. i 47/20.), Naredba o razvrstavanju luka otvorenih za javni promet na području Splitsko-dalmatinske županije („Narodne novine“, br. 90/14. i 79/22.), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Šibensko-kninske županije („Narodne novine“, broj 84/15.) i Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Zadarske županije („Narodne novine“, br. 7/21. i 24/21.).

(8) Do stupanja na snagu odluke iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o osnivanju luka posebne namjene – vojnih luka („Narodne novine“, br. 89/04., 73/08., 12/13. i 43/18.).

**Prestanak važenja propisa
Članak 231.**

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Pravilnik o evidentiranju i obilježavanju pomorskog dobra („Narodne novine“, broj 29/05.)
2. Pravilnik o vrstama morskih plaža i uvjetima koje moraju zadovoljavati („Narodne novine“, broj 50/95.)
3. Pravilnik o kriterijima za produženje roka trajanja koncesije („Narodne novine“, broj 112/07.).

**Imenovanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke
Članak 232.**

Vlada Republike Hrvatske imenovat će Savjet za pomorsko dobro i morske luke iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona u roku 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

**Donošenje odluke o redu na pomorskom dobru
Članak 233.**

Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 149. stavka 3. ovoga Zakona.

**Prestanak važenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“,
br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.)
Članak 234.**

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.).

**Stupanje na snagu Zakona
Članak 235.**

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ź E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 56/16. i 98/19.) stupio je na snagu 15. listopada 2003. godine te su tijekom devetnaest godina primjene uočene određene nejasnoće glede dijela pitanja vezanih za njegov sadržaj i primjenu.

Tijekom svoje primjene, članak 87. Zakona brisan je odredbom članka 82. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji („Narodne novine“, broj 100/04.), izmjenama i dopunama Zakona iz 2006. godine dio otvorenih pitanja preciznije je definiran, izmjenama iz 2009. godine Zakon je usklađen sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“, broj 109/07.), Odlukom i Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-4445/2008 i U-I-2231/2009 od 4. listopada 2011. godine ukinuti su stavak 2. i dio stavka 3. članka 118. te su izmjenama Zakona iz 2016. godine izmijenjeni članak 19. stavak 3. i članak 26. U svrhu usklađenja s novim Zakonom o sustavu državne uprave 2019. godine izmijenjena je odredba iz članka 94. stavka 1. važećeg Zakona.

U primjeni važećeg Zakona utvrđeno je da je potrebno veliki broj pitanja drugačije regulirati, kako bi se modernizirao pristup upravljanju pomorskim dobrom i morskim lukama.

Nadalje, 22. srpnja 2017. stupio je na snagu novi Zakon o koncesijama („Narodne novine“, br. 69/17. i 107/20.), kojim su unesene brojne novine vezane za postupak davanja koncesija, ugovore o koncesiji, prestanak koncesije, pravnu zaštitu u postupcima davanja koncesije i politiku koncesija u cijelosti. Budući da je upravo koncesija temeljni pravni institut na temelju kojega se gospodarski koristi pomorsko dobro, javila se potreba značajnijih izmjena važećeg Zakona, stoga se odlučilo izraditi novi Zakon kako ne bi došlo do nejasnoća u primjeni i pravne nesigurnosti.

Budući da važeći Zakon sadrži i odredbe kojima se uređuju prekršaji na pomorskom dobru, Zakon je potrebno uskladiti s Prekršajnim zakonom („Narodne novine“, br. 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. i 118/18.).

Važeći Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama nije uredio pitanje nasipavanja mora, propisujući da morska obala uključuje i dio kopna nastao nasipavanjem, u dijelu koji služi iskorištavanju mora, a što se u praksi pokazalo kao veliki problem. Naime, nasipavanje mora, poduzimalo se kroz dugi niz godina iz različitih razloga, sa ili bez dozvola. Na pojedinim nasipima izgrađeni su autobusni kolodvori, prometnice, trgovine. Velik broj nasipa nije katastarski evidentiran, što otežava redovno održavanje i korištenje istih, dok je dio upisan kao pomorsko dobro, iako više ne služi korištenju mora. Kako bi se riješilo ovo pitanje potrebno je postaviti jasne kriterije i jasne smjernice, koje važeći Zakon ne pruža, što u praksi može dovesti do nejednakog postupanja.

Nadalje, važeći Zakon predviđao je da se djelatnosti na pomorskom dobru koje ne ograničavaju opću upotrebu obavljaju temeljem koncesijskog odobrenja, koje se daje na zahtjev u upravnom postupku. Ovdje se pojavio problem konkurentnih zahtjeva za istu mikrokolaciju i posljedično velikog broja žalbi na rješenja kojima se daje koncesijsko odobrenje.

Naime, Zakon o općem upravnom postupku i Uredba o uredskom poslovanju propisuju da se o zahtjevima odlučuje redosljedom zaprimanja te da je u slučaju nepotpunog zahtjeva potrebno podnositelja zaključkom pozvati da isti dopuni, pa se u praksi događalo da podnositelji zahtjeva dostavljaju nepotpune zahtjeve s ciljem da njihov zahtjev bude zaprimljen ranije.

Također, pojedini podnositelji zahtjeva su putovali do pošta koje rade 24 sata dnevno kako bi osigurali da njihov zahtjev bude zaprimljen ranije. Iznosi naknade za koncesijska odobrenja bili su fiksno propisani pa su za pojedine lokacije iznosi naknade bili značajno preniski dok su na drugim lokacijama bili previsoki. Također, taj sustav nije osigurao tržišno natjecanje, a opterećivao je tijelo nadležno za rješavanje po žalbama i Upravne sudove. Nadalje, kako su se koncesijska odobrenja davala, u pravilu, na jednu godinu, osobe koje bi pokrenule postupak po žalbi, odnosno pred Upravnim sudom, ne bi imale koristi o rješenja ili presude u njihovu korist, budući da bi sezona već prošla.

Sukladno navedenom, ovakav sustav nužno je izmijeniti budući da se samo putem javnog natječaja može osigurati transparentnost u postupanju, tržišno natjecanje, veći prihodi jedinicama lokalne samouprave, a posljedično veća ulaganja u pomorsko dobro u općoj upotrebi.

Neovisno o činjenici da je važećim Zakonom dozvoljeno koncesijska odobrenja davati na rok do pet godina, ista su se u pravilu davala na rok od jedne godine pa nositelji koncesijskih odobrenja nisu znatnije ulagali u sredstva kojima su obavljali djelatnost.

Također, postojala je nesigurnost da li će i naredne godine ishoditi koncesijsko odobrenje pa je i to bilo od utjecaja na visinu ulaganja. Samo putem dužeg roka trajanja prava na obavljanje djelatnosti osigurat će se veća ulaganja u sredstva, budući da je vrijeme u kojem gospodarstvenik može amortizirati ulaganja duže. Kroz veća ulaganja svakako će se poboljšati turistička ponuda, a samim time i atraktivnost hrvatske obale stranim i domaćim gostima.

Važeći Zakon nije detaljno uređio pitanje plaža. Iste su bile manjim dijelom uređene podzakonskim propisom koji je tek uređivao postupak davanja koncesije za iste. S obzirom na činjenicu da su plaže najvažniji dio turističke ponude na našoj obali uređenje pitanja plaža svakako zaslužuje biti bitan dio Zakona koji uređuje more i morsku obalu. Prvenstveno, u ovom dijelu uređeno je pitanje zadovoljavanja javnog interesa na način da se stupanj ograničenja opće upotrebe svede na minimum, kako bi plaže kao pomorsko dobro i opće dobro zaista bile dostupne svima pod jednakim uvjetima.

Važeći Zakon ne daje jasnu razliku između dohranjivanja i nasipavanja plaža, što u praksi može dovesti do značajnog nasipavanja mora pod krinkom dohrane. Isto tako Zakon ne regulira pitanje materijala kojim se plaže dohranjuju, odnosno nasipavaju, a isto je od velikog značaja za bioraznolikost Jadrana, očuvanje autohtonih vrsta te osobito zaštitu ugrožene vrste - Posedonije. Svjedočili smo brojnim nasipavanjima plaža koja su negativno utjecala na životinjski i biljni svijet pod morem, stoga uređenje ovoga pitanja svakako predstavlja dužnost Republike Hrvatske.

Važeći Zakon, također je nedorečen po pitanju sidrišta i privezišta, koja su u podzakonskom propisu definirala sidrište i privezište kao luke nautičkog turizma, iako ona to, prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, nisu.

U odnosu na luke otvorene za javni promet, do sada važeći Zakon jednako je uređivao upravljanje i gospodarsko korištenje lukama od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, županijskog i lokalnog značaja. Međutim, kroz praksu se pokazalo da, iako se radi o lukama koje su „javne“, potrebe koje luke otvorene za javni promet od državnog značaja trebaju zadovoljiti, sasvim su drugačije od potreba koje luke

županijskog i lokalnog trebaju zadovoljiti, uz izuzetak obalnog linijskog pomorskog prometa, koji povezuje kopno s otocima i otoke međusobno. I dok je do sada važeći Zakon bio primjenjiv na luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, kroz praksu se pokazalo da je sustav upravljanja i korištenja luka od županijskog i lokalnog značaja potrebno mijenjati, a sve kako bi se povećala učinkovitost i ulaganja u infrastrukturu, kroz veće prihode lučke uprave, koja tim lukama upravlja.

Do sada važeći Zakon jasno je propisivao nadležnost inspekcije uprave sigurnosti plovidbe, to jest, lučke kapetanije na pomorskom dobru, no kroz primjenu Zakona uočeno je kako je nadzor potrebno bitno ojačati, a sve na način da se poveća osoba koje nadzor provode. Također, uočena je potreba za propisivanjem većeg broja prekršaja na pomorskom dobru, budući da je zbog jačanja gospodarske aktivnosti na obali potrebno češće intervenirati i nadzirati pomorsko dobro. Nadalje, visinu kazni bilo je potrebno povisiti, ali i propisati u eurima koji je od 1. siječnja 2023. službena valuta u Republici Hrvatskoj.

Jedan od bitnijih poticaja za izradu novoga zakonskog teksta jest neusklađenost važećeg Zakona sa Zakonom o koncesijama, koji predstavlja krovni Zakon koji uređuje koncesije.

Iako Zakon o koncesijama uređuje sva bitna pitanja vezana za koncesije, potrebno je posebitosti vezane za koncesije na pomorskom dobru dodatno urediti, kako bi se koncesijski sustav prilagodio specifičnostima gospodarskog korištenja pomorskog dobra.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Donošenjem novoga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama stvaraju se uvjeti za brži i uspješniji gospodarski razvitak Republike Hrvatske kao pomorske zemlje, stvaraju se uvjeti za ulaganja na pomorskom dobru, a posebno u lučku infrastrukturu, sukladno strateškim odrednicama čime će se osigurati održivi razvoj, uz poštivanje i promicanje primjene najviših standarda ekološke zaštite pomorskog dobra.

Odgovarajuća sustavna i precizna pravna regulativa koja prati suvremena općeprihvaćena europska i svjetska dostignuća nužan je preduvjet toga razvitka.

Ovaj Zakon daje odgovore na brojna pitanja koja su u važećem Zakonu nedorečena ili nedovoljno regulirana te za ciljeve jasno stavlja zaštitu pomorskog dobra, učinkovito i cjelovito upravljanje pomorskim dobrom, zaštitu javnog interesa i transparentnost.

Kako bi se pomorsko dobro zaštitilo, prvenstveno se trebaju odrediti granice pomorskog dobra i pomorsko dobro kao takvo upisati u katastar i zemljišnu knjigu. Pomorsko dobro postoji po samom Zakonu stoga je akt kojim se određuje pomorsko dobro deklaratornog karaktera. Donošenjem takvog akta, sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pravo vlasništva prestaje po samom Zakonu, stoga izvlaštenje nekretnine koja je izvan prometa nije moguće, no vlasnicima tih nekretnina, koji mogu dokazati valjani pravni temelj stjecanja istoga pripada pravo na naknadu kao da je provedeno izvlaštenje.

Jedna trećina teritorija Republike Hrvatske u statusu je pomorskog dobra, odnosno u općoj upotrebi.

Prijedlogom zakona nastojalo se jasnije i preciznije definirati niz otvorenih pitanja koja su se pojavila u primjeni dosadašnjeg Zakona, a koji su imali i još imaju utjecaja na

definiranje pomorskog dobra i njegovih granica i provedbu utvrđenog pomorskog dobra kao takvog u katastru i zemljišnoj knjizi. Navedeno se prvenstveno odnosi na one dijelove kopna koji postoje u naravi, nastale umjetnim putem, a u službenim katastarskim i zemljišnoknjižnim evidencijama nisu evidentirani odnosno nemaju svoje međe i brojeve, te su i dalje prikazani kao more. Neusklađenost propisanih kriterija u postupcima definiranja pomorskog dobra i njegovih granica sa drugim zakonskim propisima poglavito posebnim zakonskim propisom o cestama, rascjepkanost obalnih područja u veći broj zasebnih postupaka definiranja granica pomorskog dobra, odnosno pokretanja postupaka određivanja granica pomorskog dobra isključivo na zahtjev zainteresiranih trećih osoba, a ne sveobuhvatno temeljem i na osnovu planova upravljanja pomorskim dobrom.

Prijedlogom zakona preciznije je definirano što sve čini pomorsko dobro po samom Zakonu, nastojao se razriješiti status nasipa kao onog dijela kopna koji je u najvećem broju slučajeva nastao umjetnim putem, odnosno ljudskim radnjama u smislu proširenja kopna u more, a na način uvođenja vremenske granice za definiranje daljnjeg statusa nasipa u postupcima određivanja granice pomorskog dobra, propisivanje smjernica nadležnim tijelima u postupcima izrade prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja, donošenju akt o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene te propisivanje obaveznog sadržaja akta o određivanju granice, propisivanje tko je sve stranka u istim postupcima i na koji način će u provedbi istih postupaka biti zadovoljen javni interes, način upisa pomorskog dobra u zemljišnu knjigu, okrupnjavanje područja za provođenje postupaka definiranja granice pomorskog dobra po službenoj dužnosti temeljem planova upravljanja pomorskim dobrom.

Kako je već navedeno, pitanje granica pomorskog dobra značajno je vezano i za nasipe. Naime, nasipi nastaju nasipavanjem mora koje je po samom Zakonu pomorsko dobro, no pojedini nasipi više ne predstavljaju pomorsko dobro kako je isto definirano Zakonom, stoga se ovim Zakonom želi riješiti ovo pitanje. Zakon tako uvodi vremensku granicu kao osnovu za rješavanje ovoga pitanja. Dana 21. lipnja 2011. započelo je aerofotogrametrijsko snimanje Republike Hrvatske te je izrađena digitalna ortofoto karta u mjerilu 1:5000 i druge digitalne karte cijele Republike Hrvatske. Kako se radi o točnim i detaljnim kartama upravo ove karte odabrane su kao osnova za rješavanje pitanja nasipa.

Tako Zakon određuje da se nasip vidljiv na DOF-u 5/2011 smatra prirastom pomorskog dobra, koji je u cijelosti pomorsko dobro ako je namijenjen općoj upotrebi i služi za namjene u vezi s korištenjem mora (primjerice plaža, šetnica, kupalište, plažni objekti i terase, samostalni infrastrukturni objekti i sl.). Također i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, a predstavlja izvornu morsku obalu i ima namjenu u vezi s korištenjem mora pomorsko je dobro u cijelosti. Iznimno ako ovakav nasip i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, više nemaju namjenu u vezi s korištenjem mora u postupku određivanja granice pomorskog dobra, obuhvatit će se dio nasipa koji po svojem izgledu, prirodi i namjeni predstavlja pomorsko dobro, a preostali dio nasipa kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, neće biti obuhvaćen u kopnenu dio pomorskog dobra, već će se upisati kao vlasništvo Republike Hrvatske.

Nasipana plaža koji nije vidljiva na DOF-u 5/2011, a u skladu je s prostornim planom i propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, smatra se u cijelosti pomorskim dobrom, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, a koji je u trenutku nasipavanja bio pomorsko dobro.

Nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 smatra se nezakonitim i ne može se evidentirati kao kopnenu dio pomorskog dobra, te će se ukloniti na temelju izvršnog rješenja

kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi.

U cilju bolje zaštite pomorskog dobra Zakonom se predviđa znatno ojačavanje nadzora nad pomorskim dobrom te nadzora putem lučkih i pomorskih redara. Naime, zakon daje ovlaštenim službenicima jedinice lokalne samouprave pravo nadzora nad održavanjem reda na pomorskom dobru u općoj upotrebi i ovlasti službeniku lučke uprave nad održavanjem reda u lukama otvorenim za javni promet. Kako bi se osiguralo da pomorski i lučki redari budu osposobljeni za svoje nove dužnosti, Ministarstvo će provoditi stručno osposobljavanje istih, te po usvajanju potrebnih znanja pomorski i lučki redari dobit će ovlaštenje za provođenje nadzora nad odredbama ovoga Zakona. Uvažujući činjenicu da pojedine jedinice lokalne samouprave za to nemaju dovoljne kapacitete, Zakon dopušta da dvije jedinice lokalne samouprave imaju zajedničkog ovlaštenog službenika za provedbu nadzora na odredbama ovoga Zakona.

Budući da novi Zakon značajno detaljnije uređuje pitanje gradnje i gospodarskog korištenja pomorskog dobra, a prvi put uređuje pitanje nasipavanja, povećan je broj prekršaja, a također su povećane i novčane kazne za prekršitelje kako bi se iste odvratile od radnji koje su protivne Zakonu.

U cilju zaštite biljnog i životinjskog svijeta u moru, odnosno zaštite prirode i okoliša Zakonom se uređuje pravna osnova za dohranu plaža, materijal kojim se plaža smije dohranjivati, kao i količine materijala koje se smiju koristiti za dohranu plaža.

Kako bi upravljanje pomorskim dobrom bilo učinkovito i cjelovito Zakon propisuje obvezu Vlade Republike Hrvatske na donošenje Nacionalnog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama s kojim svi planovi upravljanja pomorskim dobrom moraju biti usklađeni. Također, Zakon jasno dijeli poslove upravljanja pomorskim dobrom između jedinica lokalne samouprave, jedinica područne (regionalne) samouprave i Ministarstva (ispred Vlade Republike Hrvatske).

U cilju bolje učinkovitosti upravljanja lukama otvorenim za javni promet od županijskog i lokalnog značaja Zakon propisuje da županijska lučka uprava samostalno obavlja lučke djelatnosti, a koncesije daje u iznimnim situacijama.

Naime, infrastruktura u lukama županijskog i lokalnog značaja gradi se sredstvima županije, države i fondova EU, stoga se radi o javnim sredstvima, te infrastrukturu izgrađenu javnim sredstvima ne bi trebalo dati na gospodarsko korištenje privatnim poduzetnicima. Nadalje, na nautičkom dijelu luke, koji je od velikog interesa za privatne poduzetnike, prihodi od lučkih naknada su najviši čime se generira veći prihod županijskih lučkih uprava, koji prihod se može ulagati u operativni i komunalni dio luke, čime županijska lučka uprava ostvaruje svoju svrhu javne ustanove.

S tim u vezi, Zakon predviđa da se, ako za to postoji potreba, na lučkom području odredi ribarski, sportski i servisni dio luke kako bi se zadovoljili svi javni interesi.

Koncesijska odobrenja zamjenjuju dozvole, koje se daju temeljem provedenog javnog prikupljanja ponuda na rok od dvije do pet godina. Na ovaj način ovlaštenicima dozvola na pomorskom dobru osigurat će se dovoljan vremenski period za povrat ulaganja s jedne strane, a s druge strane, veća ulaganja u sredstva kojima se koncesijska odobrenja obavljaju.

Posljedica će svakako biti poboljšanje turističke ponude na obali i veći prihodi s naslova naknade za dozvole, a kako su sredstva ostvarena na pomorskom dobru namjenska sredstva koja je jedinica lokalne samouprave dužna uložiti u pomorsko dobro, očekuje se da će naša obala biti čišća i urednija, da će se graditi šetnice, koje će osigurati pristup pomorskom dobru, te tuševi i sanitarni čvorovi na plažama koje nisu u koncesiji.

Kroz bolje uređen sustav davanja koncesija osigurat će se uravnotežen odnos koncesionara i davatelja koncesije te, samim time, veći prihodi od koncesija. Zakon proširuje i jasno određuje predmete koncesije te uključuje davanje koncesije za korištenje snage mora za grijanje i/ili hlađenje, postavljanje i upotrebu solarnog/fotonaponskog sustava na izgrađenim objektima, odnosno druga inovativna rješenja koja se odnose na energetske učinkovitost.

Zakon omogućuje davanje koncesije na zahtjev, vodeći računa da se time ne narušava tržišno natjecanje te uvažavajući funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu povezanost dijela pomorskog dobra s objektima izvan pomorskog dobra. Nadalje, kao uvjet za dobivanje koncesije bez provođenja javnog prikupljanja ponuda propisuje da naknada za koncesiju ne može biti niža od dvostruke naknade postignute na natječaju za takav, odnosno sličan predmet koncesije, ali samo kada je riječ o gospodarskom korištenju plaže ili nautičkom sidrištu.

Zakon nadalje, uvažavajući Zakon o sportu, prilagođava način upravljanja sportskim lukama. Kako bi se osigurao razvoj sporta propisuje da koncesionar luke mora imati aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije, a ostvareni prihod namjenski koristiti za razvoj sporta te održavanje i unaprjeđenje lučke suprastrukture i infrastrukture, bez ostvarivanja dobiti. S tim u vezi bitno je istaknuti kako se u lukama otvorenim za javni promet, ukoliko za to postoji potreba može odrediti sportski dio luke namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu sportskih udruga i članova sportske udruge, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

Nadalje, Zakonom se definiraju tri vrste privezišta i to privezište koje služi za privez brodica i jahti, servisno privezište i privremeno pontonsko privezište. Naime, Zakon želi obuhvatiti i regulirati sve pojavnosti na morskoj obali, uvažiti sve potrebe ljudi koji žive i rade uz more, te omogućiti da rade u skladu sa Zakonom

Kako bi se osiguralo da se kroz koncesiju za privezište ne stvara nelojalna konkurencija lukama nautičkog turizma, odnosno brodogradilištima, privezišta su prostorno ograničena.

U odnosu na privremena pontonska privezišta, željelo se osigurati da ugostiteljski objekti koji su dobili minimalne tehničke uvjete i zakonito posluju, pristup kojima nije moguć izuzev morskim putem, a prostorni plan nije predvidio nikakvu gradnju, mogu zakonito obavljati svoju djelatnost.

Zaštita javnog interesa prvenstveno je vezana za pitanje plaža, kao osnovnog i najznačajnijeg pitanja koje se postavlja vezano za opću upotrebu pomorskog dobra. Naime, većini zainteresirane javnosti upravo je pristupačnost plaža od interesa. Zakonom se želi osigurati da plaže budu svima dostupne pod istim uvjetima i na isti način, a sve u skladu s Zakonskom definicijom pomorskog dobra kao općeg dobra.

Jedan od važnih iskoraka ovoga Zakona je svakako transparentnost i to prvenstveno kroz Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske u koju se unose sve granice pomorskog dobra, podatci o koncesijama, posebnoj upotrebi, dozvolama na pomorskom dobru, privremenom gospodarskom korištenju pomorskog dobra, a koja će biti dostupna javnosti putem interneta. Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture već razvija ovu platformu, te su u tijeku nadogradnje koje će zainteresiranoj javnosti osigurati pristup svim relevantnim podacima vezanim za pomorsko dobro.

III OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

DIO PRVI – UVODNE ODREDBE

Članak 1. – Predmet i cilj Zakona

U članku se određuju predmet i cilj Zakona.

Članak 2. – Primjenjivost propisa

U ovom se članku navode primjenjivi propisi.

Članak 3. – Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu

Definira se značenje pojmova kako su korišteni u ovom Zakonu.

DIO DRUGI – POMORSKO DOBRO

GLAVA I. – OSNOVNE ODREDBE

Članak 4. – Definicija pomorskog dobra kao općeg dobra u upotrebi svih, upravljač pomorskim dobrom i zaštita pomorskog dobra

Utvrđuje se da je pomorsko dobro određeno Zakonom, kao opće dobro od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, koja je nositelj upravljanja na pomorskom dobru te ima najšira ovlaštenja u upravljanju pomorskim dobrom. Također, uređuje se pravo svih osoba služiti se pod jednakim uvjetima pomorskim dobrom u skladu s njegovim osobinama, prirodi i namjeni, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano. Naime, Zakonom je moguće dio pomorskog dobra dati u koncesiju, posebnu upotrebu, privremeno gospodarsko korištenje ili na upravljanje lučkoj upravi. S druge strane temeljem dozvole na pomorskom dobru nisu moguća ograničenja opće upotrebe pomorskog dobra.

Članak 5. – Status pomorskog dobra kao stvari izvan prometa i zabrana stjecanja stvarnih prava na pomorskom dobru

Ovim člankom propisuje se da je pomorsko dobro izvan pravnog prometa, da se na njemu ne može steći vlasništvo niti druga stvarna prava, a da su građevine i objekti trajno povezani s istim njegova pripadnost. Člankom se dalje propisuje kako se u odnosu pomorsko dobro ne može pozivati na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige. Naime, s obzirom da je pomorsko dobro, kao opće dobro na kojem se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava, u hrvatski pravni sustav uvedeno još davne 1939. godine Uredbom sa zakonskom snagom, a takav status zadržan je u svim propisima koji su naknadno doneseni, stjecanje prava vlasništva na morskoj obali nije moguće već gotovo stotinu godina, stoga se odredba Zakona, kojom se propisuje da se u odnosu na pomorsko dobro ne može pozivati na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige, temelji na dugogodišnjoj zabrani stjecanja vlasništva.

Članak 6. – Sastavnice pomorskog dobra i granica pomorskog dobra na moru

Ovim članku propisuje se što sve obuhvaća pojam pomorskog dobra po samom zakonu. U ovom je dijelu bitno istaknuti kako se definicija pomorskog dobra također nije bitno mijenjala od 1939. godine, već samo dopunjavala novim pojavnostima na obali.

Članak 7. – Pomorski svjetionici

U članku se izričito navodi da su svjetionici na pomorskom dobru dio pomorskog dobra te se upućuje na Zakon o Plovputu, u kojem se detaljno razrađuju prava i obveze pravne osobe osnovane za upravljanje svjetionicima. Također se navodi mogućnost da pravna osoba koja je osnovana za upravljanje pomorskim svjetionicima gospodarski koristi pomorske svjetionike sukladno Zakonu o Plovputu. Nadalje propisuje se da su svi pomorski svjetionici koji su funkciji su sigurnosti plovidbe pomorsko su dobro zajedno sa zemljištem koje služi redovnoj upotrebi zgrade.

Članak 8. – Načela upravljanja, planiranja i zaštite pomorskog dobra

Propisuje se obveza osobama koje na temelju ovlasti dane na temelju ovoga zakona ili drugog propisa upravljaju pomorskim dobrom da to čine kao dobar gospodarstvenik, to jest, domaćin. Propisuje se obveza osiguranja održivog razvoja, očuvanja okoliša, prirode, kulturne baštine i javnog interesa u upravljanju pomorskim dobrom, po bilo kojoj osnovi.

Članak 9. – Upravljanje pomorskim dobrom

Ovim člankom definira se položaj Republike Hrvatske kao nositelja vlasti i upravljača pomorskim dobrom, te definira da poslove brige i upravljanja pomorskim dobrom u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske, kao i da se dio poslova upravljanja pomorskim dobrom povjerava jedinicama područne (regionalne) i lokalne samouprave i lučkim upravama. Člankom se, nadalje, propisuje da je Republika Hrvatska stranka, zainteresirana osoba ili umješac u svim sudskim i upravnim postupcima koji se tiču pomorskog dobra, a da Ministarstvo u čijem su djelokrugu poslovi pomorstva ima položaj stranke kada je to ovim Zakonom propisano.

Ovim člankom Vladi Republike Hrvatske propisuju se najšira prava upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom, a s tim u vezi i najšire obveze, dok jedinice područne (regionalne) i jedinice lokalne samouprave pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom obavljaju u ime Republike Hrvatske te, sukladno prenesenim pravima, preuzimaju i obveze. Također se predviđa osnivanje ustanove za integrirano upravljanje pomorskim dobrom.

Uvodi se i pojam ekološka šteta na pomorskom dobru te propisuje opća odgovornost za ekološku štetu.

Članak 10. – Određivanje i evidentiranje pomorskog dobra

Utvrđuje se deklaratorni karakter odluke suda ili upravnog tijela kojim se identificiraju nekretnine koje čine pomorsko dobro na temelju zakona, kako je pomorsko dobro definirano člankom 6. Zakona. Također, propisuju se uvjeti kada upisani vlasnici imaju pravo na naknadu vrijednosti zemljišta kao da je provedeno izvlaštenje. Ovim člankom propisuje se kako je raspolaganje pomorskim dobrom moguće tek kada je isto upisano u bazi zemljišnonjiznih podataka, ali i iznimka u slučaju posebne upotrebe za infrastrukturne građevine i kada je nedvojbeno da su nekretnine u statusu pomorskog dobra.

Članak 11. – Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Ovim člankom definira se što obuhvaća upotreba pomorskog dobra, s razlikovanjem opće od posebne upotrebe. Navodi se i što obuhvaća gospodarsko korištenje pomorskog dobra te način stjecanja prava na posebnu upotrebu i pravo na gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

Članak 12. – Zabrana upotrebe i korištenja pomorskog dobra bez pravne osnove

Ovim člankom propisuju se djelatnosti koje nije dozvoljeno obavljati na pomorskom dobru bez valjanog temelja, kao i koji je temelj za iste djelatnosti valjan. Članak je bitan za provedbu nadzora nad ispunjenjem obaveza propisanih ovim Zakonom i daju inspektorima konkretna ovlaštenja, to jest, ispunjenje nekog od navedenih uvjeta iz točaka 1. do 6. stavka 1. ovoga članka, on je ovlašten postupati sukladno svojim ovlastima koje se kasnije u tekstu Zakona razrađuju.

Članak 13. – Opća upotreba pomorskog dobra i njeno ograničenje

Ovim članom propisuju se instituti na temelju kojih je moguće ograničiti, ali i iznimno isključiti, opću upotrebu dijela pomorskog dobra. Također, članak propisuje kako se osobama u stanju neposredne ugoze po život, zdravlje ili imovinu pristup pomorskom dobru nikada ne smije onemogućiti.

Članak 14. – Planiranje i građenje na pomorskom dobru

Ovim člankom propisuje se osnivanje Stručnog savjeta za planiranje i gradnju na pomorskom dobru te se propisuju načela kojih se mora pridržavati prilikom planiranja i gradnje na pomorskom dobru.

Članak 15. – Nezakonite građevine na pomorskom dobru

Ovim člankom propisuje se obveza graditelja, odnosno investitora gradnje nezakonito izgrađene građevine i izvedenog zahvata koji se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem na uklanjanje tih građevina i zahvata o svom trošku, a temeljem rješenja inspektora pomorskog dobra. Ako se graditelja, odnosno investitora gradnje ne može utvrditi jedinica lokalne samouprave dužna je, temeljem rješenja inspektora pomorskog dobra ukloniti takve građevine, odnosno zahvate u prostoru u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 16. - Prostorno uređenje pomorskog dobra

U ovom članku definira obvezu uključivanja ministarstva u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva u postupke donošenja prostornih planova, obvezu ishoda suglasnosti davatelja koncesije za planirane izmjene prostornog plana na području danom u koncesiju.

Svrha ovoga članka je zaštita stečenih prava koncesionara ili ovlaštenika posebne upotrebe od situacija u kojima se zbog promjene namjene prostora dodijeljena koncesija više nije u skladu s dokumentom prostornog uređenja za to područje pa nisu u mogućnosti redovno održavati predmet koncesije, budući da zbog promjene prostornog plana ne mogu ishoditi potreban dozvole za gradnju, odnosno postavljanje.

Nadalje, propisuje se obveza sudjelovanja ministarstva u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva i upravnih tijela u jedinicama područne (regionalne) samouprave u postupcima ishoda lokacijskih dozvola za zahvate u na pomorskom dobru, sve u ovisnosti o značaju zahvata.

Članak 17. – Nasipavanje mora i odlaganje materijala na morsku obalu i u more

Člankom se definira nasip kao pomorsko dobro u cijelosti i zabranjuje se nasipavanje. Propisana je iznimka od zabrane nasipavanja i to samo unutar građevinskog područja i u okviru zahvata za koji je potrebno ishoditi građevinsku dozvolu. Također se propisuje da je u okviru izvanrednog upravljanja moguće provesti zahvat građenja zbog rekonstrukcije obale u slijed nastupa više sile i sl. i to po projektnoj dokumentaciji u okviru koje je potrebno izraditi projekt izvanrednog održavanja temeljem koje će se građevina vratiti u prvobitno stanje.

Također, uvodi se obveza nasipavanja isključivo neonečišćenim geološkim materijalom, a sve kako zbog neprikladnog materijala ne bi došlo do ugroze za biljni i životinjski svijet u moru i na morskom dnu.

GLAVA II. – ODREĐIVANJE STATUSA POMORSKOG DOBRA

Članak 18. – Svrha i cilj određivanja statusa pomorskog dobra

U članku se navode svrha i cilj određivanja statusa pomorskog dobra, te se uvodi razlikovanje između granice pomorskog dobra kao višeg rodnog pojma i granice lučkog područja, koja se s granicom pomorskog dobra može, ali ne mora poklapati. Granica pomorskog dobra razgraničava kopneni dio pomorskog dobra od kopna u vlasničkom režimu, dok granica lučkog područja predstavlja crtu kojom se određuje pojas kopna i mora koji čini luku, a koja granica mora odgovarati obuhvatu luke kako je planiran dokumentima prostornoga uređenja. Upravo zbog toga što granica pomorskog dobra i granica lučkog područja nisu nužno podudarne uvodi se obveza određivanja granice pomorskog dobra prije određivanja granice lučkog područja. Tako će se u slučaju izmjene prostornog plana na način da luka više nije planirana znati koji dio kopna predstavlja pomorsko dobro, a koji dio kopna će se upisati kao vlasništvo Republike Hrvatske. Osnovna svrha i cilj određivanja granice pomorskog dobra je upis statusa pomorskog dobra na nekretninama koje sukladno Zakonu predstavljaju pomorsko dobro.

Članak 19. – Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra

U članku se definira postupak određivanja granice pomorskog dobra i granice lučkog područja kao upravni postupak, koji se pokreće na prijedlog županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra, dok rješenje donosi Ministarstvo, te se propisuje koje su stranke u tom upravnom postupku. Također, ovim se člankom propisuje sastav županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra i način njegovog imenovanja.

Članak 20. – Izrada prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

U članku se navodi obveza županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra da po službenoj dužnosti izrađuje prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja. Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra obvezuje se izrađivati prijedloge granica za cijeli obalni pojas katastarske općine, a sve kako bi se cijeli obalni pojas promatrao kao cjelina i posljedično osigurala ujednačenost u sagledavanju obalnog pojasa. Propisuje se i iznimka gdje se županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra smije uz prethodnu suglasnost Ministarstva izraditi prijedlog granice pomorskog dobra za dio obalnog pojasa katastarske općine. Izričito je naveden sadržaj prijedloga, kao i sva pripadajuća dokumentacija koja mu mora biti priložena kako bi se o istom moglo valjano odlučivati. Svrha odredaba je da se potakne strateški pristup određivanju granice pomorskog dobra, nasuprot tome da broj utvrđenih granica ovisi o tome koliko zainteresiranih stranaka podnese prijedlog za određivanjem granice.

Članak 21. – Predlaganje granice pomorskog dobra

U članku su navedeni načelni kriteriji kojima se treba voditi prilikom određivanja granice pomorskog dobra.

Kriteriji su postavljeni široko zbog iznimne raznolikosti hrvatske obale, dopuštajući županijskom povjerenstvu za granice pomorskog dobra da prilikom predlaganje granice pomorskog dobra primjeni onaj kriterij koji će osigurati da se granicom obuhvati upravo onaj dio kopna koji odgovara definiciji pomorskog dobra.

Članak 22. – Predlaganje granice pomorskog dobra u širini manjoj od Zakonskog minimuma

U članku se navode smjernice za određivanje granice pomorskog dobra u širini manjoj od 6 metara, što predstavlja iznimku, predviđenu ceste (primjerice Jadranska magistrala),

građevine i sastavne dijelove građevinu koji su vidljivi na Državnoj snimci iz zraka iz 1968. godine i građevinu i sastavni dijelovi građevine koja prema obilježjima, vremenu, načinu i svrsi gradnje predstavlja povijesnu, kulturnu ili vjersku građevinu (primjerice zidine Grada Dubrovnika).

Članak 23. – Javni uvid u prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene

U članku se navodi obveza Županijskog povjerenstva za granice na javni uvid u prijedlog granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene koji traje 30 te se omogućava podnošenje pisanih prijedloga i primjedbi kao i obveza pripreme izvješća o javnoj raspravi.

Članak 24. – Određivanje granice lučkog područja luke posebne namjene

Granica lučkog područja jest granica područja dokumentima prostornog uređenja definiranog kao luka posebne namjene. Obuhvaća pojas kopna potreban za obavljanje lučkih djelatnosti i ostalih pratećih sadržaja.

Članak 25. – Sadržaj rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

U članku se propisuje obavezni sadržaj rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene.

Članak 26. – Javna objava rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

Propisuje se obaveza javne objave izvršnog rješenja kojim je određena granica pomorskog dobra i lučkog područja luke posebne namjene na mrežnim stranicama Ministarstva.

Članak 27. – Troškovi postupka

U članku se propisuje obveza jedinice područne (regionalne) samouprave na snošenje troškova izrade prijedloga granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene i izrade geodetskog elaborata na temelju izvršnog rješenja kojim je određena granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene.

Članak 28. – Vojna područja na pomorskom dobru

U članku se Vlada Republike Hrvatske ovlašćuje da na prijedlog ministra nadležnog za poslove obrane odlukom utvrdi vojna područja i isključi ih iz opće upotrebe, te pravo ministarstva nadležnog za poslove obrane na upravljanje vojnim područjem.

GLAVA III. – KATASTARSKA EVIDENCIJA I UPIS POMORSKOG DOBRA U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI

Članak 29. – Izrada, pregled i potvrđivanje geodetskog elaborata

Ovim člankom određuje se obaveza upravnog tijela jedinice regionalne samouprave da u roku od 90 dana od donošenja rješenja o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno, lučkog područja luke posebne namjene naruči izradu geodetskog elaborata, kako bi se osigurala provedba utvrđene granice pomorskog dobra, odnosno, lučkog područja.

Članak 30. – Provedba geodetskog elaborata u katastru

Ovim člankom pripisuju se nadležna tijela za provedbu geodetskog elaborata izrađenog temeljem rješenja kojim je određena granica pomorskog dobra, kao i rokovi za postupanje.

Članak 31. – Suglasnost na geodetske elaborate

Propisuje se obveza ishoda suglasnosti Ministarstva na geodetske elaborate čija je provedba vezana za pomorsko dobro.

Članak 32. – Provedba geodetskog elaborata u zemljišnoj knjizi

Propisuje se postupanje zemljišnoknjižnog suda po primitku prijavnog lista te obveza da se po provedbi obavijesti upravno tijelo, nadležno državno odvjetništvo i nadležni katastarski ured.

Članak 33. – Način upisa u zemljišnu knjigu

Određuje se način upisa nekretnina u uložak zemljišne knjige.

Članak 34. – Pretpostavke za upis pomorskog dobra

Člankom se navodi da će se upis pomorskog dobra provesti na temelju akta o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno, lučkog područja i potvrđenog prijavnog lista bez tereta i bez obzira na postojeće upise.

GLAVA IV. – UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Članak 35. – Nacionalni plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama

Ovim člankom propisuju se načela upravljanja pomorskim dobrom, obveza izrade i sadržaj Nacionalnog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama koji donosi Vlada Republike Hrvatske, a s kojim svi planovi upravljanja pomorskim dobrom moraju biti usklađeni.

Članak 36. – Poslovi upravljanja pomorskim dobrom

Poslovi upravljanja pomorskim dobrom dijele se na redovne i izvanredne, te se pobliže definira i razgraničuje redovno i izvanredno upravljanje pomorskim dobrom te jasno propisuju nadležnosti jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave te ministarstva.

Članak 37. – Redovno upravljanje pomorskim dobrom

Taksativno se navode poslovi redovnog upravljanja pomorskim dobrom i propisuje obveza jedinice lokalne samouprave da te poslove uvrsti u plan upravljanja pomorskim dobrom. Ograničava se i mogućnost izvođenja građevinskih radova koji zahtijevaju ishoda dozvole sukladno propisima koji uređuju gradnju te se obvezuje jedinica na zaštitu opće upotrebe pomorskog dobra.

Članak 38. – Izvanredno upravljanje pomorskim dobrom

Taksativno se navode poslovi izvanrednog upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 39. – Plan upravljanja pomorskim dobrom

Detaljno se propisuje što je plan upravljanja pomorskim dobrom, njegove sastavni dijelovi plana, nadležnost za donošenje te potrebne suglasnosti kako bi plan stupio na snagu. Također, propisuje se obveza jedinice područne (regionalne) samouprave da izradi objedinjeni plan na području svoje nadležnosti.

Članak 40. – Nadležnost Ministarstva u poslovima vezanim za pomorsko dobro

Taksativno se navode nadležnosti Ministarstva temeljem ovoga Zakona.

Članak 41. – Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom

U članku se navodi što su sve sredstva namijenjena upravljanju pomorskim dobrom.

Članak 42. – Raspodjela sredstava

U ovom se članku propisuje način raspodjele sredstava državnog proračuna, proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave i proračuna jedinice lokalne samouprave, kao i obveza jedinice lokalne samouprave da sredstva prihode namjenski koristi za upravljanje pomorskim dobrom i financiranje, odnosno sufinanciranje, projekata na pomorskom dobru i aktivnosti koje imaju za cilj unapređenje pomorskog dobra u općoj upotrebi.

Članak 43. – Savjeta za pomorsko dobro i morske luke

Ovaj članak uređuje osnivanje i rad Savjeta za pomorsko dobro kao međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, a saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

DIO TREĆI – POSEBNA UPOTREBA I GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA**GLAVA I. – INSTITUTI RASPOLAGANJA POMORSKIM DOBROM****Članak 44. – Vrste instituta raspolaganja pomorskim dobrom**

Ovim člankom navode se instituti raspolaganja pomorskim dobrom koji se kasnije u Zakonu razrađuju.

GLAVA II. – POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA**Članak 45. – Određenje posebne upotrebe pomorskog dobra**

Ovim člancima propisuje se što je posebna upotreba pomorskog dobra i koja prava se mogu steći na temelju ugovora o posebnoj upotrebi. Pravo na posebnu upotrebu daje se odlukom, na zahtjev u upravnom postupku. Razrađene su odredbe propisivanjem nadležnosti za davanje odobrenja te način utvrđenja naknade za posebnu upotrebu. Davanje posebne upotrebe za infrastrukturu na dijelu pomorskog dobra predstavlja pandan tereta služnosti na nekretnini u vlasničkom sustavu Budući da se prihodi ne ostvaruju kao posljedica korištenja pomorskog dobra, ne radi o gospodarskom korištenju pomorskog dobra stoga pravni temelje ne može biti koncesija u smislu ovoga Zakona.

Članak 46. – Postupak davanja posebne upotrebe na pomorskom dobru

U članku se navodi postupak davanja posebne upotrebe i izričito se upućuje na upravni postupak, a navode se i nadležnosti za donošenje odluke o posebnoj upotrebi, ovisno o značaju zahvata za koji se posebna upotreba daje.

Članak 47. – Naknada za posebnu upotrebu pomorskog dobra

U članku se navodi da će za način određivanja visine naknade za posebnu upotrebu pomorskog dobra Vlada Republike Hrvatske propisati uredbom, a sam iznos naknade će ovisi o stupanju ograničenja opće upotrebe i značaju objekta, to jest, djelatnosti za koju se posebna upotreba daje. Temelj za određivanje naknade bit će četvorni metri zauzetog pomorskog dobra, uključujući i njegov kopneni i morski dio.

GLAVA III. – GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA**Članak 48. – Koncesija na pomorskom dobru**

Ovim Zakonom uređuje se koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra kako je definirana Zakonom o koncesijama. Koncesija na pomorskom dobru definira se je pravo kojim se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe i daje na gospodarsko korištenje pravnim osobama i fizičkim osobama registriranim za obavljanje

obrta, u pravilu temeljem javnog prikupljanja ponuda, a iznimno na zahtjev u strogo ograničenim slučajevima.

Članak 49. – Predmet koncesije na pomorskom dobru

U članku su taksativno navedene namjene planirane prostornim planom za koje se daje koncesija na pomorskom dobru.

Članak 50. – Pripremne radnje

Ovim člankom uređuju se dodatne radnje, pored propisanih Zakonom o koncesijama, koje je potrebno provesti kako bi se utvrdilo postojanje potrebe i interesa za provedbom postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru. Člankom se propisuje i nadležnost za provedbu prethodnih radnji ovisno o značaju zahvata u prostoru.

Članak 51. – Stručno povjerenstvo za koncesije

Ovaj članak uređuje posebitosti Stručno povjerenstvo za koncesije na pomorskom dobru, a sve u smislu trajanja mandata članova, načina imenovanja te stručna znanja koja članovi moraju imati. Također, propisuje se koji su članovi stalni, a koji promjenjivi u ovisnosti o predmetu koncesije.

Članak 52. – Nadležnost i rokovi za davanje koncesija izvan luka otvorenih za javni promet

Propisuju se nadležnost i rokovi koncesija izvan područja luka otvorenih za javni promet, obveza Davatelja koncesija da izradi Studiju opravdanosti davanja koncesije, a ukoliko postoje opravdani gospodarski interesi (primjerice, uvođenje nove, skupe tehnologije i slično) a Studija pokaže da se gospodarski učinci ne mogu ostvariti u najduljem roku trajanja koncesije, predloženi najdulji rokovi se mogu produžiti. Navodi se i tko provodi pripremne radnje, obveza ishođenja posebnih uvjeta od nadležnog središnjeg tijela državne uprave. Također se propisuje obveza objave namjere davanja koncesije u Elektroničkom oglasniku javne nabave, kao i objava odluke o koncesiji u službenom glasilu davatelja koncesije (za Vladu Republike Hrvatske to su Narodne novine).

Članak 53. – Koncesije na pomorskom dobru od interesa za Republiku Hrvatsku

Ovaj članak daje mogućnost da, ukoliko je određen projekt od interesa za Republiku Hrvatsku ili radi zaštite pomorskog dobra, Vlada Republike Hrvatske može odlukom dati koncesiju, preuzeti ugovor o koncesiji na način da stupi u položaj dosadašnjeg davatelja koncesije ili zabraniti davanje koncesije. Pravo koje se ovim člankom daje Vladi Republike Hrvatske proizlazi iz članka 9. Zakona kojim je propisano da pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu i odgovara Republika Hrvatska a da te poslove u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske.

Članak 54. Uvjeti pod kojima jedinica lokalne samouprave može biti davatelj koncesije

Ovim člankom uređuje se mogućnost da predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice (područne) regionalne samouprave, a na zahtjev jedinice lokalne samouprave ovlaštenje za davanje pojedine ili svih koncesija na području te jedinice lokalne samouprave povjeri jedinici lokalne samouprave do kraja tekućeg mandatnog razdoblja na koje je izabrano predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, ali i da oduzme to pravo u slučaju nepoštivanja odredaba ovoga Zakona ili propisa kojim se uređuju koncesije

Članak 55. – Određivanje roka na koji se daje koncesija

Povezuje se rok na koji se koncesija daje s konkretnim financijskim pokazateljima iz Studije opravdanosti davanja koncesije, uz obvezu da se rokom ne ograničava tržišno natjecanje više nego što je nužno da se osigura povrat i uzimajući u obzir i troškove koje koncesionar preuzima za vrijeme trajanja koncesije.

Članak 56. – Posebne pretpostavke za koncesionara

Propisuje posebne pretpostavke koje pored propisanih Zakonom o koncesijama, gospodarski subjekt mora ispunjavati za dobivanje koncesije na pomorskom dobru.

Članak 57. – Dokumentacija za zahvate u prostoru

Ovim člankom propisana je obveza davatelja koncesije na ishođenje lokacijske dozvole za koncesije koje uključuju gradnju, uz mogućnost davanja ovlaštenja zainteresiranoj osobi da istu ishodi u ime davatelja koncesije, a sve temeljem objavljenog javnog poziva. Odredbom se ograničava iznos troškova lokacijske dozvole na 3 % procijenjene vrijednosti investicije i obvezuje osoba koja je lokacijsku dozvolu ishodila da preda ponudu na natječaju. Smisao ove odredbe jest da se na ishođenje lokacijske dozvole ovlaste oni gospodarski subjekti koji su zaista zainteresirani za ulaganje u konkretan projekt.

Članak 58. – Naknada za koncesiju

Ovim člankom propisuje se kako se naknada za koncesiju na pomorskom dobru treba sastojati od stalnog i promjenjivog dijela, a početne iznose naknade kod raspisa javnog prikupljanja ponuda Uredbom će propisati Vlada Republike Hrvatske. Također, propisuje se mogućnost određivanja koncesijske naknade isključivo u stalnom dijelu, ako se studijom opravdanosti davanja koncesije to ocijeni opravdanim.

Članak 59. – Izmjene ugovora o koncesiji

Ovim člankom uređuje se poseban slučaj izmjene ugovora o koncesiji sukladno mogućnosti propisanoj člankom 62. stavkom 1. točkom 1. Zakona o koncesijama, dok se na sve ostale slučajeve izmjene ugovora o koncesiji primjenjuju odredbe Zakona o koncesijama.

Predviđa se i situacija kada koncesionar bude primoran na ulaganja koja nisu bila predviđena dokumentacijom za nadmetanje, a nužne su zbog događaja koji su posljedica više sile ili zbog prilagodbe novim tehnološkim rješenjima – primjerice, uvođenje infrastrukture za alternativna goriva, ugradnja senzora za praćenje pokazatelja zagađenosti zraka ili mora, ugradnja sustava za pročišćavanje i slično.

Članak 60. – Potkoncesija

U ovom članku definiraju se posebitosti potkoncesije na pomorskom dobru (koja mogućnost je predviđena i Zakonom o koncesijama) za djelatnosti radi obavljanja kojih je potrebna izgradnja građevina radi obavljanja srodnih djelatnosti (u odnosu na djelatnost za koju je dana koncesija), a navedeno je i da se potkoncesija nikada ne može dati za djelatnost za koju se daje koncesija jer bi to predstavljalo neopravdano izbjegavanje postupka dodjele koncesija te se navode uvjeti pod kojima se potkoncesija daje.

Članak 61. – Sporedna djelatnost

U ovom članku propisuje se da se određene djelatnosti mogu obavljati kao sporedne djelatnosti na području danom u koncesiju ako za njihovo obavljanje nije potrebno građenje građevina. Također je propisana obveza ishođenja suglasnosti davatelja koncesije na tako sklopljene ugovore o poslovnoj suradnji. Nadalje, propisana je zabrana sklapanja ugovora o poslovnoj suradnji za sporedne djelatnosti s gospodarskim subjektom koji ima dospjela nepodmirena dugovanja prema Republici Hrvatskoj. Sporedne djelatnosti su, primjerice,

pružanje usluga iz područja ugostiteljstva i turizma, koje obogaćuju ponudu koncesionara, ali ne predstavljaju glavnu djelatnost za koju je koncesija dana.

Članak 62. – Uređenje međusobnih odnosa po prestanku koncesije

Ovim člankom uređuju se prava koncesionara kod isteka koncesije. Novina jest pravo koncesionara na povrat neamortizirane građevinske vrijednosti objekata, kako bi se izbjegli dugotrajni i spori sudski postupci. Povrat neamortizirane građevinske vrijednosti objekta izrađivati će ovlašteni sudski vještak, kako bi se osigurala objektivnost i stručna razina procjene u svakom pojedinom slučaju.

Članak 63. – Koncesija na zahtjev

Ovim člankom propisuju se taksativno slučajevi kada je moguće ishoditi koncesiju na zahtjev, koja je predviđena i u krovnom propisu Zakonu o koncesijama. Davanje koncesije na zahtjev predviđeno je za slučajeve kada nije oportuno raspisivati javno prikupljanje ponuda, primjerice za korištenje snage mora za grijanje i hlađenje ili korištenje morske vode za punjenje bazena morskom vodom. Nadalje, kroz institut koncesije na zahtjev štite se mala tradicionalna brodogradilišta koja predstavljaju hrvatsku kulturnu baštinu, ali i sportske luke u sustavu vrhunskog sporta. Također, koncesija na zahtjev predviđena je za industrijske i ribarske luke koje po svom položaju čini neodvojivu tehnološku ili funkcionalnu cjelinu sa samo jednim postrojenjem, a sve iz razloga da natječaj ne bi poslužio kao osnova za ucjenjivanje gospodarstvenika postrojenja u pozadini. Koncesija na zahtjev može se dati i za plaže posebne namjene, budući da iste udovoljavaju zahtjevima posebnih grupa korisnika. Javna morska plaža i/ili priveziše može se dati na zahtjev ako po svom položaju čini neodvojivu tehnološku ili funkcionalnu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim objektom u građevinskom području ugostiteljsko turističke namjene, no u tom slučaju zakon predviđa da naknada ne može biti niža od dvostruke naknade postignute na natječaju za takav ili sličan predmet koncesije u godini podnošenja zahtjeva. Koncesija na zahtjev ne daje pravo ograđivanja ove plaže niti bilo kakvo pravo koncesionaru da onemogući pristup svima plaži.

Članak 64. – Postupak davanja koncesije na zahtjev i sadržaj zahtjeva

U ovom članku propisan je postupak predaje zahtjeva za ishođenje koncesije na zahtjev. Propisano je kome se zahtjev podnosi, propisano je i što mora biti priloženo tom zahtjevu. Naknada za koncesiju i rok na koji se koncesija na zahtjev daje odredit će se Studijom opravdanosti davanja koncesije.

Članak 65. – Založno pravo na koncesiji

U članku se određuje osnivanje založnog prava na pravu koncesije na pomorskom dobru, a koji institut je već predviđen u Zakonu o koncesijama. Propisano je da se založno pravo na pravu koncesije na pomorskom dobru stječe upisom u upisnik koncesija, a prestaje brisanje. Zbog specifičnosti namirenja u postupku ovrhe na koncesiji, to jest, na pravu gospodarskog korištenja pomorskom dobru, postavljeno je ograničenje tako da se na svakom pravu koncesije može kao teret upisati samo jedan zalog.

Bitno je istaknuti kako se radi o zalogu na pravu, a ne zalogu na nekretninama koje su dane koncesiju. Naime, kako je pomorsko dobro opće dobro na kojem se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava, na nekretnini koja je pomorsko dobro ne može se upisati založno pravo.

Članak 66. – Sporazum o osnivanju založnog prava

Kako bi se zalog upisao u Upisnik koncesija, propisano je da zahtjevu treba biti dostavljen založni sporazum s navedenom obvezom na činidbu i s klauzulom ovršnosti te mora biti solemniziran.

Članak 67. – Upis založnog prava na koncesiji

Navodi se tko je ovlašten podnijeti prijedlog za upis založnog prava na koncesiji.

Članak 68. – Prava založnog vjerovnika po dospijeću tražbine

U članku se opisuje postupak namirenja po dospijeću tražbine osigurane založnim pravom na koncesiji; vjerovnik tada može sam stupiti na mjesto koncesionara ako zadovoljava uvjete propisane ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama, to jest, može predložiti treću osobu koja zadovoljava uvjete za koncesionara u predmetnom slučaju. Davatelj koncesije može uskratiti suglasnost samo ako založni vjerovnik ili treća osoba koju je predložio ne ispunjava sve uvjete sposobnosti.

Članak 69. – Namirenje založnog vjerovnika prijenosom koncesije

U članku se navode prava vjerovnika koja on ima u slučaju neispunjenja obveze od strane koncesionara. Davatelj koncesije može prenijeti koncesiju na založnog vjerovnika, pod uvjetom da on ispunjava sve opće i posebne pretpostavke za koncesionar. Vjerovnik može i predložiti treću osobu koja ispunjava uvjete za koncesionara.

Članak 70. – Primjenjivost propisa koji uređuje koncesije i založno pravo

U članku se izričito navodi da će se na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primijeniti opći propisi koji uređuju koncesije i propisi koji uređuju založna prava.

Članci 71. – Dozvole na pomorskom dobru

Dozvola na pomorskom dobru je upravni akt kojim se ovlašteniku daje vremenski ograničeno pravo na obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, kojom se ne ograničava niti isključuje opća upotreba pomorskog dobra. Za obavljanje djelatnosti može služiti isključivo jednostavna građevina koja se prema posebnim propisima kojima se uređuje građenje ne smatraju građenjem

Dok koncesija na pomorskom dobru predviđa ograničenje, odnosno isključenje opće upotrebe pomorskog dobra, dozvola na pomorskom dobru daje se za obavljanje djelatnosti kojom se opća upotreba pomorskog dobra ne smije ograničiti niti isključiti. Tako u slučaju da je dozvola na pomorskom dobru dana za iznajmljivanje ležaljci i suncobrana ta sredstva moraju stajati složena na mikrolokaciji iz dozvole, a tek na zahtjev zainteresirane osobe staviti na konkretnu lokaciju na plaži. Dakle radi se o obavljanju djelatnosti stoga sredstva koja se iznajmljuju ne smiju zauzimati plažu dok nisu u najmu, niti dozvola na pomorskom dobru smije kao mikrolokaciju odrediti cijelu plažu.

Isto tako, budući da se temeljem dozvole na pomorskom dobru opća upotreba pomorskog dobra ne ograničava niti isključuje, obveza redovnog održavanja pomorskog dobra ostaje u obvezi jedinice lokalne samouprave te se ne smije prenositi na ovlaštenika dozvole na pomorskom dobru.

Dozvola na pomorskom dobru daju se u skladu s planom upravljanja pomorskim dobrom, na temelju provedenog javnog natječaja na rok od dvije do pet godina. Javni natječaj za dodjelu dozvola na pomorskom dobru mora se objaviti u službenom glasilu, na oglasnoj ploči, na službenoj internetskoj stranici jedinice lokalne samouprave i najmanje u jednom dnevnom listu najkasnije do 1. veljače tekuće godine, a u protivnom će se smatrati se da se u tekućoj godini neće davati dozvole na pomorskom dobru.

Temeljem zaprimljenih ponuda na javnom natječaju i odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, rješenje o davanju dozvole na pomorskom dobru najpovoljnijem ponuditelju donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave.

Članak 72. – Prava i obveze ovlaštenika dozvole na pomorskom dobru

U članku se propisuju prava i obveze ovlaštenika dozvole na pomorskom dobru. Također, ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske podzakonskim propisom detaljno raspisati vrste djelatnosti, visinu minimalne naknade i ostale detalje u vezi pripreme i provedbe natječaja, kao i ocjenjivanja ponuda.

Članak 73. – Upisnik koncesija

Ovim člankom uređuje se Upisnik koncesija kao javna knjiga vođena u elektroničkom obliku u koju su svi davatelji koncesije i posebne upotrebe dužni upisivati podatke o danim koncesijama i posebnoj upotrebi. Upisnik koncesija predstavlja zaseban dio Jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

Članak 74. – Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske

Propisana dužnost ustrojavanja i vođenja nacionalne baze podataka o pomorskom dobru koja će sadržavati sve relevantne podatke o pomorskom dobru: granice pomorskog dobra, koncesije, posebnu upotrebu, luke otvorene za javni promet. Ova baza podataka predviđena je kao aplikacija koja će biti većim dijelom javna. Uspostavljanje jedinstvene nacionalne baze dio je strategije sustavne digitalizacije prostornih podataka Republike Hrvatske.

Članak 75. – Privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Institut privremenog gospodarskog korištenja pomorskog dobra omogućuje Vladi Republike Hrvatske da u slučaju nastupa izvanrednih okolnosti, to jest, više sile, a iz razloga sprečavanja nastanka štete povjeri mjesno nadležnoj lučkoj upravi luku posebne namjene. Radi se o situacijama kada nije dovršen postupak dodjele nove koncesije, u slučaju da dosadašnji koncesionar umre ili prestane postojati, ako je istekao rok koncesije, a nisu ispunjene pretpostavke za dodjelu nove koncesije ili ako se luka se nezakonito koristi, itd. Rok na koji se pomorsko dobro može predati na privremeno gospodarsko korištenje lučkoj upravi je najviše jedna godina. Ako istekne rok od 1 godine za rješavanje problema zbog kojih je pomorsko dobro dano na privremeno upravljanje, ono se stavlja u opću upotrebu.

DIO ČETVRTI – MORSKE PLAŽE

Članak 76. – Podjela morskih plaža

Ovim člankom morske plaže se javne i morske plaže posebne namjene. Javne plaže se dalje dijele na prirodne i uređene morske plaže. Izričito se obvezuje osoba koja upravlja plažom (neovisno o tome je li to jedinica lokalne samouprave ili koncesionar), da je štiti i održava (postavi i redovito prazni spremnike predviđene a odlaganje otpada, čisti sanitarne čvorove i održava raslinje i zelene površine na i oko plaže) i da osigurava javni interes pri njenom korištenju. Izričito je zabranjeno ograđivanje javnih plaža ili drugo ograničenje pristupa javnoj plaži, a zabranjena je i naplata pristupa javnoj plaži. Javna plaža ne smije se isključiti iz opće upotrebe.

Članak 77. – Dohranjivanje morske plaže

U članku se definira dohranjivanje morske plaže, propisuje materijal kojim se plaža smije dohranjivati, kao i najveća dozvoljena količina materijala za dohranu. Upravo zbog velike raznolikosti u konfiguraciji i površini pojedinih plaža diljem Jadrana, te u slučaju iznimnih situacija poput nevremena i snažnog juga, ograničenje količine iznimno se može prekoračiti ukoliko 0,35 kubnih metara materijala nije dovoljno za nadomještanje obalne crte, uz suglasnost upravnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu rada je zaštita okoliša i prirode.

Članak 78. – Prirodna morska plaža

U ovom članku definira se prirodna plaža, kao javna plaža infrastrukturno neopremljena i očuvanih prirodnih obilježja. Zabrana naplate pristupa i ograđivanje prirodne plaže.

Članak 79. – Uređena morska plaža

U članku se definira uređena morska plaža, ako javna plaža opremljena rampama za pristup osobama smanjene pokretljivosti, sanitarnim čvorom, informativnom pločom s istaknutom kakvoćom mora za kupanje. Uređenu morski plažu također se ne smije ograđivati niti se smije naplaćivati pristup.

Članak 80. – Morska plaža posebne namjene

Plaža posebne namjene je morska plaža koja udovoljava zahtjevima posebnih grupa korisnika. Plaže posebne namjene su naturističke plaže i plaže za liječenje i rehabilitaciju, Ratio ovakve odredbe jest osigurati da naturalni turisti ne budu izloženi neugodnostima, ali i da se osjećaju sigurnijima od pedofila i/ili osoba koje razmjenjuju dječju pornografiju. S druge strane plaže posebne namjene služe i za liječenje i rehabilitaciju, u kojem slučaju se mogu dati u koncesiju isključivo ustanovi u sustavu zdravstva.

Članak 81. – Načelo zadovoljenja javnog interesa

Propisuje se obveza davatelja koncesije prilikom odlučivanja o površini plaže na kojoj koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti osigurati i štititi javni interes korištenja plaže. Tako koncesija za javnu plažu u naselju mora se davati na način da cijela plaža bude dostupna svima na korištenje, a na najviše 40% kopnenog i 20% morskog dijela plaže koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana, dok se koncesija za javnu plaže izvan naselja mora se davati na način da na najviše 60% kopnenog i 40% morskog dijela plaže koncesionar može obavljati gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana. Bitno je istaknuti da cijela plaža mora biti dostupna svima, neovisno o tome da li žele ili ne koristiti usluge koje koncesionar pruža na plaži.

DIO PETI – MORSKE LUKE

GLAVA I. – RAZVRSTAJ MORSKIH LUKA

Članak 82. – Razvrstaj luka prema namjeni

Prema svojoj namjeni morske luke dijele se na luke otvorene za javni promet i luke posebne namjene.

Članak 83. - Iskrcajna mjesta za iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova

Člankom je propisano da ministar uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove ribarstva odlukom određuje popis iskrcajnih mjesta za iskrcaj ulova iz gospodarskog ribolova, koja odluka sadrži naziv luke, podatke o lučkoj upravi, odnosno o koncesionaru koji upravlja lukom, geografske koordinate luke, radno vrijeme i kontakt telefon. Budući da je pitanje iskrcajnih mjesta uređeno Zakonom o morskome ribarstvu, ovaj članak stupa na snagu danom stupanja na snagu izmjena Zakona o morskome ribarstvu.

Članak 84. – Razvrstaj luka otvorenih za javni promet

Luke otvorene za javni promet razvrstavaju se s obzirom na opseg lučkih djelatnosti, operativnu opremljenost luke, duljinu operativne obale, broj vezova te planirani razvoj luke i njen prometni i gospodarski značaj. Mjerila za razvrstaj luka otvorenih za javni promet propisuje Vlada Republike Hrvatske dok ministar odlukom razvrstava luke otvorene za javni promet. Člankom se također propisuje obveza lučkim upravama da prate promjenu svih

kriterija za luke kojima upravlja kao i dužnost izvješćivanja Ministarstva ako pojedina luka tri uzastopne godine ispunjava uvjete za drugačiji razvrstaj.

Članak 85. – Razvrstaj luka posebne namjene prema značaju

Luke posebne namjene razvrstavaju se prema značaju na luke državnog značaja i luke županijskog značaja, a sve prema površini kopnenog i morskog dijela luka.

GLAVA II. – LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

Članak 86. – Osnovne odredbe

Ovim člankom definiraju se luke otvorene za javni promet, način određivanja namjene dijelova luke, te kako luke mogu obuhvaćati više lučkih bazena, sidrišta i izdvojenih lučkih bazena.

Članak 87. – Utvrđivanje obuhvata lučkog područja luke otvorene za javni promet

Ovim člankom propisuje se do obuhvat luka otvorenih za javni promet utvrđuje osnivač, na prijedlog lučke uprave i na način da nije u suprotnosti s prostornim planovima. Naime, lučko područje luke otvorene za javni promet treba se utvrditi tako da obuhvati sva područja, koja se u stvarnosti koriste kao lučka područja, a izvan su lučkog sustava, a sve kako bi se postojeća infrastruktura održavala i osigurao dovoljan broj sigurnih komunalnih vezova.

Članak 88. – Tijela lučke uprave

Definiraju se tijela lučke uprave

POGLAVLJE I.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOG (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Članak 89. – Lučka uprava

U članku se definira lučka uprava kao javna ustanova osnovana radi upravljanja i korištenja luke otvorene za javni promet. Lučke uprave luka otvorenih za javni promet od osobitog (međunarodnog) interesa za Republiku Hrvatsku osniva Republika Hrvatska, a u njeno ime osnivačka prava izvršava Vlada Republike Hrvatske.

Članak 90. – Djelatnost lučke uprave

Propisuje se da je djelatnost lučke uprave upravljanje i korištenje luke otvorene za javni promet djelatnost od osobitog interesa za Republiku Hrvatsku, a da se obavlja se kao javna služba.

Članak 91. – Poslovi lučke uprave

Ovim člankom taksativno se navode poslovi lučke uprave te posebno propisuje da je davanje koncesije i posebne upotrebe posao koji se obavlja kao javna ovlast, a sve iz razloga što se radi o upravnom postupku.

Članak 92. – Upravno vijeće

Ovim člankom se propisuje da lučkom upravom upravlja upravno vijeće te taksativno propisuju nadležnosti upravnog vijeća.

Članak 93. – Sastav i način imenovanja upravnog vijeća

Određuje se sastav, koji čine predsjednik i 6 članova, kao i način imenovanja upravnog vijeća, mandat. Propisuje se da dva člana čine predstavnik jedinice lokalne samouprave, predstavnik jedinice područne (regionalne) jedinice na čijem se području je luka otvorena za javni promet, te iznimka da, ako luka otvorena za javni promet obuhvaća područje više jedinica lokalne

samouprave (to jest, gradova ili općina), ili više jedinica (područne) regionalne samouprave, predstavnika predlaže izvršno tijelo jedinice regionalne (područne) samouprave na čijem području se ne nalazi sjedište luke.

Članak 94. – Ravnatelj

Ovim člankom propisuje se da je poslovni i stručni voditelj lučke uprave ravnatelj te da je ravnatelj odgovoran za organizaciju i vođenje poslovanja lučke uprave, da predstavlja i zastupa lučku upravu te odgovara za zakonitost rada lučke uprave.

Članak 95. – Način imenovanja ravnatelja

Propisuje se obveza provedbe javnog natječaja za izbor ravnatelja, a navedeni su i uvjeti kojima, pored uvjeta propisanih statutom lučke uprave, osoba koja se imenuje za ravnatelja mora udovoljavati.

Članak 96. – Dužnosti ravnatelja

Ovim člankom taksativno se navode dužnosti ravnatelja.

Članak 97. – Razrješenje ravnatelja

Ovim člankom propisuje se pravo upravnog vijeća da razriješi ravnatelja i prije isteka mandata, kao i razlozi za razrješenje.

Članak 98. – Financiranje lučke uprave

Propisuju se prihodi lučke uprave ali i namjena tih prihoda. Naime, prihodi lučke uprave su strogo namjenski.

Članak 99. – Lučke tarife

Propisuje se da se lučke tarife sastoje od lučkih pristojbi i lučkih naknadi te da moraju biti javno objavljene.

Članak 100. – Lučke pristojbe

Člankom je propisano da se lučke pristojbe plaćaju za upotrebu lučke infrastrukture, te se taksativno propisuju vrste lučke pristojbe.

Članak 101. – Pristojba za upotrebu obale

Određuje se pristojba za upotrebu obale kao pristojba za korištenje luke u svrhu ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina, da se može odrediti s obzirom na količinu i vrstu tereta, odnosno broj putnika i vozila ili duljinu obale, odnosno plovnog objekta te da je obveznik plaćanja pristojbe za upotrebu obale vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 102. – Brodska ležarina

Određuje se brodska ležarina kao pristojba koja se plaća se za korištenje luke u bilo koju drugu svrhu osim radi ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina, da se može odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg brod koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu broda te da je obveznik plaćanja pristojbe za upotrebu obale vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 103. – Pristojba za vez

Određuje se pristojba za vez kao pristojba koja se plaća se za upotrebu veza u luci, da se može se odrediti samo u odnosu na vrijeme tijekom kojeg plovni objekt koristi luku i s

obzirom na duljinu i namjenu istoga te da je obveznik plaćanja pristojbe za upotrebu obale vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 104. – Sigurnosna pristojba

Određuje se sigurnosna pristojba kao pristojba koja se plaća se za obavljanje poslova sigurnosne zaštite, da se može se samo za vrijeme tijekom kojeg brod, na koji se primjenjuju odredbe sigurnosne zaštite pomorskih brodova i luka propisane posebnim propisom, koristi luku te da je obveznik plaćanja pristojbe za upotrebu obale vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 105. – Nalog za plaćanje lučke pristojbe

Propisuje se da je nalog za plaćanje lučke pristojbe je ovršna isprava, kako bi se osigurao lakši način naplate u slučaju da obveznik ne plati dužnu tarifu.

Članak 106. – Lučke naknade

Lučke naknade korisnici lučkih usluga plaćaju koncesionaru za usluge koje im koncesionar stvarno isporuči, a plaćaju se za obavljene usluge lučkih djelatnosti koje se obavljaju na temelju koncesije. Najviše iznose lučkih naknada donosi koncesionar samostalno ali do visine koju lučka uprava utvrđuje posebno za svaku od lučkih djelatnosti koje su predmet koncesije.

Članak 107. – Lučke djelatnosti

Ovim člankom lučke se djelatnosti dijele na osnovne lučke djelatnosti i pomoćne lučke djelatnosti, a u ovisnosti o značaju pojedine lučke usluge za uredno funkcioniranje luke.

Članak 108. – Stjecanje prava na obavljanje lučkih djelatnosti

Propisuje se da se pravo na obavljanje lučkih djelatnosti stječe na temelju koncesije, u skladu s posebnim propisom kojim je uređena uspostava okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka.

Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti koja obuhvaća pravo isključivog korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje i/ili pravo na gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje daje na temelju javnog natječaja, dok se koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti koja ne zahtijeva isključivo korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje niti gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje daje na zahtjev

Članak 109. – Osiguranje pružanja usluga od javnog interes

Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje se, u pravilu, za obavljanje jedne lučke djelatnosti, no ako ne postoji gospodarski interes ili gospodarska opravdanost za obavljanje jedne lučke djelatnosti, lučka uprava će povezivanjem više djelatnosti u jednoj koncesiji osigurati gospodarsku opravdanost i pružanje usluga od javnog interesa.

Članak 110. – Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet

Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet je upravno vijeće lučke uprave, koje je ovlašteno koncesiju koja zahtijeva gradnju objekata podgradnje i nadgradnje dati na razdoblje do 30 godina, a ako ne zahtijeva gradnju objekata nadgradnje na razdoblje do 10 godina. Međutim, ako se ukupni gospodarski učinci koncesije ne mogu ostvariti u roku od 30 godina lučka uprava može dati koncesiju na rok do 50 godina uz prethodnu suglasnost ministra na obavijest o namjeri davanja koncesije.

Članak 111. – Posebna upotreba dijela luke otvorene za javni promet

Ovim člankom propisuje se pravo upravnog vijeća lučke uprave da na području luka kojim upravlja daje posebnu upotrebu za gradnju i/ili upotrebu građevina za potrebe tijela državne

uprave i pravnih osoba s javnim ovlastima, čija je djelatnost u neposrednoj svezi s lučkim područjem ili sa sigurnošću plovidbe, održavanjem objekata sigurnosti plovidbe i radijske službe na pomorskim plovnim putovima, a koje se obavljaju u javnom interesu i za gradnju i/ili održavanje infrastrukture, koja se dijelom nalazi na lučkom području i čija izgradnja je uređena posebnim propisom, a može se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, elektronička komunikacijska infrastruktura i dr.).

Članak 112. – Odluka o posebnoj upotrebi

Ovim člankom uređen je postupak davanja posebne upotrebe dijela luke otvorene za javni promet, a daje se u upravnom postupku na zahtjev.

Članak 113. – Privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet

Ovim člankom uređuje se privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet za održavanje kulturnih manifestacija, sajmova, ribarske večeri i sl., a što je novina u Zakonu. Ovo pravo se stječe na temelju koncesije koja se daje na zahtjev, a na rok ne duži od mjeseca dana u jednoj godini.

Članak 114. – Primjena općih odredaba

Ovim člankom upućuje se na primjenu općih odredaba Zakona u odnosu na sva pitanja vezana za koncesije.

POGLAVLJE II. – LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA.

Članak 115. – Županijska lučka uprava

Ovim člankom uređuje se osnivanje županijske lučke uprave radi gradnje, upravljanja i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja. Osnivač županijske lučke uprave je jedinica područne (regionalne) samouprave, a odluku o osnivanju županijske lučke uprave donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, koja ima osnivačka prava. Ovim člankom propisano je da je županijska lučka uprava je pravna osoba s javnim ovlastima, a sve iz razloga što upravno vijeće lučke uprave donosi odluku o koncesiji i posebnoj upotrebi u upravnom postupku.

Članak 116. – Djelatnosti županijske lučke uprave

Ovim člankom uređuje se djelatnost lučke uprave. U ovom dijelu uvodi se novina u smislu da se ovlašćuje lučka uprava da obavlja lučke djelatnosti sama, a ne putem koncesionara. Na taj način povećat će se prihodi lučkih uprava, osigurati obavljanje djelatnosti od javnog interesa te osigurati bolje upravljanje i bolji red u lukama.

Člana 117. – Upravno vijeće županijske lučke uprave

Ovim člankom se propisuje da županijskom lučkom upravom upravlja upravno vijeće te taksativno propisuju nadležnosti upravnog vijeća.

Članak 118. – Sastav i način imenovanja Upravnog vijeća

Navodi se kako se imenuje i sastavlja upravno vijeće i to na način da upravno vijeće ima predsjednika i četiri člana koje imenuje i razrješava izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, s time da predsjednika i dva člana izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave imenuje samostalno, jednog člana na prijedlog Ministarstva, a

jednog na prijedlog svih jedinica lokalne samouprave na čijem području se nalaze luke kojima upravlja županijska lučka uprava.

Članak 119. – Ravnatelj

Ovim člankom propisuje se da je ravnatelj poslovodni i stručni voditelj županijske lučke uprave, da organizira i vodi poslovanje županijske lučke uprave, predstavlja i zastupa županijsku lučku upravu te da je odgovoran za zakonitost rada županijske lučke uprave.

Članak 120. – Način imenovanja ravnatelja

Ovim člankom propisano je da ravnatelja na temelju javnog natječaja i zapisnika stručne komisije, imenuje Upravno vijeće te da se za ravnatelja se može imenovati osoba koja ispunjava uvjete propisane statutom županijske lučke uprave na mandat od četiri godine.

Članak 121. – Dužnosti ravnatelja

Ovim člankom taksativno se navode dužnosti ravnatelja.

Članak 122. – Razrješenje ravnatelja

Ovim člankom propisuje se pravo upravnog vijeća da razriješi ravnatelja i prije isteka mandata, kao i razlozi za razrješenje.

Članak 123. – Financiranje županijske lučke uprave

Propisuju se prihodi lučke uprave ali i namjena tih prihoda. Naime, prihodi lučke uprave su strogo namjenski.

Članak 124. – Lučke tarife

Ovim člankom propisano je da županijska lučka uprava naplaćuje jedinstvenu lučku tarifu koja se sastoji od lučke pristojbe i lučke naknade za uslugu koju je pružila. Također, propisano je da lučke tarife koje donese županijska lučka uprava mora javno se objaviti na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama, a u skladu s njenim općim aktima. Člankom se propisuje da lučke pristojbe ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Članak 125. – Nalog za plaćanje lučke tarife

Propisuje se da je nalog za plaćanje lučke pristojbe je ovršna isprava, kako bi se osigurao lakši način naplate u slučaju da obveznik ne plati dužnu tarifu.

Članak 126. – Koncesija za obavljanje lučke djelatnosti

Člankom je propisano da za točno propisane lučke djelatnosti županijska lučka uprava može iznimno dati koncesiju.

Članak 127. – Dijelovi luka županijskog i lokalnog značaja

Člankom se propisuju dijelovi lučkog područja luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja, kao i dijelovi luke koji se primarno moraju odrediti u svakoj luci, a u cilju zadovoljavanja javne funkcije luke.

Članak 128. – Operativni dio luke

Operativni dio luke otvorene za javni promet služi pristajanju brodova u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu, brodova i brodica koji prevoze teret radi ukrcaja i iskrcaja, brodova i brodica za povremeni prijevoz putnika te jahti u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika i osoba

Članak 129. – Komunalni dio luke

Komunalni dio luke otvorene za javni promet služi za stalni vez brodova i brodica, a dijeli se na dio luke namijenjen za stalni vez brodova i brodica registriranih za gospodarstvo i dio luke namijenjen za stalni vez brodica registriranih za osobne potrebe, s time da je na komunalnom dijelu luke otvorene za javni promet namijenjenom za gospodarstvo dozvoljeno obavljanje djelatnosti ukrcaja i iskrcaja osoba i/ili iznajmljivanje plovnog objekta, sukladno namjeni broda ili brodice za koji je ugovor o stalnom vezu zaključen. Nadalje, članak propisuje da županijska lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom plovnog objekta za plovni objekt, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave, a da pednost za dobivanje jednog stalnog veza imaju vlasnici plovnih objekata, koji imaju prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi. Kako bi se osigurala transparentnost u dodjeli vezova županijska lučka uprava dužna je javno objaviti listu sklopljenih ugovora o stalnom vezu i listu čekanja, koje liste sadrže podatak o imenu ili registarskoj oznaci plovnog objekta i vlasniku istog.

Članak 130. – Nautički dio luke

Nautički dio luke otvorene za javni promet služi za vez brodova, velikih putničkih jahti, jahti i brodica.

Članak 131. – Ribarski dio luke otvorene za javni promet (ribarska luka)

Ribarski dio luke otvorene za javni promet (Ribarska luka) služi za vez ribarskih brodova i brodica, a sastoji se od operativne obale i stalnog veza za ribarske brodove i brodice. Ugovor o stalnom vezu na ribarskom dijelu luke županijska lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom ribarskog broda/brodice, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave, s time da prednost za dobivanje jednog veza u ribarskom dijelu luke otvorene za javni promet ima vlasnik ribarskog broda/brodice, koji ima prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi.

Članak 132. – Sportski dio luke otvorene za javni promet

U cilju osiguravanja razvoja sporta novina u Zakonu je sportski dio luke koji služi za vez, dizanje i spuštanje brodica, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu pravnih osoba u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku, koji se bave sportovima na ili u moru i njihovih članova, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

Članak 133. – Servisni dio luke otvorene za javni promet

Također, kako bi se osiguralo održavanje brodica novina u Zakonu je servisni dio luke koji služi za dizanje spuštanje i izvlačenje brodica, te ostalih plovila radi obavljanja djelatnosti servisiranja plovnih objekata.

Članak 134. – Način određivanja namjene dijelova luke otvorene za javni promet

Propisuje se da se namjena pojedinog dijela luke uređuje pravilnikom o redu u luci, a u skladu s kriterijima koje ministar propisuje podzakonskim aktom.

Članak 135. – Primjena odredaba koje se odnose na luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja

Propisuj se da ako neko pitanje nije uređeno u ovoj glavi Zakona, na odgovarajući način primijenit će se odredbe prethodne glave – luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

GLAVA III. – LUKA POSEBNE NAMJENE

Članak 136. – Podjela luka posebne namjene

U članku se navode vrste luka posebne namjene, ovisno o namjeni prostora, to jest, gospodarskoj djelatnosti koja se obavlja na području luke posebne namjene.

Članak 137. – Vojna luka

Vojna luka je luka koja služi isključivo pristajanje, sidrenje i zaštitu hrvatskih ratnih brodova i brodice i hrvatskih javnih brodova i brodice, u skladu s posebnim propisima, a kojom upravlja ministarstvo nadležno za poslove obrane.

Članak 138. Brodogradilišna luka

Brodogradilišna luka služi obavljanju gospodarskih djelatnosti koje su u funkciji gradnje, popravka i održavanja pomorskih objekata, a koristi se temeljem koncesije

Članak 139. – Industrijska luka

Industrijska luka služi ukrcaju, iskrcaju, prekrcaju i skladištenju ili daljnjem transportu tereta kojeg koncesionar koristi za vlastitu proizvodnju i/ili obradu i/ili preradu u obavljanju registrirane djelatnosti i za potrebe proizvodnog procesa koncesionara.

Članak 140. – Ribarska luka

Člankom se definira ribarska luka, koja nije dio luke otvorene za javni promet, a namijenjena je isključivo za prihvat, čuvanje i održavanje ribarskih plovila, alata i opreme, a koristi se temeljem koncesije.

Članak 141. – Luka nautičkog turizma

Luka nautičkog turizma je određena je kao luka namijenjena za prihvat, smještaj i servis plovila, opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima.

Članak 142. – Sportska luka

Sportska luka služi pristajanju, čuvanju i održavanju brodice, upisanih u hrvatski upisnik brodova s namjenom za osobne potrebe, u vlasništvu članova i koncesionara sportske luke. Koncesija za sportsku luku daje se pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku, koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije. Novina u Zakonu je mogućnost pružanja usluge održavanja brodice, ugostiteljske usluge, uslugu dizanja i spuštanja brodice, uslugu smještaja sportaša, uslugu prodaje opreme za plovila i sportska natjecanja te drugo u funkciji razvoja sporta i u skladu s prostornom planu sve na kopnenom dijelu luke. Međutim koncesionar je dužan ostvareni prihod namjenski koristiti za razvoj sporta te održavanje i unaprjeđenje lučke suprastrukture i infrastrukture, bez ostvarivanja dobiti.

Članak 143. – Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom služi pristajanju i opskrbi gorivom plovnih objekata i vozila, a po svom smještaju predstavlja zasebnu lučku cjelinu.

GLAVA IV. – SIDRIŠTE

Članak 144. – Prirodno morsko sidrište

Prirodno morsko sidrište definira se kao dio morskog akvatorija potpuno očuvanih prirodnih karakteristika, izvan zaštićenih područja, koje služi za sigurno sidrenje i označeno je na nautičkim kartama i službenim pomorskim publikacijama. Za prirodno sidrište ne može se dati koncesija, postavljati sidreni sustavi niti se sidrenje ne može naplaćivati. Prirodno morsko sidrište je uvijek u općoj upotrebi.

Članak 145. – Nautičko sidrište

Nautičko sidrište se definira kao dio morskog akvatorija opremljeno napravama za sidrenje koji se gospodarski se koristi putem koncesije sukladno ovom Zakonu.

GLAVA V. - PRIVEZIŠTE

Članak 146. – Privezište

Novina u Zakonu jest definiranje privezišta kao nedjeljivi prostor upotrebljive obale duljine do 50 metara s pripadajućim sidrenim sustavom i dio morskog akvatorija, koje služi za privez brodica i jahti. Prostorno ograničenje privezišta uneseno je u Zakon kako bi se osigurala jasna razlika između privezišta i luke.

Članak 147. – Servisno privezište

Novina u Zakonu jest definiranje servisnog privezišta, koje služi obavljanju djelatnosti servisiranja plovnih objekata i namijenjeno je za pristajanje plovila radi servisa. Prostorno ograničenje servisnog privezišta uneseno je u Zakon kako bi se osigurala jasna razlika između privezišta i brodogradilišne luke.

Članak 148. – Privremeno pontonsko privezište

U članku je definiran institut privremenog pontonskog privezišta. Do uvođenja tog instituta došlo je zbog prepoznavanja problema u praksi, gdje pojedini ugostiteljski objekti uz more dobiju minimalne tehničke uvijete za obavljanje djelatnosti pristup gostiju tom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju. Bitno je istaknuti kako privremeno pontonsko privezište ne smije biti postavljeno najduže šest mjeseci u jednoj kalendarskoj godini,

DIO ŠESTI

GLAVA I. – RED NA POMORSKOM DOBRU

Članak 149. – Odluka o redu na pomorskom dobru

4. Ovim člankom uvodi se novina u Zakonu, a u cilju boljeg nadzora nad pomorskim dobrom od strane jedinice lokalne samouprave. Red na pomorskom dobru je cjelovit sustav mjera i radnji kojima se osigurava zaštita i održavanje pomorskog dobra u općoj upotrebi. Odluku o redu na pomorskom dobru donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave te istom propisuje način uređenja i korištenja pomorskog dobra u općoj upotrebi za gospodarske i druge svrhe, građenje građevina koje se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole i glavnog projekta te održavanje reda na pomorskom dobru u općoj upotrebi, način održavanje čistoće i čuvanje površina pomorskog dobra u općoj upotrebi, osiguranje nesmetanog prolaska duž pomorskog dobra, te mjere za provođenje mjera za održavanje reda na pomorskom dobru koje poduzima pomorski redar, obveze pravnih i fizičkih osoba i prekršajne odredbe.

Članak 150. – Upravno tijelo jedinice lokalne samouprave i čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode

Ovim člankom se propisuje da poslove provedbe reda na pomorskom dobru obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave određeno općim aktom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o ustroju upravnih tijela, odnosno čuvarska služba zakonom zaštićenog dijela prirode.

Članak 151. – Pomorski redari i čuvari zakonom zaštićenog dijela prirode

Člankom se propisuje da poslove nadzora koje na temelju ovoga Zakona obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave provode pomorski redari, ovlaštene službenici tog tijela, odnosno čuvari zakonom zaštićenog dijela prirode.

Članak 152. – Stjecanje i gubitak ovlaštenja za obavljanje poslova pomorskog redara i čuvara zakonom zaštićenog dijela prirode

Člankom se propisuje da pomorski redari, odnosno redari zaštićenog dijela prirode stječu i gube ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi na temelju rješenja kojeg donosi Ministarstvo, a na zahtjev izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, kao i razlozi za ukidanje rješenja kojim je pomorski redar stekao ovlaštenje za obavljanje određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.

Članak 153. – Stručno osposobljavanje pomorskih redara i čuvara zaštićenih dijelova prirode

Člankom se propisuje obveza stručnog osposobljavanja pomorskih redara, odnosno čuvara zaštićenih dijelova prirode za obavljanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi koje organizira i provodi Ministarstvo.

Članak 154. – Broj pomorskih redara

Člankom se propisuje dužnost jedinice lokalne samouprave odnosno ustanove za zaštićene dijelove prirode, da ima barem jednog pomorskog redara, odnosno čuvara za zaštićene dijelove prirode, ali i mogućnost da jedinice lokalne samouprave ugovorom ustroje zajedničko obavljanje poslova pomorskog redara.

Članak 155. – Službena iskaznica i odora pomorskog redara

Člankom je propisano da pomorski redar mora imati najmanje gimnazijsko srednjoškolsko obrazovanje ili četverogodišnje strukovno srednjoškolsko obrazovanje, te da u obavljanju službene dužnosti nosi službenu odoru i ima službenu iskaznicu.

Članak 156. – Nadzor nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru

Člankom se propisuju ovlaštenja pomorskog redara u obavljanju nadzora nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru

Članak 157. – Neometan rad pomorskih redara i čuvara zaštićenih dijelova prirode

Ovim člankom propisuje se dužnost javnopravnih tijela te pravnih i fizičkih osoba da pomorskom redaru, odnosno čuvaru zaštićenog dijela prirode bez naknade za rad i troškove, u roku koji im odredi, omoguće provedbu nadzora i osiguraju uvjete za neometan rad u okviru njegovih ovlaštenja

Članak 158. – Pokretanje upravnog postupka zbog povrede odluke o redu na pomorskom dobru

Člankom se propisuje obveza pomorskog redara, odnosno čuvara zaštićenog dijela prirode na pokretanje upravnog postupak i naređivanje odgovarajuće mjere u skladu s odlukom o redu na pomorskom dobru kada utvrdi povredu propisa čije izvršenje je ovlašten nadzirati.

Članak 159. – Naredba pomorskog redara i čuvara zaštićenog dijela prirode

Naredba pomorskog redara, odnosno čuvara zaštićenog dijela prirode je mjera za održavanje reda na pomorskom dobru propisane odlukom o redu na pomorskom dobru kojom pomorski redar naređuje rješenjem osobi koja je povrijedila odluku odnosno osobi koja je obvezna otkloniti utvrđenu povredu

Članak 160. – Pravni lijek protiv upravnih akata pomorskog redara i čuvara zaštićenog dijela prirode

Protiv upravnih akata koje donosi pomorski redar, odnosno čuvar zaštićenog dijela prirode u drugom stupnju rješava Ministarstvo.

Članak 161. – Odgovornosti pomorskog redara i čuvara zaštićenog dijela prirode

Člankom se propisuju odgovornosti pomorskog redara, odnosno čuvara zaštićenog dijela prirode kako postupak u slučaju da pomorski redar ne postupa u skladu sa svojim odgovornostima.

Članak 162. - Obaveza nadzora nad pomorskim dobrom

Člankom se propisuje obveza jedinice lokalne samouprave da jedanput mjesečno izvrši nadzor pomorskog dobra na svom području radi utvrđenja nezakonitog građenja ili drugog oštećenja pomorskog dobra, a i po svakoj prijavi bilo koje osobe te da ako utvrdi nezakonite radnje o istom obavijesti nadležno tijelo.

GLAVA II. – RED U LUCI

Članak 163. – Pravilnik o redu u luci posebne namjene

Ovim člankom propisana je obveza koncesionara da donese pravilnik o redu u luci kojim se uređuju uvjeti i način upotrebe i korištenja luke, kao što su: način odvijanja lučkog prometa te uvjete uplovljavanja, pristajanja, vezivanja, premještaja, sidrenja i isplovljavanja plovnih objekta i hidroaviona, mjere sigurnosti i zaštite okoliša, namjena pojedinih dijelova luke te mjesto, opseg i način obavljanja lučkih djelatnosti, kao i način kontrole nad obavljanjem tih radnji, a koji nisu uređeni drugim propisima koji se odnose na sigurnost plovidbe i zaštitu okoliša, a na koji prethodnu suglasnost daje nadležna lučka kapetanija.

Članak 164. – Pravilnik o redu u luci otvorenoj za javni promet

Pravilnik o redu u luci otvorenoj za javni promet, pored ostaloga mora propisati mjere za provođenje reda u luci, mjere za održavanje reda u luci koje poduzima lučki redar, obveze pravnih i fizičkih osoba te prekršajne odredbe, a što je novina u Zakonu.

Članak 165. – Lučki redar

Red u lukama otvorenim za javni promet nadzire lučki redar, a u skladu s pravilnikom o redu u luci otvorenoj za javni promet.

Članak 166. – Stjecanje i gubitak ovlaštenja za obavljanje poslova lučkog redara

Člankom se propisuje da lučki redari stječu i gube ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora luke otvorene za javni promet na temelju rješenja kojeg donosi Ministarstvo, a na zahtjev lučke uprave kao i razlozi za ukidanje rješenja kojim je lučki redar stekao ovlaštenje za obavljanje određenih poslova nadzora luke otvorene za javni promet.

Članak 167. – Stručno osposobljavanje lučkih redara

Člankom se propisuje obveza stručnog osposobljavanja lučkih redara za obavljanje poslova nadzora luke otvorene za javni promet koje organizira i provodi Ministarstvo.

Članak 168. – Broj lučkih redara

Člankom je propisano da je lučka uprava dužna je imati barem jednog lučkog redara u svakoj luci otvorenoj za javni promet županijskog značaja i luci u kojoj pristaje brod u sustavu javnog linijskog pomorskog prijevoza.

Članak 169. – Službena iskaznica i odora lučkog redara

Člankom je propisano da lučki redar mora imati najmanje gimnazijsko srednjoškolsko obrazovanje ili četverogodišnje strukovno srednjoškolsko obrazovanje, te da u obavljanju službene dužnosti nosi službenu odoru i ima službenu iskaznicu.

Članak 170. – Nadzor nad provedbom reda u luci otvorenoj za javni promet

Člankom se propisuju ovlaštenja lučkog redara u obavljanju nadzora nad provedbom odredaba pravilnika o redu u luci

Članak 171. – Neometan rad lučkog redara

Ovim člankom propisuje se dužnost javnopravnih tijela te pravnih i fizičkih osoba da lučkom redaru, bez naknade za rad i troškove, u roku koji im odredi, omogućće provedbu nadzora i osiguraju uvjete za neometan rad u okviru njegovih ovlaštenja.

Članak 172. – Pokretanje upravnog postupka zbog povrede reda u luci

Člankom se propisuje obveza lučkog redara na pokretanje upravnog postupak i naređivanje odgovarajuće mjere u skladu s pravilnikom o redu u luci kada utvrdi povredu propisa čije izvršenje je ovlašten nadzirati.

Članak 173. – Naredba lučkog redara

Naredba lučkog redara je mjera za održavanje reda u luci otvorenoj za javni promet propisane pravilnikom o redu u luci kojom lučki redar naređuje rješenjem osobi koja je povrijedila odluku odnosno osobi koja je obvezna otkloniti utvrđenu povredu

Članak 174. – Pravni lijek protiv upravnih akata lučkog redara

Protiv upravnih akata koje donosi lučki redar u drugom stupnju rješava Ministarstvo.

Članak 175. – Odgovornosti lučkog redara

Člankom se propisuju odgovornosti lučkog redara kako postupak u slučaju da lučki redar ne postupa u skladu sa svojim odgovornostima.

Članak 176. – Nadzor nad provedbom reda u luci posebne namjene

Člankom je propisana odgovornost koncesionara na održavanje reda u luci posebne namjene.

DIO ŠESTI – NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. – OPĆE ODREDBE**Članak 177. – Ostvarenje nadzora nad provedbom Zakona**

Ovim člankom propisano je da se nadzor nad provedbom ovoga Zakona ostvaruje se kao upravni nadzor, inspeksijski nadzor i nadzor izvršenja obveza preuzetih ugovorom o koncesiji, ugovorom o posebnoj upotrebi i dozvolom na pomorskom dobru.

Članak 178. – Nadzor nad vojnim lukama

Člankom se propisuje da se nadzor nad vojnim lukama obavlja u skladu s propisom koji uređuju ustrojstvo i djelokrug rada ministarstva nadležnog za poslove obrane.

Članak 179. – Nadzor nad primjenom drugih propisa

Člankom se propisuje da nadzor nad pomorskim dobrom u okviru svojih nadležnosti provode inspeksijska tijela nadležna po drugim propisima, a sve kako bi se osiguralo da sve inspekcije mogu postupati na pomorskom dobru, obzirom da isto nije eksteritorijalno i na isto se primjenjuju svi pozitivni propisi..

GLAVA II. – UPRAVNI NADZOR**Članak 180. – Upravni nadzor**

Člankom je propisano pravo Ministarstva na provođenje upravnog nadzora nad poslovima upravljanja pomorskim dobrom, koji su ovim Zakonom povjereni na obavljanje jedinicama područne (regionalne) samouprave, jedinicama lokalne samouprave i lučkim upravama.

GLAVA III. – INSPEKCIJSKI NADZOR**Članci 181. – Obavljanje poslova inspeksijskog nadzora pomorskog dobra**

Poslove inspeksijskog nadzora pomorskog dobra obavljaju ovlaštene službenici Ministarstva i inspektori lučke kapetanije (u daljnjem tekstu: inspektori pomorskog dobra).

Članak 182. – Inspektor pomorskog dobra

Poslove inspeksijskog nadzora i poduzimanje svih inspeksijskih mjera propisanih ovim Zakonom, na cijelom području pomorskog dobra Republike Hrvatske u općoj i posebnoj upotrebi, koje je dano u koncesiju i u lukama otvorenim za javni promet, bez ograničenja obavljaju inspektori pomorskog dobra, koji su neovisni u poduzimanju mjera inspeksijskog nadzora pomorskog dobra.

Članak 183. – Poslovi i mjere inspeksijskog nadzora

Ovim člankom propisuje se koji su to točno poslovi i mjere inspeksijskog nadzora pomorskog dobra.

Članak 184. – Ovlašteni u provedbi inspeksijskog nadzora

Ovim člankom propisuju se ovlaštenja inspektora pomorskog dobra i druge službene osobe u provedbi inspeksijskog nadzora pomorskog dobra.

Članak 185. – Zabrana korištenja pomorskog dobra

Člankom se detaljno definira upravna mjera zabrane korištenja pomorskog dobra.

Članak 186. – Rješenje o zabrani korištenja

Člankom su propisani slučajevi kada je inspektor pomorskog dobra ovlašten donijeti rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra.

Članak 187. – Usmeno rješenje o mjeri zabrane korištenja pomorskog dobra

Člankom je propisana mogućnost donošenja usmenog rješenja o mjeri zabrane korištenja pomorskog dobra kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnjeg protupravnog ponašanja.

Članak 188. – Naredba za uklanjanje

Člankom se detaljno definira upravna mjera naredbe za uklanjanje.

Članak 189. – Usmeno rješenje o mjeri uklanjanja

Člankom je propisana mogućnost donošenja usmenog rješenja o mjeri uklanjanja kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnjeg protupravnog ponašanja.

Članak 190. – Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje

Člankom se detaljno definira upravna mjera naredbe za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje

Članak 191. – Naredba za otklanjanje nepravilnosti

Člankom se detaljno definira upravna mjera naredbe za otklanjanje nepravilnosti.

Članak 192. – Privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra

Ovim člankom propisano je pravo inspektora pomorskog dobra donijeti privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra kada utvrdi postojanje osnove sumnje u počinjenje povrede propisa iz nadležnosti drugog tijela državne uprave ili kada to od njega zatraži tijelo državne uprave koje je utvrdilo povredu propisa iz svoje nadležnosti. Na ovaj način osigurava se bolja zaštita pomorskog dobra na način da se radovi zabrane neovisno o nadležnosti inspektora pomorskog dobra.

GLAVA IV. – NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI, UGOVOROM O POSEBNOJ UPOTREBI, DOZVOLOM I ODOBRENJEM

Članak 193. – Provedba nadzora nad obvezama iz ugovora o koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi i obveza imatelja dozvola

Ovim člankom propisuje se nadležnost za nadzor nad izvršenjem preuzetih obveza iz ugovora koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi i dozvola.

DIO OSMI – PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 194. – Nadležnost za provođenje postupka o pomorskim prekršajima

Postupak o pomorskim prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima koji uređuju prekršaje, s time da lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o pomorskim prekršajima, dok prekršajni postupak vodi Voditelj prekršajnog postupka.

Članak 195. – Pravni lijek protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka

O žalbama protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Članak 196. – Imenovanje Voditelja prekršajnog postupka i zamjenika voditelja prekršajnog postupka

Voditelja prekršajnog postupka i njegovoga zamjenika imenuje i razrješava ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučke kapetanije, odnosno Ministarstva.

Članak 197. do 208.

Ovim člancima propisane su novčane kazne za pomorske prekršaje propisane ovim Zakonom.

DIO DEVETI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 209. – Postojeće građevine izgrađene na nasipu koji se izuzima iz pomorskog dobra

Ovim člankom propisano je da nasip koji više ne predstavlja pomorsko dobro, a zadržava se u prostoru, postaje vlasništvo Republike Hrvatske. Također se propisuje da u slučaju postojanja zgrade na takvom nasipu, osoba (ili njezin pravni prednik) koja je izgradila takvu zgradu i to na temelju valjanog akta o gradnji, stječe suvlasništvo na dijelu nasipa u odgovarajućem suvlasničkom omjeru, a na zemljištu koje se nalazi ispod zgrade i zemljištu koje služi redovitoj uporabi zgrade

Članak 210. – Postojeći nasipi vidljivi na DOF-u 5/2011

Ovim člankom propisuje se da ukoliko je takav nasip u skladu s prostornim planom smatrat će se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra. Ukoliko se radi o nasipu namijenjenom općoj upotrebi i služi za namjene vezane s morem u cijelosti postaje pomorsko dobro, kao i kopno iza nasipa u dijelu u kojem predstavlja pomorsko dobro. Ako nasip ili njegov dio više ne predstavlja pomorsko dobro, u postupku određivanja granice pomorskog dobra upisat će se kao zasebna čestica u vlasništvu Republike Hrvatske.

Nasip koji ne ispunjava uvjete za zadržavanje u prostoru uklonit će se na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada trošak uklanjanja solidarno dijele jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave na čijem se području nalazi takav nasip.

Članak 211. – Postojeći nasipi koji nisu vidljivi na DOF-u 5/2011

Nasipi koji nisu vidljiv na DOF-u 5/2011 su nezakoniti, ne smatraju se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra i ne mogu se evidentirati kao kopneni dio pomorskog dobra, već će se ukloniti na temelju izvršnog rješenja kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 212. – Građevine vidljive na DOF-u 5/2011

Ovim člankom rješava se pitanje građevina vidljivih na DOF-u 5/2011 i uvjete njihovog zadržavanja u prostoru. Predviđa se osnivanje Povjerenstva za ocjenu prihvatljivosti zadržavanja u prostoru građevina za svaku županiju na čijem teritoriju leži pomorsko dobro. Također se predviđa obveza jedinica lokalne samouprave da usklade prostorne planove sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 213. – Druge građevine koje nisu vidljive na DOF-u 5/2011

Građevine na pomorskom dobru, kao što su mulovi, gatovi, sunčališta, istezališta, lukobrani, rive, i sinonimi tih pojmova, kao i građevine u lukama i drugi samostalni infrastrukturni objekti, koje nisu vidljive na DOF-u 5/2011 i nisu u skladu prostornim planom i propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju samouprave uklonit će rješenjem inspektora

pomorskog dobra o trošku osobe koja je građevinu izgradila, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada o trošku jedinice lokalne samouprave na čijem području se građevina nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 214. – Gradnja na pomorskom dobru na temelju Plana upravljanja

Ovim člankom jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave uvodi se obveza usklađivanja prostornih planova s ovim Zakonom i posebnim zakonom koji uređuje prostorno planiranje i gradnju prije gradnje na temelju Plana upravljanja.

Članak 215. – Obveze jedinice lokalne samouprave u svezi građevina koje se odmah moraju ukloniti iz prostora

Ovim člankom propisuje se rok u kojem su jedinice lokalne samouprave prijaviti nadležnoj lučkoj kapetaniji i inspekciji građevine koje se sukladno zakonu moraju odmah ukloniti iz prostora. U slučaju nepoštivanja roka, jedinice lokalne samouprave odgovaraju za prekršaj.

Članak 216. – Upisi prava vlasništva na pomorskom dobru

Ovim člankom propisuje se nevaljanost upisa prava vlasništva na pomorskom dobru te obveza izdavanja tabularne izjave od strane izvršnih tijela lokalne i regionalne samouprave po zahtjevu općinskog državnog odvjetništva. Propisana je i iznimka od nevaljanosti upisa prava vlasništva na pomorskom dobru.

Članak 217. – Granice pomorskog dobra utvrđene do stupanja na snagu Zakona za koje je izrađen geodetski elaborat

Ovim člancima propisuje se postupak provedbe granica pomorskog dobra koje su već utvrđene i za koje je izrađen geodetski elaborat.

Članak 218. – Postupci utvrđivanja granice pomorskog dobra započeti do stupanja na snagu Zakona

Ovim člankom propisuje se da će se postupci za određivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 17/94., 74/94. i 43/96.) do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dok će se postupci za utvrđivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.) do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 219. – Provedba utvrđenih granica pomorskog dobra

Uređuje se postupak provedbe granica pomorskog dobra utvrđenih do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 220. – Postojeće koncesije na pomorskom dobru i postupci u tijeku

Člankom je propisano da će se postupci davanja i izmjene koncesija koji su započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona te da ugovori o koncesijama sklopljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do isteka vremena na koje su sklopljeni te se, na prijedlog davatelja koncesije ili koncesionara, mogu izmijeniti sklapanjem dodatka ugovora o koncesiji, kojim će se koncesijska naknada utvrditi prema odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona.

Također, za ugovore o koncesiji za luke posebne namjene – sportske luke sklopljene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, koncesionari su dužni u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti davatelju koncesije dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 143. stavka 2. ovoga Zakona. Koncesionari sportskih luka koji zadovoljavaju uvjete iz članka 143. stavka 2. ovoga Zakona, nastavljaju koristiti sportsku luku u opsegu dodijeljene koncesije., no ako davatelj koncesije utvrdi da sportska luka ne udovoljava kriterijima iz članka 143. stavka 2. ovoga Zakona bez odgode će pokrenuti postupak uključivanja područja sportske luke u obuhvat luke otvorene za javni promet, neovisno o namjeni luke prema prostornim planovima.

Članak 221. - Obveza unosa podataka u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske

Ovaj članak uređuje dužnost unosa podataka u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra podatke o koncesijama i utvrđenim granicama pomorskog dobra, a sve kako bi baza bila potpuna, a posljedično dijelom postala javna.

Članak 222. - Korištenje infrastrukturnog objekta privezišta vidljivog na DOF- u 5/2011

Daje mogućnost dodjele koncesije na zahtjev za infrastrukturni objekt privezište vidljiv na DOF- u 5/2011, a koji se nalazi izvan naselja i čini funkcionalnu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom.

Članci 223 - Lučke uprave osnovane do stupanja na snagu Zakona

Utvrđuju se rokovi za usklađivanje akata o osnivanju lučkih uprava i akata lučkih uprava s ovim Zakonom.

Članak 224. - Županijske lučke uprave osnovane do stupanja na snagu Zakona

Utvrđuju se rokovi za usklađivanje akata o osnivanju županijskih lučkih uprava i akata županijskih lučkih uprava s ovim Zakonom.

Članak 225. - Županijska povjerenstva za granice pomorskog dobra osnovana do stupanja na snagu Zakona

Ovaj članak uređuje nastavak djelovanja Županijskih povjerenstava za granice do izbora novoga.

Članak 226. - Savjet za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku

Propisuje prestanak s radom Savjeta za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku osnovanih na temelju važećeg Zakona.

Članak 227. - Donošenje propisa od strane Vlade Republike Hrvatske

Utvrđuje nadležnost i rokovi za donošenje podzakonskih propisa na temelju ovoga Zakona od strane Vlade Republike Hrvatske

Članak 228. - Donošenje propisa

Utvrđuje nadležnost i rokovi za donošenje podzakonskih propisa na temelju ovoga Zakona od strane ministra.

Članak 229. - Donošenje popisa od strane ministra nadležnog za poslove obrane

Utvrđuje nadležnost i rok za donošenje pravilnika o redu u vojnim lukama.

Članak 230. - Važenje podzakonskih propisa donesenih temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.)

Ovim člankom zadržavaju se na snazi podzakonski propisi do donošenja podzakonskih propisa temeljem ovoga Zakona.

Članak 231. - Prestanak važenja propisa

Ovim člankom stavlja se van snage podzakonski propisi.

Članak 232. - Imenovanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke

Ovim člankom propisuje se rok za osnivanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke.

Članak 233. - Donošenje odluke o redu na pomorskom dobru

Ovim člankom propisuje se rok za donošenje odluke o redu na pomorskom dobru.

Članak 234. - Prestanak važenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.)

Uređuje se prestanak važenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19.).

Članak 235. - Stupanje na snagu Zakona

Propisuje stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture će kao i do sada imati osigurana sredstva potrebna radi pripremanja budućih natječaja za koncesiju u cilju izrade natječajne dokumentacije kao i izrade Studije opravdanosti davanja koncesije na pomorskom dobru, odnosno analizu davanja koncesije.

Ministarstvo također osigurava sredstva za naknadu osobama, odnosno njihovim zakonskim nasljednicima, čije je pravo vlasništva na nekretnini, koja je pomorsko dobro, brisano iz zemljišne knjige. Ukoliko dođe do povećanja potreba za navedenim sredstvima, sukladno novim odredbama Zakona, ista će se osigurati u okviru limita Ministarstva mora, prometa i infrastrukture.

Ministarstvo osigurava sredstva za sufinanciranje projekata s ciljem utvrđivanja i provedbe granicama utvrđenog pomorskog dobra, za projekt Sanacije i rekonstrukcije pomorskog dobra u općoj upotrebi, te za projekt Izgradnje, sanacije i rekonstrukcije objekata podgradnje u lukama otvorenim za javnim promet od županijskog i lokalnog značaja.

Vezano uz zaštitu pomorskog dobra od onečišćenja i sanaciju u slučaju prekograničnog onečišćenja kao i projekta čiji je cilj zaštita od plavljenja obalnog područja zbog podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta kao i otklanjanje posljedica plavljenja planiraju se osigurati sredstva u skladu sa mogućnostima.

Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i državne i županijske lučke uprave također osiguravaju određena sredstva u svojim proračunima međutim Ministarstvo

trenutno nema na raspolaganju podatke o kojim se iznosima radi (npr. troškovi izrade prijedloga granica pomorskog dobra i izrade geodetskih elaborata, izvanredno i redovno održavanje pomorskog dobra, osposobljavanje lučkih redara).

Obveze propisane Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture obavljat će postojeći zaposlenici što je pretpostavka i za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na 15. sjednici održanoj 8 veljače 2023. prihvatio Prijedlog zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, te je predlagatelju uputio primjedbe, prijedloge i mišljenja iznesena u raspravi, radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Prema primjedbama Odbora za zakonodavstvo:

Prema mišljenju Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora donesenom na 90. sjednici održanoj 25. siječnja 2023., dorađena je struktura Zakona na način da svi članci imaju naslov te je ujednačeno pisanje brojeva.

U članku 2. izričaj izrazi zamijenjen je izričajem pojmovi. Pojam „isti“ u cijelom tekstu Konačnog prijedloga zakona zamijenjen je konkretnim pojmom. U članku 5. (sada članak 6.) naslov je izmijenjen. U članku 9. (sada članak 11.) pobliže se definiraju pojmovi opće upotrebe pomorskog dobra i posebna upotreba pomorskog dobra“. Riječi „pred nadležnim upravnim sudom“ kroz cijeli Zakon su brisane. U članku 17. stavak 7. (sada članak 14.) je brisan. U članku 20. (sada članak 19.) jasnije je propisan sastav Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra. Izričaj Županijsko povjerenstvo“ / „Povjerenstvo iz članka 20. stavka 2. / nadležno tijelo iz članka 20. stavka 2.“ usklađen je kroz tekst Konačnog prijedloga zakona. Kroz tekst jasno je određeno na što se pojedina iznimka odnosi. Članak 27. je brisan kao suvišan. Izričaj članka 28. (sada članak 26.) je dorađen kroz cijeli tekst Konačnog prijedloga zakona, usklađen je izričaj te se koristi izraz Nacionalni plan. U članku 38. (sada članci 38. i 39.) kao i drugdje kod nabiranja „izraz „osobito“ je brisan. U članku 39. – u stavku 6. (sada članak 150) ispravljena je pogreška. U odnosu na primjedbu na članak 41. (sada članak 40.) navodimo kako su u tekstu Konačnog prijedloga zakona jasnije uređene odredbe o redovnom i izvanrednom upravljanju pomorskim dobrom. U odnosu na primjedbu na članak 43. navodimo kako je jasnije uređen članak kojim se uređuje Plan upravljanja pomorskim dobrom (članak 40.) Vezano za primjedbu na članak 48. navodimo kako je kroz tekst Konačnog prijedloga zakona izričaj „alineja“ zamijenjen izričajem „podstavak“. U članku 52. – u stavku 1. (sada članak 50. stavak 1.) izričaj „kako slijedi“ je brisan. U članku 54. stavku 2. (sada članak 52. stavak 2.) uređeno je upućivanje na pravilan stavak. U članku 64. u stavku 5. (sada članak 63.) uređeno je pozivanje na konkretan stavak. U članku 65. u stavku 2. (sada članak 64.) jasnije je određeno o kakvom se zahtjevu radi. U odnosu na primjedbu na članak 84. navodimo kako su odredbe o morskim plažama, nastavno na raspravu u Hrvatskome saboru izmijenjene. U članku 88. i 89. (sada članak 85.) upućuje se na Uredbu ne mjerila. U članku 92. (sada članak 90.) definiran je osnivač. U članku 103. i 129. točno se poziva na sredstva. (sada članak 99. i 124.). U odnosu na primjedbu na članak 140. preispitana su sva pozivanja kroz tekst Konačnog prijedloga zakona. U odnosu na članak 155. (sada članak 165) brisan je izričaj „ro-ro“. U članku 161. (sada članak 181.) riječi: „(poslovi državne uprave)“ su brisane. U odnosu na članke 172., 179. 191. 198. 211. 222. i

223 navodimo kako je detaljno provjereno upućivanje na odgovarajuće članke i stavke kroz cijeli tekst Konačnog prijedloga zakona. U odnosu na članak 186. i članak 192. navodimo kako su doradene odredbe o lučkim redarima.

Vezano za članak 212. (sada članak 217.) riječ: „odgovarajući“ je brisana U članku 224. (sada 230.) preformuliran je izričaj. U članku 225. (sada članak 230.) propisan je rok za donošenje

Prema primjedbama Odbora za pomorstvo, promet i infrastrukturu:

Rečeno je da postoji mogućnost dvosmislenog tumačenja nekih odredbi, pogotovo odredbi koje se odnose na plaže, što bi moglo ugroziti opće dobro.

Odredbe o plažama su doradene kako ne bi bilo sumnje da će javne plaže biti dostupne svima, bez ograde i naplate ulaska. (članci 77. do 82.).

Nadalje je raspravljano pitanje založnog prava na koncesiji te je članke 66., 67. i 68. potrebno jasnije formulirati.

U Konačnom prijedlogu zakona doradene su odredbe o zalogu (sada članci: 66. do 70.)

U nastavku rasprave iznesen je stav da u upravno vijeće županijskih lučkih uprava treba za člana imenovati i predstavnika jedinice lokalne samouprave jer daje sredstva za financiranje, a nema pravo odlučivanja. Potrebno je pronaći način njihovog uključivanja, neovisno od činjenice da pojedine županije imaju velik broj jedinica lokalne samouprave, ali sukladno tome da se radi o važnim pitanjima za lokalnu zajednicu.

Navedeno je uređeno člankom 119. Konačnog prijedloga zakona.

Prema primjedbama Odbora za turizam:

U raspravi su zastupnici posebno istaknuli pitanje dostupnosti plaža građanima u okviru velikih turističkih objekata kao i pitanje definiranja gospodarske cjeline, odnosno u kojoj je mjeri plaža čvrsto vezana uz gospodarsku cjelinu. Neki članovi Odbora upozorili su kako predstavljeni Zakon treba povući iz procedure na doradu, prvenstveno zbog mogućnosti dvojakog tumačenja članaka 83, 84. i 85, a vezano uz dostupnost plaža svim građanima. Naime, upozorili su kako se plaže mogu ograditi i ležaljka te na taj način onemogućiti opću uporabu plaža. U više navrata pojedini članovi Odbora upozorili su na važnost zadovoljavanja javnog interesa prilikom gospodarskog korištenja morskih plaža, posebno naglasivši važnost dorade izričaja u ovom dijelu Zakona.

U cilju jasnoće, u Konačnom prijedlogu Zakona su izmijenjene odredbe o plažama na način da bude jasno da se javne plaže ne mogu ograđivati, da se ne smije naplaćivati ulaz te da moraju biti dostupne svima. Također, jasno je propisano na kolikom postotku plaže se mogu postaviti rekviziti. (sada članci 77. do 82.)

Članovi Odbora istaknuli su i važnost nadzora nad provođenjem Zakona, koji može biti otežan ukoliko se preciznije ne definiraju gore već spomenute odredbe Zakona te su dodali kako je važno isključiti svaku dvosmislenu mogućnost tumačenja određene riječi ili rečenice.

U Konačnom prijedlogu zakona doradene su odredbe o nadzoru na pomorskim dobrom u općoj upotrebi, nad redom u luci, kao i inspekcijski nadzor. Sve na način da su detaljno razrađene odredbe o donošenju odluke o redu na pomorskom dobru i pravilnika o redu u luci otvorenoj za javni promet, kojim će se uredi nadzor nad pomorskim dobrom u

općoj upotrebi i lukom otvorenom za javni promet te nadležnosti pomorskih i lučkih redara. Inspekcijski nadzor nad provedbom Zakona je u isključivoj nadležnosti inspektora pomorskog dobra.

Prema primjedbama Odbora za zaštitu okoliša i prirode:

Vežano uz odredbe predloženog Zakona u dijelu koji regulira raspolaganje plažama izneseno je mišljenje kako su koncesije na zahtjev neprihvatljive te da raspolaganje plažama treba biti isključivo putem transparentnih javnih natječaja. Istaknuto je da se koncesijama koje se daju na plaže ne smije ni na koji način isključiti upotreba tog općeg dobra. U tom smislu iznesen je prijedlog da se jasno definira da su morske plaže ispred hotela javne plaže budući da građanima mora biti omogućen pristup plaži. Vežano uz morske plaže za posebne namjene napomenuto je kako u njihovu definiranju predloženi Zakon nije jasan i nedvojbjen. Koncesije na zahtjev su iznimka, naknada za koncesiju na zahtjev za plažu je dvostruka prosječno postignutoj temeljem javnog natječaja, s time da javne plaže ne smiju biti isključene iz opće upotrebe te je prostorno ograničen dio plaže na kojem se smije obavljati gospodarska djelatnost.

Odredbe o plažama posebne namjene su u Konačnom tekstu zakona dorađene te su navedene posebne grupe korisnika i to prirodni turisti i bolesnici na liječenju i rehabilitaciji.

Uočava se potreba jasnijih izrade detaljnijeg obrazloženja.

Obrazloženje članaka je dorađeno u Konačnom prijedlogu zakona.

Vežano uz komunalne vezove uočeno je da su nedovoljno i neprecizno regulirani kriteriji za njihovu dodjelu, sam postupak dodjele i zaštita podnositelja zahtjeva kao i pitanja oko (ne)mogućnosti nasljeđivanja.

Konačni prijedlog zakona predviđa ovu problematiku riješiti podzakonskim propisom, kako utvrđeno člankom 128.).

Zakon ne rješava, a to je pitanje prostornog odnosa kod planiranja morskih luka i lučica i bilo koje gospodarske djelatnosti koja je vezana za pomorsko dobro i morske luke u odnosu na prostor koji se rezervira za vezove za lokalno stanovništvo. Ovim Zakonom ne uređuje se prostorno planiranje, ali uređuje sudjelovanje Ministarstva mora, promet i infrastrukture i jedinica područne (regionalne) samouprave u donošenju prostornih planova i izdavanju dozvola.

Postavlja se pitanje hoće li u nedostatku financijskih sredstava jedinice lokalne samouprave biti u mogućnosti štiti prostor od pretjeranog koncesioniranja ili će davati u koncesije sve što se može kako bi osigurale financiranje osnovnih javnih potreba građana na svom području.

Konačni prijedlog zakona predviđa da jedinicama lokalne samouprave uprihođuju 30 % od naknada za koncesije i za posebnu upotrebu izvan luka otvorenih za javni promet, 70% od naknada za dozvole na pomorskom dobru te cjelokupni prihod od novčanih kazni naplaćene za prekršaje propisane odlukom o redu na pomorskom dobru.

U nastavku rasprave dodatno je upozoreno na potrebu boljeg definiranja dohrane i nasipavanja plaža. Istaknuto je da je Zakon nerazumljiv te ostavlja otvorenim pitanje primjene kada je riječ o upotrebi plaža, ograničenjima korištenja plaža pa do dijelova vezanih za zaštitu okoliša. Stav je da načelo zaštite okoliša nije dovoljno integrirano u predloženi Zakon. Također je upozoreno na potrebu dorade odredbi zakona kojima se regulira dohrana i nasipavanje. Pri tome je naglašeno da ovdje nije samo riječ o nasipavanju i materijalu koji se

koristi već i činjenici da on iz godine u godinu odlazi u more i da se događa zatrpavanje vale.

Ova problematika trebala bi biti bolje riješena s tim da se dohrana u maksimalnom broju slučajeva, gdje god je to moguće, zabrani.

U Konačnom prijedlogu zakona doradene su odredbe o dohrani plaža, jasno je propisan materijal i količine materijala za dohranu, dok je u odnosu na nasipavanja propisano da se može obavljati isključivo neonečišćenim geološkim materijalom. (u članku 3. stavku 1. točki 2. definirano dohranjivanje plaža, dok je nasipavanje uređeno člankom 17.)

U raspravi je također otvoreno pitanje provedivosti Zakona, kako važećeg tako i predloženog Zakona, te su izneseni primjeri neprovedivosti nekih odredbi važećeg Zakona na lokalnoj razini. Ujedno je apostrofirana činjenica da je u uvjetima nedostatka radne snage upitna realnost osiguranja redara za poslove nadzora pomorskog dobra u jedinicama lokalne samouprave. Ovo posebice jer se predviđa mogućnost visoke stručne spremne za ove redare pa se postavlja pitanje tko bi to realno mogao biti i za koju plaću.

U Konačnom prijedlogu zakona detaljnije su uređene odredbe o pomorskim radarima, koji će obavljati nadzor nad provedbom odluke o redu na pomorskom dobru, a ne inspekcijski nadzor, stoga će taj posao moći raditi i osobe sa srednjom stručnom spremom (članci 152. do 162.)

Zaključno je raspravljano o rizicima koji proizlaze iz mogućnosti davanja potkoncesija na način da velik subjekt dobije koncesiju i potom raspodjeljuje potkoncesije. Istaknuto je da navedeno predstavlja opasnost okrupnjavanja u uvjetima kada s druge strane imamo kadrovski brojčano potkapacitirane općine na obali. Ujedno je upozoreno da će u uvjetima kada će uređena plaža prioriteto ići u koncesiju biti otežano ostvarivanje prihoda malim lokalnim prodavačima. Stoga je upozoreno kako se zakonskim rješenjima ne smije otvarati prostor za korupciju i klijentelizam.

Sukladno Zakonu o koncesijama prihod koji ostvari podugovaratelj ili potkoncesionar od djelatnosti koju obavlja na temelju podugovora ili ugovora o potkoncesiji zbraja se u ukupan prihod koncesionara na koji se obračunava naknada za koncesiju, stoga koncesionar nema interes davati veliki broj potkoncesija.

Odredbe o prioritetnom davanju koncesija za uređene plaže su brisane.

Prema primjedbama Europske komisije:

Vezano Uredbu (EU) 2017/352 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2017. o uspostavi okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka i Uredba (EU) 2017/352 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2017. o uspostavi okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka u članku 2. stavku 3. Zakona stavljena je jasna poveznica na primjedbama Zakona kojim je ista Uredba preuzeta u hrvatsko zakonodavstvo.

Predlagatelj je doradi odredbe kako slijedi:

Razlike između dva čitanja posljedica su rasprave u Hrvatskom saboru i želje predlagatelja da poboljša sam tekst Zakona kako bi bio jasan i dorečen. Tako je jasnije definiran pravni temelj za gradnju na pomorskom dobru, unesene su odredbe o prostornom planiranju na pomorskom dobru (članak 14.), u materijalnim odredbama propisuje se zabrana nasipavanja bez valjanog pravnog temelja (članak 17.), dok su odredbe o postojećim nasipima stavljene u prijelazne i završne odredbe (članci 210. do 215.), s time da se predlaže plaže nastale nasipavanjem poslije 2011. godine zadržati u prostoru (članak 211.). Brisana odredba da se posebna upotreba može dati za djelatnost koja se ne obavlja radi stjecanja dobiti (za ustanove iz područja kulture, socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, znanosti, sporta, javnog zdravstva osnovane od strane Republike Hrvatske, jedinica područne (regionalne)

samouprave i lokalne samouprave), ograničen je broj založnih prava koja se mogu upisati na koncesiji (članak 66.), privremeno gospodarsko korištenje može se dati samo lučkoj upravi za luke posebne namjene u cilju čuvanja luke i plovnih objekata (članak 76.), za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti daje se koncesija na zahtjev a ne odobrenje kako bi se osigurala puna primjena Zakona o koncesijama (članak 109.), detaljnije propisan sadržaj Odluke o redu na pomorskom dobru (članak 150.) i Pravilnika o redu u luci otvorenoj za javni promet (članak 165.), jasnije i detaljnije su propisane nadležnosti pomorskih i lučkih radara (članci 157. do 162. i 171 do 176.) te je povećan broj prekršajnih odredbi.

Zaključno, najveće izmjene Zakona odnose se na morske plaže, koje se sada razvrstavaju na javne morske plaže, koje mogu biti prirodne i uređene te morske plaže posebne namjene. Jasno je propisano da se javna morska plaža ne smije isključiti iz opće upotrebe, da se ne smije ograditi i da se ne smije naplatiti ulaz. U odnosu na plaže posebne namjene, definirane su posebne grupe korisnika. (članci 77. do 82.)

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Prema primjedbama Odbora za zakonodavstvo:

Primjedba na točku 3. članka 2. nije prihvaćena zato što se radi o službenom nazivu karata nastalih temeljem aerofotogrametrijskog snimanja započetog dana 21. lipnja 2011.

Prema primjedbama Odbora za pomorstvo, promet i infrastrukturu:

Pojedini članovi Odbora mišljenja su da je ovim zakonskim prijedlogom trebalo jasnije definirati pojam i odrediti granicu pomorskog dobra.

Zbog raznolikosti i razvedenosti hrvatske obale nužno je propisati različite kriterije, budući da nije moguće primjenom jednog kriterija obuhvatiti svu različitost.

Izražena je bojazan da će koncesionari ispred hotela imati zaštitare koji će onemogućavati prilaz plažama.

Koncesionari su dužni održavati red na dijelu kopna koji je dan u koncesiju, no korištenje zaštitara koji bi tjerali osobe koje nisu gosti hotela bio bi razlog za oduzimanje koncesije, budući da javne plaže moraju biti dostupne svima.

Tijekom rasprave izraženo je mišljenje da je tekst ovoga zakonskog prijedloga kompliciran te da samo prijelazne i završne odredbe imaju 6 stranica.

Ovim Zakonom uređuje se 1/3 teritorija Republike Hrvatske, stoga je Zakonom potrebno obuhvatiti sve pojavnosti što ga neizostavno čini složenim.

Prema primjedbama Odbora za turizam:

Neki članovi Odbora, govoreći o koncesijama na pomorskom dobru, drže da je potrebno preciznije utvrditi kriterije za koncesije na temelju provedenog javnog natječaja.

Postupak davanja koncesije propisan je Zakonom o koncesijama stoga se ne mogu unositi odredbe koje bi bile u suprotnosti s istim.

Tijekom saborske rasprave na tekst Nacrta prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama saborski zastupnici nisu iznijeli suštinske primjedbe, odnosno prijedloge članka, a koje predlagatelj nije prihvatio.